

แผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(สำนักงาน ป.ป.ท.)

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

สำนักงาน ป.ป.ท.

พฤษภาคม ๒๕๖๒

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ ได้กำหนดให้ “รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย” ประกอบกับ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดให้ “ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในวาระเริ่มแรก การจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการเป็นแผนห้าปี ให้จัดทำเป็นแผนสามปีโดยมีห้วงระยะเวลาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในแต่ละปีงบประมาณ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้ง ประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องให้เสนอต่อรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบ”

สำนักงาน ป.ป.ท. โดยกองยุทธศาสตร์และแผนงาน จึงได้ทบทวนแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของสำนักงาน ป.ป.ท. ให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และกรอบการดำเนินการตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา ทั้งนโยบายหลักการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรมและนโยบายเร่งด่วนการแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายราชการประจำ และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบริบททางกฎหมายตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งได้ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสำนักงาน ป.ป.ท. ผู้รับบริการ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยได้ดำเนินการจัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรมให้สอดคล้องตามกรอบยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของสำนักงาน ป.ป.ท. อันจะส่งผลให้สามารถบรรลุวิสัยทัศน์ “องค์กรที่เป็นเลิศในการขับเคลื่อนและบูรณาการต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ เพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต” ต่อไป

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน โดยกลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์ ขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ทุกท่านที่มีส่วนร่วมให้การจัดทำแผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) สำนักงาน ป.ป.ท. ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์
กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
สำนักงาน ป.ป.ท.

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑
บทที่ ๒ กรอบแนวคิดในการดำเนินงาน	๓ - ๑๒
- การจัดทำยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	๓
- การถ่ายทอดกลยุทธ์หลักไปสู่การปฏิบัติ	๗
บทที่ ๓ กรอบทิศทางการดำเนินการและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	๑๓ - ๔๑
- กรอบทิศทางการดำเนินการ	๑๓
- การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมองค์กร	๓๖
บทที่ ๔ ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	๔๒ - ๘๕
- วิสัยทัศน์	๔๓
- พันธกิจ	๔๓
- ค่านิยมร่วม	๔๔
- เป้าประสงค์	๔๕
- ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์	๔๕
- ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	๔๕
- ผังความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์	๕๐
- แผนที่ยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ท. (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕)	๕๘
- ตัวชี้วัด	๖๐
- ค่าเป้าหมายตัวชี้วัดเป้าประสงค์	๖๒
- เป้าหมายผลผลิต	๖๗
- เป้าหมายตัวชี้วัด	๖๙
- กลยุทธ์	๗๒
- โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์	๗๕

บทที่ ๑

บทนำ

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเป็นปัญหาสะสมต่อเนื่องมานาน จนเป็นบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศทั้งระบบ ทำให้การพัฒนาประเทศ การสร้างรัฐสวัสดิการ หรือประโยชน์สาธารณะที่ประชาชนคนไทยทั่วประเทศพึงจะได้รับนั้น ไม่เป็นไปอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย เป็นเหตุให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม จนเกิดสถานการณ์ รวยกระจุก จนกระจาย ประชาชนส่วนใหญ่ขาดรายได้ รายรับไม่พอกับรายจ่าย ตามมาด้วยปัญหาทางสังคมพื้นฐาน เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท ประชาชนผู้ด้อยโอกาสทางสังคมไม่ได้รับการดูแลจากรัฐอย่างทั่วถึง

การแก้ปัญหาการทุจริตจึงเป็นสิ่งสำคัญที่หน่วยงานในภาครัฐ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าสามารถแข่งขันกับต่างประเทศ ได้อย่างทัดเทียม ที่จะต้องประสานความร่วมมือทั้งภาคเอกชนและภาคประชาสังคมร่วมกันพัฒนาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ และการพัฒนาคนควบคู่ไปพร้อม ๆ กัน โดยการปลูกฝังความซื่อสัตย์ สุจริต รับผิดชอบ มีวินัย ตลอดจนค่านิยมอื่น ๆ ที่ถูกต้อง รวมทั้งเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิตที่สมควรและมีคุณค่าเพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวบรรลุผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ได้มุ่งประเด็นให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยการป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ บุคลากรยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต มีการปราบปรามอย่างเด็ดขาด เป็นธรรม ตรวจสอบได้ และได้รับความร่วมมือจากประชาชนและภาคี โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบได้ยึดแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรม “คน” และการปรับ “ระบบ” โดยการสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน พัฒนาระบบการและรูปแบบของการป้องกันการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต เพื่อให้สามารถระงับยับยั้งการทุจริตได้อย่างเท่าทันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ ควรมุ่งเน้นการพัฒนากลไกและกระบวนการป้องกันการทุจริตให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในทุกหน่วยของสังคม โดยการพัฒนาเครื่องมือ รวมถึงการประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริต เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ มีมาตรการ ระบบ หรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต และการบูรณาการติดตามประเมินผลการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐในโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ตั้งแต่ขั้นวางแผนก่อนดำเนินงาน ขั้นระหว่างดำเนินการดำเนินงาน และขั้นสรุปผลหลังการดำเนินโครงการ อีกทั้งแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ได้กำหนดผลอันพึงประสงค์โดยมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันทั้งในประเด็นการส่งเสริม สนับสนุนให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ รวมถึงมีกลไกที่เหมาะสมในการประสานงาน มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตามการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง (Integrity) สุจริตของบุคลากร และปรับปรุงประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน รวมถึงสอดคล้องกับเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ และที่สำคัญจะตอบสนองกับ

สภาพปัญหาและสถานการณ์การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรมการต่อต้านการทุจริต ที่ทันสมัย ต่อเนื่อง และเป็นทิศทางเดียวกันทั้งประเทศ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการเป็นประเทศ ที่มีมาตรฐานโปร่งใสเทียบเท่าระดับสากล ด้วยการแก้ไขปัญหการทุจริตในลักษณะประสานเชื่อมโยง แบบเครือข่าย ที่นำไปสู่การบรรลุจุดหมายในแต่ละประเด็นอย่างบูรณาการ

สำนักงาน ป.ป.ท. จึงได้ทบทวนแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) โดยจัดทำเป็น แผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) สำนักงาน ป.ป.ท. ที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) นโยบาย ของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา ทั้งนโยบายหลักการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรม และนโยบายเร่งด่วนการแก้ไขปัญหการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ และบริบททางกฎหมายตามพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อเป็นกรอบ แนวทางในการดำเนินงานให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพแวดล้อม และปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายใน และภายนอกองค์กร รวมถึงเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนองค์กร เพื่อนำไปสู่การบรรลุพันธกิจของ สำนักงาน ป.ป.ท. อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

บทที่ ๒

กรอบแนวคิดในการดำเนินงาน

เพื่อให้การดำเนินการทบทวน และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในขององค์กร รวมถึงทบทวนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน อันประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ แผนที่ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์และตัวชี้วัดให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สำนกนนโยบายและยุทธศาสตร์ได้นำกรอบแนวคิดในการดำเนินงานตามหลักวิชาการมาใช้ในการดำเนินงานโครงการ มีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ (Strategy) หมายถึง สิ่งที่ต้องการทำเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ โดยความสำเร็จของแต่ละองค์กรไม่จำเป็นที่จะต้องเหมือนกันเสมอไป หากเป็นองค์กรเอกชน ความสำเร็จอาจจะอยู่ที่ตัวเลขทางการเงิน แต่หากเป็นหน่วยงานราชการความสำเร็จจะอยู่ที่การบรรลุวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน

การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) คือ การวิเคราะห์และกำหนดแนวทางที่ดีที่สุดภายใต้สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ที่ต้องการ โดยจะต้องศึกษาข้อมูล สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอย่างรอบด้านมาประกอบการพิจารณา กำหนดยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

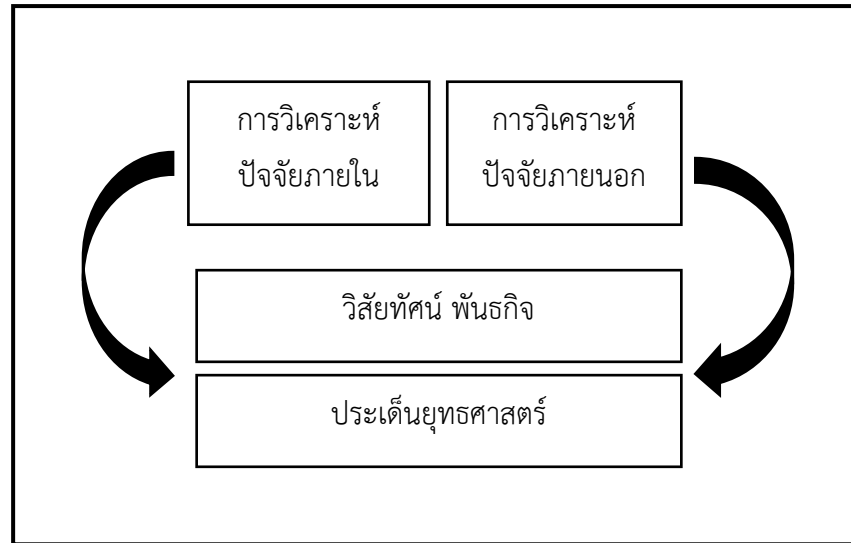
การวางแผนยุทธศาสตร์ ควรจะเป็นไปในลักษณะของกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่มีวันสิ้นสุด ทั้งนี้ เนื่องจากยุทธศาสตร์และแนวทางในการปฏิบัติที่ได้พัฒนาขึ้นมาในช่วงเวลาหนึ่ง อาจจะไม่เหมาะสมต่อสถานการณ์ ณ อีกช่วงเวลาหนึ่ง นอกจากนี้ผลกระทบจากบริบทและสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ย่อมทำให้หน่วยราชการต้องมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

๑. การจัดทำยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

การพัฒนาหรือการจัดทำยุทธศาสตร์และกลยุธินั้นมีความเชื่อมโยงมาจากระบบการนำองค์กร ซึ่งมุ่งเน้นการกำหนดทิศทางขององค์กรและความรับผิดชอบต่อสังคม การวางแผนยุทธศาสตร์ หรือแนวทางการวางแผนดำเนินการเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร ได้แก่ แผนปฏิบัติราชการ ๕ ปี แผนปฏิบัติราชการ ๑ ปี รวมทั้งแผนอื่น ๆ ที่ส่วนราชการต้องดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุทิศทางที่องค์กรต้องการ ต้องมีการกำหนดกระบวนการในการวางแผนยุทธศาสตร์ โดยนำปัจจัยต่าง ๆ ทางยุทธศาสตร์ทั้งภายในและภายนอกองค์กรมาประกอบการวางแผนยุทธศาสตร์ ซึ่งกระบวนการในการวางแผนยุทธศาสตร์ ประกอบไปด้วยกระบวนการที่สำคัญ ๔ ขั้นตอน ได้แก่

๑) การวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์ (Strategic Analysis)

เป็นการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในองค์กรด้วยเครื่องมือต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อที่จะได้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ รวมทั้งสถานะของตัวองค์กรได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น การวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์จะบอกให้ทราบว่าปัจจัยหรือสภาวะแวดล้อมภายนอกมีลักษณะอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใด และก่อให้เกิดโอกาสและข้อจำกัดต่อองค์กรได้อย่างไรบ้าง นอกจากนี้การวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์จะช่วยให้องค์กรทราบถึง ทรัพยากร (Resources) และความสามารถ (Capabilities) ต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในองค์กรว่าเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนอย่างไร

ภาพความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องมือในการวิเคราะห์และการกำหนดยุทธศาสตร์

เครื่องมือพื้นฐานที่เป็นที่รู้จักในการวิเคราะห์องค์กร คือ การวิเคราะห์ SWOT (Strengths Weaknesses Opportunities and Threats – Analysis) หรือการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด เนื่องจากการวิเคราะห์ SWOT เป็นเครื่องมือที่สามารถใช้งานได้ง่ายและรวดเร็วในการวิเคราะห์ภาพรวมของสถานการณ์ขององค์กร โดยเน้นว่ายุทธศาสตร์จะต้องก่อให้เกิดความเหมาะสมระหว่างความสามารถภายใน (จุดแข็งกับจุดอ่อน) และสถานการณ์ภายนอก (โอกาสและข้อจำกัด) โดยในการวิเคราะห์ SWOT นั้น จะต้องวิเคราะห์และพิจารณาว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมภายนอก (ทั้งสภาวะแวดล้อมทั่วไปและสภาวะแวดล้อมของอุตสาหกรรมและการแข่งขัน) ก่อให้เกิดโอกาสและข้อจำกัดอย่างไร ต่อองค์กร ขณะเดียวกันก็ต้องวิเคราะห์ว่าปัจจัยต่างๆ ภายในองค์กรทั้งด้านบุคลากร ผู้บริหาร กิจกรรม สินค้าและบริการ โครงสร้าง ฯลฯ ปัจจัยประการใดที่เป็นจุดแข็งและปัจจัยใดที่เป็นจุดอ่อนขององค์กร

<u>จุดแข็ง (Strengths)</u> สิ่งที่หน่วยงานมีความโดดเด่น	<u>จุดอ่อน (Weaknesses)</u> สิ่งที่หน่วยงานจะต้องมีการพัฒนา หรือแก้ไขปรับปรุง
<u>โอกาส (Opportunities)</u> การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกองค์กร ที่ส่งผลกระทบในทางบวกต่อองค์กร	<u>ภัยคุกคาม (Threats)</u> การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกองค์กร ที่ส่งผลกระทบในทางลบต่อองค์กร

ตารางการวิเคราะห์ SWOT

หลังจากนั้น นำผลการวิเคราะห์ SWOT ไปจัดทำยุทธศาสตร์โดยตรง โดยนำปัจจัยแต่ละประการมาจับคู่กันและกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ซึ่งเรียกกันอย่างแพร่หลายว่าการจัดทำ TOWS Matrix โดยการกำหนดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับการวิเคราะห์ SWOT ที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้

	จุดแข็งขององค์กร (S)	จุดอ่อนขององค์กร (W)
	๑. ๒. ๓.	๑. ๒. ๓.
โอกาสขององค์กร (O) ๑. ๒. ๓.	SO STRATEGIES ใช้ประโยชน์จากโอกาสโดยอาศัย จุดแข็งภายในองค์กร (Use strengths to take advantage of opportunities)	WO STRATEGIES ลดจุดอ่อนโดยอาศัยโอกาส ที่เกิดขึ้น (Overcome weaknesses by taking advantage of opportunities)
ข้อจำกัดขององค์กร (T) ๑. ๒. ๓.	ST STRATEGIES หลีกเลี่ยงข้อจำกัดโดยอาศัยจุดแข็ง (Use strengths to avoid threats)	WT STRATEGIES ลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงข้อจำกัด (Minimize weaknesses and avoid threats)

ตารางการวิเคราะห์ TOWS Matrix

ที่มา : Fred David, Strategic Management

๒) การกำหนดทิศทางขององค์กร (Strategic Direction Setting)

เป็นการกำหนดทิศทางที่องค์กรต้องการมุ่งไปสู่จุดหมาย เปรียบเสมือนเป็นผลลัพธ์ระดับสูง ที่องค์กรต้องการที่จะบรรลุ ได้แก่การกำหนดทิศทาง วิสัยทัศน์ ค่านิยม เป้าประสงค์ระยะสั้นและระยะยาว ขององค์กร การกำหนดทิศทางขององค์กรจะเป็นการบ่งชี้ว่าองค์กรจะมุ่งไปในทิศทางใด ในการกำหนด ทิศทางขององค์กรนั้นเปรียบเสมือนการตอบคำถามที่สำคัญที่สุด และมักจะเป็นคำถามที่ถูกถามมากที่สุด ก็คือ องค์กรของเราต้องการไปสู่จุดไหน (Where do we want to go?) ซึ่งการตอบคำถามนี้จะช่วยให้ ผู้บริหารระดับสูงสามารถพิจารณาได้ว่าทิศทางหรือสิ่งที่องค์กรจะเป็นในอนาคตข้างหน้าคืออะไร การกำหนดทิศทางขององค์กรที่ดีและชัดเจนย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรต่อไป เนื่องจากองค์กรจะมี ความชัดเจนในการปฏิบัติงานและมีเป้าหมายชัดเจน บรรลุได้และวัดผลได้ ซึ่งทำให้การกำหนดกลยุทธ์ มีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ดังนั้น ในการวางแผนยุทธศาสตร์ถ้าขาดการกำหนดทิศทาง ขององค์กรที่ดีและชัดเจนแล้ว องค์กรประกอบอื่น ๆ ย่อมไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) การกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation)

เป็นการกำหนดแนวทาง วิธีการและเป็นสิ่งที่ยังต้องคำนึงถึงความสำคัญ วางแผนเพื่อช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุในทิศทางหรือผลลัพธ์ที่ยังต้องต้องการ

อาศัยการนำข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับการกำหนดทิศทางขององค์กรและการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกและภายในองค์กรมาจัดทำเป็นยุทธศาสตร์ในระดับและรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินและคัดเลือกกลยุทธ์ที่มีความเหมาะสมกับองค์กรมากที่สุด ซึ่งการจัดทำยุทธศาสตร์เปรียบเสมือนการตอบคำถามว่า เราจะไปสู่จุดนั้นได้อย่างไร หรือ เราจะไปสู่การบรรลุทิศทางขององค์กรได้อย่างไร (How do we get there?) ซึ่งในการจัดทำยุทธศาสตร์นั้นผู้จัดทำต้องพึงระลึกเสมอว่าการจัดทำยุทธศาสตร์นั้นเป็นการกำหนดแนวทาง วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุถึงวิสัยทัศน์และภารกิจที่ได้กำหนดไว้ โดยนำเอาปัจจัยทั้งภายนอกและภายในองค์กรมาพิจารณาประกอบ

จะเห็นได้ว่าการจัดทำยุทธศาสตร์นั้น เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาทั้งในภาพกว้างและในทางลึก นอกจากนี้การจัดทำยุทธศาสตร์ยังไม่ใช่เพียงแค่ออกแบบการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้เท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงการวิเคราะห์พิจารณากิจกรรมการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั้งที่ได้ดำเนินการไปแล้วและกำลังดำเนินการอยู่ ถ้ายุทธศาสตร์เหล่านี้ประสบผลสำเร็จเป็นยุทธศาสตร์ที่ดีและเกิดประโยชน์แก่องค์กร องค์กรก็ควรที่จะใช้ยุทธศาสตร์เหล่านั้นต่อไป ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงทางยุทธศาสตร์หรือการจัดทำยุทธศาสตร์ใหม่ ๆ จึงควรเป็นไปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เข้ามาส่งผลกระทบต่อองค์กร หรือเมื่อมีความจำเป็น

สิ่งหนึ่งที่ผู้บริหารขององค์กรจะต้องคำนึงถึงตลอดเวลา ได้แก่ การที่ยุทธศาสตร์เป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและเป็นกิจกรรมที่ดำเนินอยู่ตลอดเวลา เมื่อกำหนดภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กรแล้ว ภารกิจและวัตถุประสงค์นั้นอาจจะสามารถอยู่ได้เป็นเวลาหลายปีโดยไม่เปลี่ยนแปลง แต่ยุทธศาสตร์หรือวิธีการในการบรรลุภารกิจและวัตถุประสงค์นั้นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ดังนั้น ยุทธศาสตร์จึงควรมีความพร้อมและความสามารถที่จะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดล่วงหน้า หรือมีลักษณะของความเป็นพลวัต (Dynamic)

๔) การสื่อสารและถ่ายทอดยุทธศาสตร์ (Strategy Communication and Translation)

เป็นการสื่อสารและถ่ายทอดยุทธศาสตร์ให้อยู่ในรูปที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย สำหรับบุคลากรทุกระดับในองค์กร เพื่อให้เป็นแนวทางสำหรับการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติต่อไป

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ หรือสิ่งที่ยังต้องต้องการดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ การกำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ หรือสิ่งที่ยังต้องต้องการบรรลุผลในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ (ประกอบด้วยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย) และการกำหนดกลยุทธ์หลัก โดยพิจารณาว่าเราจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำยุทธศาสตร์ รวมถึงการกำหนดแผนงาน/โครงการ และงบประมาณ

ควรกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์และกลยุทธ์หลักโดยให้ความสำคัญกับความท้าทายต่อองค์กร อันได้แก่ ความกดดันต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในอนาคตของส่วนราชการ รวมถึงจุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันเพื่อขึ้นและสร้างความแข็งแกร่งของผลการดำเนินการโดยรวม และความสำเร็จในอนาคต ดังนั้น ผู้บริหาร

จะต้องมีสารสนเทศพื้นฐานเกี่ยวกับกระบวนการวางแผน รวมทั้งสารสนเทศเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพล ความเสี่ยง ความท้าทายและข้อกำหนดที่สำคัญอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อโอกาสและทิศทางในอนาคตของ ส่วนราชการ โดยมองการณ์ไกลเท่าที่เป็นไปได้ และที่สำคัญต้องมุ่งเน้นงานใหม่ ๆ หรืองานตามยุทธศาสตร์ และงานที่เป็นการพัฒนางานประจำ มากกว่าการให้ความสำคัญกับงานประจำที่ต้องทำเป็นปกติ

ผู้บริหารจะต้องกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์หลัก โดยให้ความสำคัญ กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ การจัดสรรทรัพยากร รวมถึงการจัดการโดยรวม โดยมีการวิเคราะห์ถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการได้ตรงประเด็น สอดคล้องกับแนวคิด Balanced Scorecard ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ โดยให้ความสำคัญกับมิติต่าง ๆ อย่างรอบด้านทั้งด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ซึ่งส่วนราชการได้ประยุกต์ใช้แนวคิดนี้โดยกำหนดเป็นมิติตามคำรับรอง การปฏิบัติราชการ ได้แก่ มิติด้านประสิทธิภาพตามยุทธศาสตร์ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้าน ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการและมิติด้านการพัฒนาองค์กร ซึ่งที่กล่าวมาย่อมแสดงถึงความสมดุล ของโอกาสและความท้าทายในระยะสั้นและระยะยาว และความสมดุลของความต้องการของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียที่สำคัญทั้งหมด

๒. การถ่ายทอดกลยุทธ์หลักไปสู่การปฏิบัติ

ความสำเร็จทางด้านยุทธศาสตร์ขององค์กรเกิดจากการมีความสอดคล้องกันทั้งในส่วนของการ กำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy Formulation) และการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategy Execution) ซึ่งหากในขั้นตอนของการจัดทำยุทธศาสตร์นั้นมีประสิทธิภาพ แต่ขาดประสิทธิภาพในการนำยุทธศาสตร์ ไปสู่การปฏิบัติก็เป็นการสูญเสียโอกาสครั้งสำคัญ (Missed Opportunity) ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องให้ ความสำคัญหรือมุ่งเน้นถึงการถ่ายทอดกลยุทธ์หลักไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญและเป็นประโยชน์ ในการสื่อสารถ่ายทอด สร้างความเข้าใจในกลยุทธ์ไปสู่บุคลากรในองค์กรคือ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ซึ่งเป็นแผนภาพที่แสดงให้เห็นถึงยุทธศาสตร์ขององค์กรในรูปแบบของความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ของเป้าประสงค์ต่าง ๆ ภายใต้อะแต่ละมิติตามคำรับรองการปฏิบัติราชการซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ประการหนึ่งของการจัดทำ Balanced Scorecard : BSC แล้วจึงถึงการกำหนดตัวชี้วัด เป้าหมายและสิ่งที่จะทำ (Initiatives) ของเป้าประสงค์แต่ละประการซึ่งเป็นสิ่งที่องค์กรต้องการมุ่งเน้นหรือประสบความสำเร็จ

การแปลงยุทธศาสตร์นี้ออกมาเป็นลักษณะของแผนที่จะช่วยให้องค์กรสามารถสื่อสารและ ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ไปสู่ผู้บริหารและพนักงานระดับต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ทุกคนภายในองค์กรเห็นภาพ ของยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ทราบถึงสิ่งที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้ตามยุทธศาสตร์ ที่ได้ตั้งไว้

ความหมายของแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

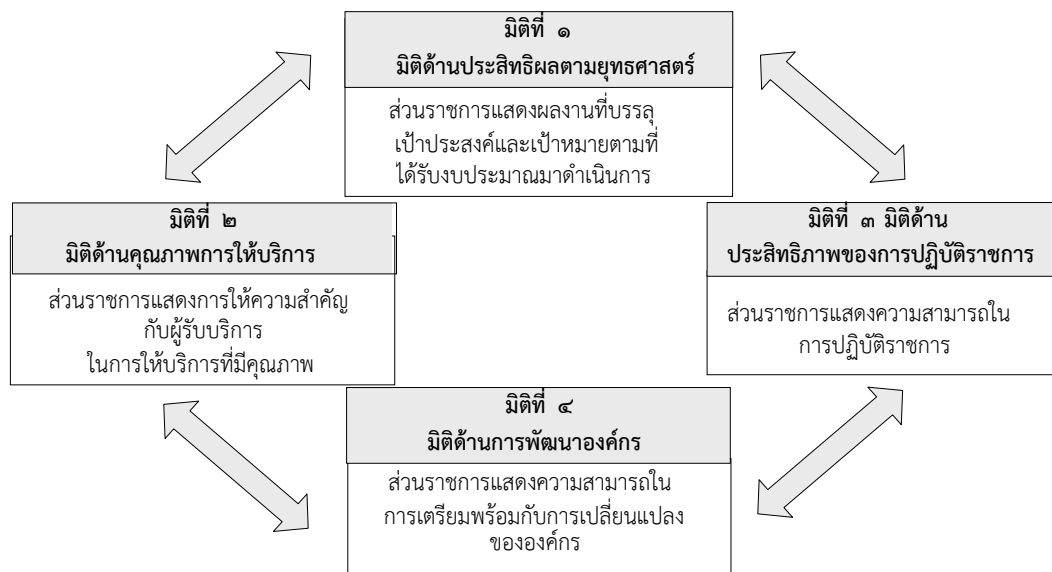
Professor Robert Kaplan และ Dr. David Norton ได้อธิบายถึงแผนที่ยุทธศาสตร์ไว้ใน หนังสือ “Strategy Map” ว่า แผนที่ยุทธศาสตร์ คือ แผนภาพที่แสดงให้เห็นถึงยุทธศาสตร์ขององค์กร ในรูปแบบของความสัมพันธ์ในเชิงของเหตุและผล (Cause-and-Effect relationship) กล่าวคือ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ (Outcome) ที่องค์กรปรารถนา ในมุมมองทางด้านการเงิน (Financial Perspective) ลูกค้า (Customer Perspective) กระบวนการภายใน (Internal Process) และการเรียนรู้ และพัฒนาองค์กร (Learning and Growth Perspective) อันจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ

การประยุกต์ใช้แผนที่ยุทธศาสตร์กับระบบราชการของไทย

แนวคิดของ Balanced Scorecard มีจุดกำเนิดขึ้นมาเนื่องจากต้องการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและความสามารถในการแข่งขันขององค์กรธุรกิจ และแนวคิดที่มีประโยชน์เหล่านี้ได้เริ่มมีการนำเอามาประยุกต์ใช้ในหน่วยงานราชการเพิ่มมากขึ้น โดยการแปลงแนวคิดด้านการประเมินผลการดำเนินงานเข้ามาใช้กับระบบราชการนั้นถือว่ามีจุดเริ่มต้นจากทางอเมริกาและอังกฤษที่ได้มีการออกกฎหมายบังคับให้หน่วยราชการทุกแห่งได้มีการพัฒนาระบบในการประเมินผลการดำเนินงาน โดยในอเมริกานั้นได้มีการกำหนดออกมาเป็น Government Performance Review Act (GPRA) หรือที่อังกฤษที่ให้หน่วยราชการทุกแห่งมีการทำ Public Service Agreements (PSA) เพื่อให้ประธานาธิบดีสามารถที่จะติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยราชการต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่

เช่นเดียวกับแนวคิดหรือความเคลื่อนไหวทางด้านการจัดการต่าง ๆ ที่เริ่มต้นจากโลกตะวันตกแล้วค่อย ๆ เคลื่อนเข้ามาในประเทศไทย ปัจจุบันหน่วยราชการของไทยหลาย ๆ แห่ง ได้เริ่มที่จะนำแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรมาใช้มากขึ้น หน่วยราชการที่ค่อนข้างจะคึกคักในการนำเอาระบบเหล่านี้เข้ามาใช้ก็หนีไม่พ้นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยราชการและโรงพยาบาลต่าง ๆ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยหน่วยราชการเหล่านี้ได้นำเอาหลักการของ Balanced Scorecard และ Key Performance Indicators เข้ามาปรับใช้ให้เข้ากับการดำเนินงานขององค์กรกันอย่างแพร่หลาย นอกเหนือจากมหาวิทยาลัยและหน่วยราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขแล้ว ในปัจจุบันภาคราชการของไทยได้พยายามผลักดันให้หน่วยราชการทุกแห่งนำเอาระบบการประเมินผลการดำเนินงานเข้ามาใช้มากขึ้นและเป็นเครื่องมือในการบริหารงานของตนเอง

ซึ่งในปัจจุบันสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ประยุกต์มุมมองของ Balanced Scorecard ให้เข้ากับระบบราชการของไทยเสียใหม่ ประกอบด้วยมุมมองดังนี้

ภาพมุมมองของ Balanced Scorecard ที่ประยุกต์เข้ากับระบบราชการไทย

มิติที่ ๑ มิติด้านประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์ (Run the Business) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงผลงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนและผู้รับบริการ เช่น ผลสำเร็จในการพัฒนาการปฏิบัติราชการ เป็นต้น

มิติที่ ๒ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (Serve the Customer) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการในการให้บริการที่มีคุณภาพสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ

มิติที่ ๓ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (Manage Resources) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงความสามารถในการปฏิบัติราชการ เช่น การลดค่าใช้จ่าย การลดระยะเวลาการให้บริการและความคุ้มค่าของการใช้เงิน เป็นต้น

มิติที่ ๔ มิติด้านการพัฒนาองค์กร (Capacity Building) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงความสามารถในการเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กร เช่น การลดอัตราค่าจ้างหรือการจัดสรรอัตราค่าจ้างให้คุ้มค่า การมอบอำนาจการตัดสินใจ การอนุมัติ อนุญาตไปยังระดับปฏิบัติการ การนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับงาน เป็นต้น

ภายใต้แต่ละมิติของคำรับรองการปฏิบัติราชการจะประกอบไปด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดในแต่ละเป้าประสงค์ เป้าหมายและเกณฑ์การให้คะแนนตัวชี้วัดแต่ละตัว รวมถึงแนวทางในการดำเนินงาน

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์หลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) หมายถึง ประเด็นหลักที่หน่วยงานต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ โดยจะต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนดไว้ เขียนออกมาในเชิงของสิ่งที่องค์กรต้องการพัฒนา ภายใต้กรอบระยะเวลาของวิสัยทัศน์ที่กำหนดขึ้น

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Goals) เป็นข้อความเพื่อแสดงสิ่งที่ส่วนราชการต้องการให้บรรลุผลในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย ตัวชี้วัดและเป้าหมายที่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำกับติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ

กลยุทธ์หลัก (Strategies) คือ แนวทาง มาตรการหรือวิธีการดำเนินงานสำคัญ ๆ อันถือเป็นกุญแจสำคัญต่อการบรรลุผลตามเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ได้มีการกำหนดไว้ เป็นการตอบคำถามที่ว่า “เราจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร” รวมทั้งเป็นเงื่อนไขในการมอบหมายงานให้ “เจ้าภาพ” หรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบต่าง ๆ รับผิดชอบดำเนินการต่อ โดยวิธีการ หรือแนวทางนั้น ๆ จะต้องเป็นการนำเสนอคุณค่า (Value) ให้กับลูกค้า

สำหรับหน่วยงานราชการ กลยุทธ์ของหน่วยราชการแต่ละแห่งจะต้องครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ จากวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กร ใครคือลูกค้าหลักของหน่วยงาน อะไรคือสิ่งที่ลูกค้าหลักต้องการหรืออีกนัยหนึ่ง อะไรคือคุณค่าที่เรานำเสนอให้กับลูกค้าของเรา อะไรคือกิจกรรมหรือสิ่งที่เราทำเพื่อให้สามารถนำเสนอคุณค่าตามที่ลูกค้าต้องการ และทำอย่างไรเราถึงจะสามารถพัฒนาและปรับปรุงคุณค่าที่เราเสนอให้กับลูกค้า หรือภายใต้ขอบเขตหน้าที่ของหน่วยราชการ เราสามารถที่จะนำเสนอบริการในรูปแบบใหม่ให้กับลูกค้าได้หรือไม่

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์หลัก ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กร และตัวแทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร หรือบางองค์กรอาจจะมีการจัดประชุมในรูปแบบของคณะกรรมการวางแผน

ส่วนราชการจะต้องให้ความสำคัญกับความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ (Strategic Challengers) ซึ่งหมายถึงความกดดันต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในอนาคตของส่วนราชการ รวมถึงจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นความกดดันจากภายนอก ไม่ใช่ให้ความสำคัญกับงานประจำที่มีมาตรฐานและขั้นตอนอยู่แล้ว โดยปกติแล้วลักษณะงานในองค์กร ประกอบไปด้วย ๓ ลักษณะ ได้แก่ งานประจำที่ต้องดำเนินการเป็นปกติ งานที่เป็นการพัฒนางานประจำและงานใหม่ ๆ ที่จะมุ่งเน้นหรือเรียกว่า งานตามยุทธศาสตร์ ซึ่งงานที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อกำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์หลักก็คือ งานที่เป็นการพัฒนางานประจำและงานใหม่ ๆ ที่จะมุ่งเน้นนั่นเอง ซึ่งงานใน ๒ ลักษณะดังกล่าวเรียกว่า เป็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่ตอบสนองต่อความท้าทายที่ส่วนราชการจะต้องมุ่งเน้นและให้ความสำคัญในการพัฒนา ยกตัวอย่างเช่น การสื่อสารหรือการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ การลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การรักษาบุคลากร การตอบสนองได้รวดเร็ว นวัตกรรม เป็นต้น ซึ่งในแต่ละส่วนราชการก็จะมีความท้าทายที่แตกต่างกัน และความท้าทายต่าง ๆ นั้น มีทั้งความท้าทายในระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้น แต่ละส่วนราชการควรเน้นความท้าทายที่เฉพาะเจาะจงของส่วนราชการ และกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อตอบสนองต่อความท้าทายเหล่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความสำเร็จของส่วนราชการ และทำให้ผลการดำเนินการโดยรวมดีขึ้น

นอกจากนี้ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้น ควรจะคำนึงถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ที่สำคัญทั้งหมด ซึ่งหากในขั้นตอนของการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรได้ให้ความสำคัญและคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ก็จะส่งผลให้การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์นั้นได้คำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไปด้วย เนื่องจากการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์นั้น ก็มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขององค์กรนั่นเอง

นอกจากนี้ การกำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์แต่ละประการนั้น จะกำหนดภายใต้มิติตามคำรับรองการปฏิบัติราชการทั้ง ๔ มิติ ซึ่งได้พัฒนามาจากเครื่องมือทางการบริหารที่เรียกว่า Balanced Scorecard ที่ให้ความสำคัญกับการประเมินองค์กรอย่างรอบด้าน โดยมีความสมดุลใน ๓ รูปแบบ ได้แก่ ความสมดุลภายใน (มิติด้านกระบวนการภายใน เป็นกระบวนการทำงานภายในองค์กร) และภายนอกองค์กร (มิติด้านลูกค้า เป็นการพิจารณาถึงการตอบสนองความต้องการของลูกค้าซึ่งอยู่ภายนอกองค์กร) ความสมดุลทั้งในอดีต (มิติด้านการเงิน เป็นข้อมูลตัวเลขที่บ่งบอกถึงผลการดำเนินงานในอดีตที่ผ่านมา) และปัจจุบัน (มิติด้านลูกค้า มิติด้านกระบวนการภายในและมิติด้านการพัฒนาองค์กร ล้วนเป็นข้อมูลที่บ่งบอกถึงผลการดำเนินงาน ในปัจจุบัน) และความสมดุลทั้งระยะสั้น (มิติด้านการเงิน มิติด้านลูกค้า มิติด้านกระบวนการภายใน) และระยะยาว (มิติด้านการพัฒนาองค์กร)

การกำหนดตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicators: KPIs) เป็นค่าที่วัดผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง เพื่อแสดงความก้าวหน้าหรือผลสัมฤทธิ์ของการบรรลุตามเป้าประสงค์หรือกลยุทธ์ โดยเทียบกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

หลักการที่สำคัญของการกำหนดตัวชี้วัดจะต้องเริ่มต้นจากการกำหนดสิ่งที่ต้องวัดก่อน หลักจากนั้นค่อยกำหนดตัวชี้วัดเข้ามาเพื่อที่จะวัดสิ่งที่วัดนั้น สิ่งหนึ่งที่จะต้องระลึกไว้เสมอคือ ตัวชี้วัดจะต้องเริ่มจากการกำหนดหรือการหาสิ่งที่วัดขึ้นมาก่อน (What to measure?) แล้วจึงหาตัววัดขึ้นมาเพื่อวัดสิ่งที่ต้องการที่วัด (How to measure?)

การกำหนดตัวชี้วัดภายใต้หลักของ BSC ก็อาศัยแนวคิดนี้เช่นเดียวกัน โดยหลักการของ BSC นั้นอยู่ที่การกำหนดเป้าประสงค์ทางกลยุทธ์ (Strategic Objectives) ที่สอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ขององค์กร จากนั้นจึงกำหนดตัวชี้วัดขึ้นมา เพื่อวัดเป้าประสงค์เหล่านั้น สิ่งที่ต้องระวังคือ การสร้างตัวชี้วัดตามหลักของ BSC ควรจะคิดหรือพิจารณาตัวชี้วัดที่เหมาะสมสำหรับเป้าประสงค์แต่ละตัว โดยไม่จำเป็นต้องย้อนไปพิจารณาถึงข้อมูลหรือตัวชี้วัดเดิม ๆ ที่มีอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากตัวชี้วัดที่มีอยู่อาจจะไม่ใช่ตัวชี้วัดที่เหมาะสมหรือดีที่สุดสำหรับเป้าประสงค์นั้น ๆ

แนวทางหนึ่งของการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติให้ได้ผล คือ การที่ส่วนราชการทำให้เกิดความสอดคล้องไปในทางเดียวกันหรือการถ่ายทอดยุทธศาสตร์จากระดับองค์กรลงสู่ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล โดยใช้เครื่องมือ การกำหนดตัวชี้วัดในระดับบุคคล (Individual Scorecard) เพื่อให้บุคลากรในระดับต่าง ๆ ได้มีเครื่องมือในการประเมินผลการดำเนินงานที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรและทำให้สามารถนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจน

การกำหนดค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย (Targets) เป็นการแสดงระดับผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังของแต่ละตัวชี้วัด

หลังจากที่ได้มีการกำหนดตัวชี้วัดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการหาข้อมูลปัจจุบันหรือข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) ในบางตัวชี้วัดอาจไม่มีข้อมูลปัจจุบันหรือข้อมูลพื้นฐาน เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดไม่เคยมีการเก็บข้อมูลมาก่อน ประโยชน์ที่สำคัญประการหนึ่งของการมีข้อมูลพื้นฐานก็คือการนำมาใช้ในการตั้งเป้าหมาย

การกำหนดเป้าหมาย ถือเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อนพอสมควร การยอมรับตัว

เป้าหมายที่กำหนด คือ ปัญหาสำคัญ เนื่องจากมักจะมีการต่อต้านภายในหรือไม่ยอมรับในเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น เนื่องจากการกำหนดเป้าหมายจะส่งผลต่อผลประโยชน์หรือแรงจูงใจที่ผู้บริหารและบุคลากรจะได้รับ โดยการกำหนดเป้าหมายที่มีลักษณะยากและท้าทาย (Stretch) เพื่อให้เกิดแรงจูงใจและกระตุ้นที่จะบรรลุเป้าหมายที่ยาก ๆ เพื่อที่จะส่งผลต่อผลการดำเนินงานที่สูงขึ้นขององค์กรโดยรวม มักจะนำไปสู่ปัญหาของความเครียด (Stress) และการไม่ยอมรับเกิดขึ้นในองค์กร ดังนั้น จึงควรพิจารณาถึงลักษณะขององค์กร วัฒนธรรมในการทำงานด้วยเช่นกัน

แนวทางหลัก ๆ ในการกำหนดหรือตั้งเป้าหมายมี ๓ ประการคือ

๑. การตั้งเป้าหมายเป็นจุด (Spot Target) เป็นการกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดเป็นจุดหรือตัวเลข ข้อดีคือตั้งได้ง่าย โดยเฉพาะหากมีข้อมูลพื้นฐานอยู่เป็นข้อมูลอ้างอิง แต่มีข้อจำกัดในแง่ของความยุติธรรมและความเหมาะสม

๒. การตั้งเป้าหมายเป็นช่วง (Range Target) เป็นการตั้งแบบช่วง โดยจะทำการกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดในแต่ละตัวโดยการกำหนดเป็นช่วงๆ เมื่อผลการดำเนินงานจริงเกิดขึ้น ก็เปรียบเทียบผลการดำเนินงานจริงว่าตกอยู่ในช่องใด การตั้งเป้าหมายเป็นช่วงก่อให้เกิดความยุติธรรมสำหรับผู้รับผิดชอบต่อการบรรลุเป้าของตัวชี้วัดและแต่ละตัว กรณีที่ได้สูงกว่าเป้าหมายมากก็จะได้คะแนนมาก หากสูงกว่าเป้าหมายน้อยก็จะได้คะแนนน้อย อีกทั้งการกำหนดเป้าหมายในลักษณะนี้สำหรับระดับหน่วยงานจะทำให้สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระหว่างกันได้ชัดเจนกว่า

๓. การกำหนดเป้าหมายโดยอาศัยหลักการของ Scenario แนวทางนี้ได้นำหลักของการวิเคราะห์ Scenario มาร่วมกำหนดเป้าหมาย โดยผู้บริหารสามารถกำหนดว่า ถ้าสถานการณ์เป็นไป ตาม Scenario แรกนั้นเป้าหมายของตัวชี้วัดควรจะเป็นเท่าใด หากเป็นไปตาม Scenario ที่สองเป้าหมายของตัวชี้วัดควรจะเป็นเท่าใด

เป็นเท่าใด เป็นต้น การกำหนดเป้าหมายตาม Scenario สามารถช่วยลดข้อจำกัดของการตั้งเป้าหมายที่สำคัญได้ คือมีการมองทางเลือกในอนาคตไว้หลายทางเลือกและกำหนดเป้าหมายสำหรับแต่ละทางเลือก เนื่องจากสถานการณ์ในการแข่งขันและการดำเนินธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงไปได้เสมอ

บทที่ ๓

กรอบทิศทางการดำเนินการและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

๑. กรอบทิศทางการดำเนินการ

เพื่อให้การบริหารราชการเกิดผลสัมฤทธิ์ และตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชนทุกภาคส่วน แผนยุทธศาสตร์จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นเพื่อให้ยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ทิศทางของประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์ รวมทั้งแผนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจำเป็นต้องศึกษากรอบทิศทางการดำเนินการและการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๐
๒. ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)
๓. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)
๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕)
๕. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
๖. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒
๗. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
๘. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
๙. นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา
๑๐. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในระบบราชการ
๑๑. พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๑๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
๑๓. พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๔. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (UNCAC)
๑๕. ดัชนีชี้วัดการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI)
๑๖. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : Sustainable Development Goals (SDGs)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับนี้ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างมากและได้กำหนดไว้ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหลายส่วน ดังนี้

๑) หมวดที่ ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๔๑ บุคคลและชุมชนย่อมสิทธิ (๑) ได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ (๒) เสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงานของรัฐและได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยรวดเร็ว และ (๓) ฟ้องหน่วยงานของรัฐให้รับผิดชอบเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำของข้าราชการ พนักงาน หรือ ลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ

๒) หมวดที่ ๔ หน้าที่ของปวงชนชาวไทย มาตรา ๕๐ (๑๐) ระบุว่า “บุคคลมีหน้าที่ไม่ร่วมมือหรือ สนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ”

๓) หมวดที่ ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๙ “รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะใน ครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก”

๔) หมวดที่ ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๖๓ “รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุนและให้ความรู้แก่ประชาชน ถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและ กลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้ง กลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามกฎหมายบัญญัติ”

๕) หมวดที่ ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๖ “รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การ บริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติ เป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมี ประสิทธิภาพ”

๖) หมวดที่ ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๘ ระบุว่า “รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชน มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ การจัดทำบริการสาธารณะทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมตลอดทั้งการตัดสินใจ ทางการเมือง และการอื่นใดบรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน”

๒. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ บัญญัติให้รัฐจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ เกิดการผลักดันไปสู่ เป้าหมายเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนา

แล้วคนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยในยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยกำหนดให้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชนและประชาชน ตลอดจนเครือข่ายต่าง ๆ ช่วยกันสอดส่อง เฝ้าระวังตรวจสอบ หรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐ

๓. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐

๑. เป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้กำหนดเป้าหมาย “ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ” โดยมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ

ปี	๒๕๖๑ – ๒๕๖๕	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	๒๕๗๑ – ๒๕๗๕	๒๕๗๖ – ๒๕๘๐
อันดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI Index) ของประเทศไทย	อันดับ ๕๔ ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	อันดับ ๔๓ ไม่ต่ำกว่า ๕๗ คะแนน	อันดับ ๓๒ ไม่ต่ำกว่า ๖๒ คะแนน	อันดับ ๒๐ ไม่ต่ำกว่า ๗๓ คะแนน

๒. แนวทางการพัฒนาที่สำคัญเพื่อขับเคลื่อน เรื่องดังกล่าว ประกอบด้วย ๒ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

๒.๑ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒.๑.๑ แนวทางการพัฒนา มีดังนี้

๑) ปลุกและปลูกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรม “คน” โดยการ “ปลุก” และ “ปลูก” จิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต โดยเฉพาะการส่งเสริมวัฒนธรรมสุจริตผ่านหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่เด็กไทยทุกคนต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา

๒) ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส สร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตาม พฤติกรรมเสี่ยงและแจ้งเบาะแส เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้ มีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส

๓) พัฒนาค่านิยมของนักการเมืองให้มีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม นอกเหนือจากคุณสมบัติตามที่กำหนดตามกฎหมาย ผู้บริหารประเทศต้องมีคุณสมบัติทางจริยธรรมด้วย มีการพัฒนา

ยกระดับการมีจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อสร้างนักการเมืองที่มีคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งกำกับจริยธรรมภายในพรรคการเมือง

๔) ปรับ “ระบบ” เพื่อลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ โดยการพัฒนาระบบเครื่องมือ เพื่อสร้างความโปร่งใส มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมและมาตรการในการต่อต้านการทุจริตที่มีประสิทธิภาพและเท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต รวมถึงการประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริต เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ มีมาตรการ ระบบ หรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต

๕) ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลพินิจ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ นำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้แทนการใช้ดุลพินิจเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน การสร้างมาตรฐานที่โปร่งใสในกระบวนการบริการของภาครัฐ ลดขั้นตอนกระบวนการและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อลดการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจ สร้างความโปร่งใสในการบริการข้อมูลภาครัฐทั้งระบบ โดยพัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัล ส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ สร้างความโปร่งใส และส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการบริหารจัดการของภาครัฐ โดยสาธารณะชน

๒.๑.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย			
		ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	ปี ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕	ปี ๒๕๗๖ – ๒๕๘๐
๑. ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต	ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
	ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
	ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	ร้อยละ ๘๐ (๘๕ คะแนนขึ้นไป)	ร้อยละ ๑๐๐ (๘๕ คะแนนขึ้นไป)	ร้อยละ ๘๐ (๙๐ คะแนนขึ้นไป)	ร้อยละ ๑๐๐ (๙๐ คะแนนขึ้นไป)
๒. คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง	จำนวนคดีทุจริตในภาพรวม	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๕๐	ลดลงร้อยละ ๗๐	ลดลงร้อยละ ๘๐
	จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงาน - จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต)	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๕๐	ลดลงร้อยละ ๗๐	ลดลงร้อยละ ๘๐
	- จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๕๐	ลดลงร้อยละ ๗๐	ลดลงร้อยละ ๘๐
	จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลดลงร้อยละ ๒๕	ลดลงร้อยละ ๕๐	ลดลงร้อยละ ๘๐	ลดลงร้อยละ ๙๐

๒.๒ การปราบปรามการทุจริต

๒.๒.๑ แนวทางการพัฒนา มีดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกระบวนการและกลไกการปราบปรามการทุจริต ปรับกระบวนการทำงานด้านการปราบปรามการทุจริตเข้าสู่ระบบดิจิทัลมาใช้ในกระบวนการทำงาน ด้านการปราบปรามการทุจริตให้ได้มาตรฐานสากลและเป็นมาตรฐานเดียวกัน พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินที่ทันสมัย บูรณาการข้อมูลกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนต่าง ๆ ในการตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สิน

๒) ปรับปรุงกระบวนการปราบปรามการทุจริตที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินการที่ล่าช้าของหน่วยงานในกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีความรวดเร็วและกระชับมากขึ้นเพื่อให้การดำเนินการปราบปรามการทุจริตตลอดกระบวนการจนถึงการลงโทษผู้กระทำความผิดเมื่อคดีถึงที่สุดเป็นไปอย่างรวดเร็วเห็นผล มีประสิทธิภาพ และเป็นที่ประจักษ์ของประชาชน

๓) พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริต จัดทำระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริต โดยประมวลจากคดีการทุจริตและผู้เชี่ยวชาญของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต พัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้เชิงสหวิทยาการของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริตเพื่อให้มีความรู้/ทักษะ/ขีดความสามารถที่เป็นมาตรฐานและเท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต

๒.๒.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย			
		ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	ปี ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	ปี ๒๕๗๖ - ๒๕๘๐
การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็วเป็นธรรมโปร่งใสไม่เลือกปฏิบัติ	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด	ไม่เกินร้อยละ ๒๕	ไม่เกินร้อยละ ๒๐	ไม่เกินร้อยละ ๑๕	ไม่เกินร้อยละ ๑๐
	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ	ไม่เกินร้อยละ ๔ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง	ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง	ไม่เกินร้อยละ ๒ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง	ไม่เกินร้อยละ ๑ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง

๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕)

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น โดยมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นเครื่องมือหรือกลไกที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกและนับว่าเป็นกลไกหรือเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้ในที่สุด โดยมีกลไกเสริมอื่นๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย

โดยแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดในยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤตินิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และ

ยุติธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง เป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทย ให้ครอบคลุมภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน พร้อมทั้งเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมต่อต้านการทุจริตโดยมี ๒ แนวทางหลักที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการผ่านภาคประชาสังคม คือ

(๑) การปลูกฝังให้คนไทยไม่โกง โดยส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมุ่งสร้างจิตสำนึกและทัศนคติเชิงบวก และธรรมาภิบาลประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ภาคเอกชน และสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังพฤติกรรมของข้าราชการ รวมทั้งพัฒนา และสร้างเครือข่าย คู่มือการแจ้งเบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบในกลุ่มประชาชน และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางมิชอบ

(๒) ป้องกันการทุจริต โดยมีแนวทางการสนับสนุนการสร้างกิจกรรมการป้องกันการทุจริตของภาคประชาชนอย่างต่อเนื่อง

๕. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

มาตรา ๒๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้การปฏิรูปประเทศต้องดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย (๑) ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุ กับการพัฒนาด้านจิตใจ (๒) สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสเท่าเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ และ (๓) ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ กำหนดให้การจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศ รวม ๑๑ ด้าน โดยมีด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบด้วย

แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ได้กำหนดประเด็นการปฏิรูปไว้ ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง ด้านการป้องปราม ด้านการปราบปราม และด้านการบริหารจัดการ พร้อมทั้งกำหนดผลอันพึงประสงค์ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ กลยุทธ์ แผนงานและกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในช่วง ๕ ปีแรก รวมทั้งกำหนดกลไกและมาตรการเพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนประเทศในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบังเกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง โดยกำหนดผลอันพึงประสงค์ไว้ ๖ ข้อ ดังนี้

๑. ให้มีการส่งเสริมสนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ รวมทั้งให้มีกฎหมายในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเป็นพลังในการต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ และชี้เบาะแสเมื่อพบเห็นการกระทำความผิดโดยรัฐมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสด้วย

๒. ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง (Integrity) สุจริตของบุคลากร ใช้ดุลยพินิจโดยสุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ดีอย่างแท้จริง

๓. ให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ และสนับสนุนแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนในการต่อต้านการทุจริตเพื่อขจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ

๔. ยกระดับการบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด

๕. ปรับปรุงประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน (ไต่สวน ชี้มูล ฟ้องศาล พิพากษา) ทั้งแพ่งและอาญาให้รวดเร็ว รุนแรง เด็ดขาด เป็นธรรม เสมอภาค โดยเฉพาะมีการจัดทำและบูรณาการฐานข้อมูลคดีทุจริต ตลอดจนเร่งรัดการติดตามนำทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำผิดทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ตกเป็นของแผ่นดิน และในกรณีที่ยังไม่มีกฎหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ก็ให้เร่งบัญญัติเพิ่มเติม

๖. ให้มีกลไกที่เหมาะสมในการประสานงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อให้ประเทศไทยปลอดทุจริต

๖. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามนัยแห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับแผนปฏิบัติราชการ ในหมวด ๓ การบริหารราชการ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ และหมวด ๖ การปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ ดังนี้

มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้นโดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ในวาระเริ่มแรก การจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการเป็นแผนห้าปี ให้จัดทำเป็นแผนสามปีโดยมีห้วงระยะเวลาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในแต่ละปีงบประมาณ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องใช้นเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการใด ตามวรรคสองแล้ว ให้สำนักงบประมาณดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จในแต่ละภารกิจ ตามแผนปฏิบัติราชการดังกล่าว ในกรณีที่ส่วนราชการมิได้เสนอแผนปฏิบัติราชการในภารกิจใดหรือภารกิจใดไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี มิให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณสำหรับภารกิจนั้น เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้ส่วนราชการจัดทำรายงานแสดงผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติราชการประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ให้ส่วนราชการจัดให้มีการทบทวนภารกิจของตนว่าภารกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะยกเลิก ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินการต่อไปหรือไม่ โดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงก าลังเงินงบประมาณของประเทศ ความคุ้มค่าของภารกิจ และสถานการณ์อื่นประกอบกัน

๗. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ได้เห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ และให้หน่วยงานภาครัฐแปลงแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ ไปสู่การปฏิบัติโดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ ๔ ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ โดยให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนการปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ ด้วย โดยสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ฯ มีดังนี้

วิสัยทัศน์ : “ ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต”(Zero Tolerance & Clean Thailand)

เป้าหมายหลัก : ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) สูงกว่าร้อยละ ๕๐

วัตถุประสงค์ : ๑. สังคมมีพฤติกรรมร่วมต้านการทุจริตในวงกว้าง

๒. เกิดวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) มุ่งต้านการทุจริตในทุกภาคส่วน

๓. การทุจริตถูกยับยั้งอย่างเท่าทันด้วยนวัตกรรม กลไกป้องกันการทุจริตและระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๔. การปราบปรามการทุจริตและบังคับใช้กฎหมาย มีความรวดเร็ว เป็นธรรม และได้รับความร่วมมือจากประชาชน

๕. ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย มีค่าคะแนนในระดับสูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ดำเนินงานมี ๖ ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต

(Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

๘. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๒ บัญญัติให้รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบัน พระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ ของชาติ ความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ รัฐต้องจัดให้มีการทหาร การทูต และการข่าวกรองที่มีประสิทธิภาพ กำลังทหารให้ใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศด้วย พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๓ คณะรัฐมนตรีจัดให้มีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติขึ้นตามข้อเสนอแนะของสภาความมั่นคงแห่งชาติประกอบกับ มาตรา ๑๔ บัญญัติให้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ต้องมีสาระครอบคลุมถึงนโยบายภายในประเทศ นโยบายต่างประเทศ และนโยบายการทหารกับเศรษฐกิจ และอื่น ๆ อันเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติให้สอดคล้องต้องกัน เพื่อให้กิจการของหน่วยงานของรัฐสามารถประสานกันได้อย่างใกล้ชิดเป็นผลดีต่อความมั่นคงแห่งชาติ

วิสัยทัศน์ “มีเสถียรภาพภายในประเทศ ลดภัยข้ามเขตพรมแดนไทย มีบทบาทสร้างสรรค์ในภูมิภาคและประชาคมโลก” กล่าวคือ ชาตีมียุทธศาสตร์และเป็นปึกแผ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต ประเทศมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปลอดภัย จากภัยคุกคามข้ามพรมแดน พร้อมเผชิญวิกฤตการณ์ มีบทบาทที่สร้างสรรค์และรับผิดชอบเป็นที่ยอมรับในภูมิภาคและ ประชาคมโลกเพื่อรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติ

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ

นโยบายที่ ๑ : เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบ

ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

นโยบายที่ ๒ : สร้างความเป็นธรรม ความปรองดอง และความสมานฉันท์ในชาติ

นโยบายที่ ๓ : ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

นโยบายที่ ๔ : จัดระบบการบริหารจัดการชายแดนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาข้าม

นโยบายที่ ๕ : สร้างเสริมศักยภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ

นโยบายที่ ๖ : ปกป้อง รักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล

นโยบายที่ ๗ : จัดระบบ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง

นโยบายที่ ๘ : เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันความมั่นคงภายใน

นโยบายที่ ๙ : เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริต

นโยบายที่ ๑๐ : เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

นโยบายที่ ๑๑ : รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ ๑๒ : เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร

นโยบายที่ ๑๓ : พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของ

นโยบายที่ ๑๔ : เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ

นโยบายที่ ๑๕ : พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ

นโยบายที่ ๑๖ : เสริมสร้างดุลยภาพในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงของชาติ ข้อ ๓.๗.๑๑ การเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต รองรับนโยบายที่ ๙ : เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริต โดยกำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ ดังนี้

๑) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขการทุจริต และประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ

๒) ตัวชี้วัด

(๑) ค่าดัชนีชี้วัดการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ของประเทศไทย

(๒) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

๓) กลยุทธ์

(๑) นำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในการบริหารจัดการภาครัฐให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม

(๒) ผลักดันการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทุจริต

และให้บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

(๓) ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินโครงการของภาครัฐ

(๔) รณรงค์ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนถึงภัยทุจริต เพื่อสร้างค่านิยมต่อต้านและปฏิเสธการทุจริต

๙. นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา

ประกอบด้วยนโยบาย ๒ ส่วนได้แก่

นโยบายหลัก ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม

๑๒.๑ แก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยจัดให้มีมาตรการและ ระบบเทคโนโลยีนวัตกรรมที่ช่วยป้องกันและลดการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและเข้มงวด รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการติดตามการแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งเร่งสร้างจิตสำนึกของคนในสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้อง ชอบธรรม และสนับสนุนทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการทุจริตประพฤติมิชอบ

นโยบายเร่งด่วน ๘ การแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ โดยเร่งรัดการดำเนินการมาตรการทางการเมืองควบคู่ไปกับมาตรการ ทางกฎหมายเมื่อพบผู้กระทำความผิดอย่างเคร่งครัด นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเฝ้าระวัง การทุจริตประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและเข้มงวด และเร่งรัดดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย เมื่อพบผู้กระทำความผิดอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ภาครัฐปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบโดยเร็วที่สุด พร้อมทั้งให้ภาคสังคม ภาคเอกชน และประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวัง การทุจริตประพฤติมิชอบ

๑๐. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ

เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ โดยมีมาตรการสำคัญ ๕ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน แล้วรายงานผลการพิจารณาต่อหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อรับทราบทันที และให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยหรือทางอาญาโดยเร็วซึ่งจะต้อง ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ในระหว่างนี้ให้รายงานความคืบหน้าในการดำเนินการต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อทราบเป็นระยะตามความเหมาะสม กรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามีเหตุน่าเชื่อถือ และเป็นกรณีที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน แม้ผลการตรวจสอบยังไม่อาจสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิด ให้พิจารณาปรับย้ายข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องไปดำรงตำแหน่งอื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและป้องกันการกระทำที่อาจมีผลต่อการตรวจสอบโดยเร็ว และ ในกรณีที่เป็นเรื่องร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและไว้วางใจของประชาชน ให้เสนอให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในอัตรากำลังชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษในสำนักนายกรัฐมนตรี และดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดขึ้นตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ระหว่างการถูกตรวจสอบ และการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราว ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖๙/๒๕๕๙ เรื่องมาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอื่นของรัฐ และการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราวลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ แล้วแต่กรณี

มาตรการที่ ๒ ในกรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่า มีหลักฐานควรเชื่อได้ว่าสามารถสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิด ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการทางวินัยต่อข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเด็ดขาดโดยเร็ว และให้รายงานหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อทราบความคืบหน้าและเร่งรัดการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ อาจพิจารณาให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนหรือออกจากตำแหน่งก็ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมและในกรณีที่พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญาด้วย ให้ส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อพิจารณาดำเนินคดีโดยทันที

กระบวนการพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องตามปกติ แต่ให้เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วโดยพิจารณาจัดลำดับตามความสำคัญ ความสนใจของประชาชน และมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่ไม่ถึงขั้นให้ปลดออกจากราชการหรือไล่ออกจากราชการ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการปรับย้ายจากตำแหน่งเดิม และห้ามปรับย้ายกลับไปดำรงตำแหน่งหน้าที่ในลักษณะเดิม หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นภายในเวลา ๓ ปีนับแต่วันที่มีการลงโทษทางวินัย

มาตรการที่ ๓ การปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล หรือคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ทำให้การปฏิบัติราชการเกิดความล่าช้าหรือไม่มีประสิทธิภาพซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ให้ถือเป็นกรณีที่ต้อง พิจารณาให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นตามข้อ ๑ วรรคสองด้วย

มาตรการที่ ๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาจัดให้มีมาตรการคุ้มครองพยาน หรือผู้ให้ข้อมูลหรือเบาะแสในการตรวจสอบอย่างเหมาะสม เพื่อให้การได้รับข้อมูลและหลักฐานในการดำเนินการต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่ามีกรณีจงใจให้ข้อมูลเพื่อใส่ร้ายหรือบิดเบือนข้อมูลเพื่อให้มีการดำเนินการที่เป็นผลร้ายต่อบุคคลอื่น ให้พิจารณาดำเนินการลงโทษบุคคลดังกล่าวอย่างเด็ดขาดด้วย

มาตรการที่ ๕ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องยึดถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้โดยเคร่งครัดตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ซึ่งนายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้สำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งเป็นหน่วยงานตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ พิจารณาการดำเนินการตามข้อเสนอเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในระยะเร่งด่วนของคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตามหนังสือ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๔/๔๙๘๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๑๑. พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๒๑ ก ลงวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ อันเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ในมาตรา ๕๑ ให้สำนักงาน ป.ป.ท. เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เหตุผลในการประกาศใช้

พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ยังไม่มีส่วนราชการในส่วนของผู้บริหารที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยตรงทำให้รัฐบาลไม่สามารถกำกับ ดูแลและผลักดันเพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีภารกิจที่อยู่ในความผิดชอบจำนวนมาก สมควรที่จะมีส่วนราชการในฝ่ายบริหารรับผิดชอบดำเนินการด้านนโยบายดังกล่าว และเป็นศูนย์กลางประสานงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในฝ่ายบริหารสามารถดำเนินการในลักษณะบูรณาการและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ.๒๕๕๙ ประกาศเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ ได้แก้ไขปรับปรุงเนื้อหาของพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๑ ในหลายประการ ได้แก่ การปรับปรุงกลไกและเพิ่มประสิทธิภาพในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้มีความรวดเร็ว มีคุณภาพ และเป็นธรรม อีกทั้งยังมีการปรับปรุงวิธีการได้มาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และโครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ให้เป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือ ทบวง โดยมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อให้มีความอิสระในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ยังเพิ่มเติมมาตรการในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ อันจะมีผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐบรรลุผลและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

สาระสำคัญของหมวด ๓/๑ มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ มีดังนี้

มาตรา ๕๘/๑ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยเร็ว

(๑) เมื่อปรากฏว่ากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือ มาตรการใดล้าสมัยขาดประสิทธิภาพหรือขาดการบังคับใช้อย่างทั่วถึง เป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้

(๒) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไม่บรรลุผล เพราะไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย หรือ มาตรการที่จำเป็น

มาตรา ๕๘/๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่า หน่วยงานของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน และส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นทราบ

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากจะต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงต้องกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้สำนักงานทราบด้วย ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นจงใจไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๕๘/๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือ สำนักงานพบว่าการดำเนินโครงการใด มีการกำหนดวงเงินสูงเกินที่เป็นจริงหรือไม่คุ้มค่า ให้แจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ประกาศเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ได้แก้ไขปรับปรุงเนื้อหาของพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๓ ในหลายประการ ดังนี้

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๑ “กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ในวรรคสองของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๑ “ดำเนินการเพื่อส่งเสริมและ สนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมตลอดทั้ง รณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส รวมทั้งเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๕๑ “ในการการดำเนินการตาม (๓/๑) ถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้กำหนดมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องไว้ ให้สำนักงานให้ความร่วมมือและดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการและกลไกดังกล่าว

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๒ “มาตรา ๕๑/๒ ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓/๑) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และร่วมมือกันดำเนินการกับสำนักงาน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมอบหมาย ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่เกินสี่คน และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ โดยให้ เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นเลขานุการหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ผู้แทนจากภาคเอกชนและ ภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี

ให้ประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคสองได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทน อย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๕๘ “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัย กับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด เว้นแต่บุคคลนั้นฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงตำแหน่งอยู่ และการเลื่อนขึ้นเงินรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครองเมื่อคำนึงถึง พฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๘/๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๘/๒ เมื่อความปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต

ของทางราชการ

๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

ในกรณีตาม (๑) หากสำนักงานเห็นว่ามีความเหมาะสมควร ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต้องกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้สำนักงาน ทราบด้วย ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ต่อไป ทั้งนี้ หากกรณีใดมีลักษณะส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป”

๑๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วย ๑๑ หมวด รวมทั้งหมด ๒๐๐ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

หมวด ๑ มาตรา ๙ – ๔๕ เกี่ยวข้องกับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ๑) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ๒) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และ ๓) การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

หมวด ๒ มาตรา ๔๖ – ๗๕ เกี่ยวข้องกับการไต่สวน

หมวด ๓ มาตรา ๗๖ – ๘๙ เกี่ยวข้องกับการดำเนินการผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งเฉพาะ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ๑) การดำเนินคดีทุจริตต่อหน้าที่หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่ใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ๒) การดำเนินคดีกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และ ๓) การดำเนินการกรณีฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญ (เกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐตามวิธีการงบประมาณ)

หมวด ๔ มาตรา ๙๐ – ๑๐๑ เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนคือ ๑) การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และ ๒) การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา นั้น ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

หมวด ๕ มาตรา ๑๐๒ - ๑๒๕ เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ๑) การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและการตรวจสอบ และ ๒) การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ

หมวด ๖ มาตรา ๑๒๖ - ๑๒๙ เกี่ยวข้องกับการขัดระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม

หมวด ๗ มาตรา ๑๓๐ - ๑๓๗ เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หมวด ๘ มาตรา ๑๓๘ - ๑๔๐ เกี่ยวข้องกับความร่วมมือกับต่างประเทศ

หมวด ๙ มาตรา ๑๔๑ - ๑๖๑ เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

หมวด ๑๐ มาตรา ๑๖๒ - ๑๖๖ เกี่ยวข้องกับกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

หมวด ๑๑ มาตรา ๑๖๗ - ๑๘๔ เกี่ยวข้องกับบทกำหนดโทษ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“เจ้าพนักงานของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือในรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ หรือเจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และบุคคลหรือคณะบุคคลบรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองที่จัดตั้งขึ้นในระบบราชการรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐด้วย แต่ไม่รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๑๓. พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๐ ก ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ อันเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ในหมวด ๑ มาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม และหมวด ๓ การรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนี้

มาตรา ๕ มาตรฐานทางจริยธรรม คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

- (๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่
- (๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
- (๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
- (๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับสภาพคุณงามความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือสำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินใจความถูกต้อง การปฏิบัติที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการกระทำความดีและละเว้นความชั่ว

มาตรา ๖ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ในกรณีที่ป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่รับผิดชอบ ให้องค์กรต่อไปนี้เป็นผู้จัดทำประมวลจริยธรรม

- (๑) คณะรัฐมนตรี สำหรับข้าราชการการเมือง
- (๒) สภาทนายความ สำหรับข้าราชการทหารและข้าราชการพลเรือนทนายความ
- (๓) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำหรับผู้บริหารและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๔) คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน สำหรับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานขององค์การมหาชน

ในกรณีที่ปัญหาว่าองค์กรใดเป็นผู้จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทใด ให้ ก.ม.จ. เป็นผู้มีความวินิจฉัย

ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐอาจจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมเพื่อใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นเพิ่มเติมจากประมวลจริยธรรมให้เหมาะสมแก่ภารกิจที่มีลักษณะเฉพาะของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยก็ได้

การจัดทำประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนดตามมาตรา ๑๔ ด้วย

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐ ในการนี้อาจมอบหมายให้ส่วนงานที่มีหน้าที่และภารกิจในด้านจริยธรรม ธรรมภิบาล หรือที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล หรือคณะกรรมการและกลุ่มงานจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่แล้วเป็นผู้รับผิดชอบก็ได้
- (๒) ดำเนินกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ ฝึกอบรม และพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐ และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งกำหนดกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน
- (๓) ทุกสิ้นปีงบประมาณ ให้จัดทำรายงานประจำปีตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนดเสนอต่อ ก.ม.จ. โดยให้หน่วยงานของรัฐเสนอรายงานประจำปีผ่านองค์กรกลางบริหารงานบุคคลหรือองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง แล้วแต่กรณี เพื่อประเมินผลในภาพรวมของหน่วยงานของรัฐเสนอต่อ ก.ม.จ. ด้วย

มาตรา ๒๐ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลแต่ละประเภทและองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง มีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินกระบวนการรักษาจริยธรรม และการประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจจัดหลักสูตรการฝึกอบรม การเผยแพร่ความเข้าใจ ตลอดจนการกำหนดมาตรการจูงใจเพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐมีพฤติกรรม

ทางจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี และมาตรการที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีพฤติกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม โดยอาจกำหนดมาตรการเพื่อใช้ในการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภะนั้น

๑๔. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (UNCAC)

โดยประเทศไทยนั้นได้มีการสัตยาบันเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ปี ค.ศ.๒๐๐๓ อนุสัญญา ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยประเทศที่ให้สัตยาบันเป็นรัฐภาคีอนุสัญญา จะต้องรับการทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญา ดังกล่าว โดยมีคณะกรรมการทบทวนกลไกการปฏิบัติตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (The Implementation Review Group of the United Nation Convention against Corruption – IRG) ที่จัดตั้งขึ้นตามมติ ๑/๑ ๒/๑ และ ๓/๑ ของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต มีการทำงานแบบ Open – ended International Governmental Group of States Parties รายงานตรงต่อที่ประชุมและดูแลด้านกระบวนการทบทวน (Review Process) ซึ่งเป็นไปตาม The terms of reference of the Mechanism for the review of Implementation of the United Nation Convention against Corruption (TOR) มีหน้าที่ในการพิจารณาด้านปัญหาการปฏิบัติที่ดีและช่วยเหลือทางวิชาการ ให้มีการปฏิบัติตามอนุสัญญา ที่มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้มีการประชุม ๑ ครั้งต่อปีในกรุงเวียนนา

สำหรับประเทศไทย หลังการใช้สัตยาบันอนุสัญญา ต่อต้านการทุจริต ค.ศ.๒๐๐๓ มีผลบังคับใช้กับประเทศไทย เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ผ่านมามีการปรับแก้กฎหมายให้มีความสอดคล้อง ซึ่งปกติก่อนการให้สัตยาบันอนุสัญญาต่างๆ จะต้องมีการปรับแก้กฎหมายในประเทศให้มีความสอดคล้องก่อนนั้น กรณีอนุสัญญา นี้ไม่มีบทลงโทษสำหรับการไม่ได้ปรับแก้กฎหมายในประเทศ ประเทศไทยจึงได้ให้สัตยาบันไปก่อน อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงในการต่อต้านการทุจริต และส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศ ซึ่งก่อนหน้านี้ได้มีการเสนอการปรับปรุงกฎหมายในประเทศไทย ในการอนุวัติการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nation Convention against Corruption UNCAC) โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ดำเนินการปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยมีสาระสำคัญในมาตรา ๑๓ เพิ่มบทบัญญัติการลงโทษอีก ๗ มาตราแก่เจ้าหน้าที่รัฐผู้กระทำความผิด คือมาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ มาตรา ๑๒๓/๕ มาตรา ๑๒๓/๖ มาตรา ๑๒๓/๗ และมาตรา ๑๒๓/๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีผลบังคับใช้แล้วเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

โดยที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ.๒๐๐๓ (UNCAC) มีเนื้อหาครอบคลุม มาตรการและกฎเกณฑ์การต่อต้านการทุจริตอย่างเป็นระบบโดยเฉพาะเรื่องการติดตามสินทรัพย์คืน บทบัญญัติมีเนื้อหาเชิงบูรณาการเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐภาคธุรกิจภาคประชาสังคม สื่อมวลชน อนุสัญญานี้มีหลักการสำคัญให้รัฐภาคีออกกฎหมายภายในของตน กำหนดให้การกระทำความผิดต่าง ๆ ที่อนุสัญญานี้มุ่งจะป้องกันและปราบปรามเป็นความผิดทางอาญา เพื่อให้สามารถอนุวัติการอนุสัญญานี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในกรณีของการทุจริตข้ามชาติ อนุสัญญาจึงได้บัญญัติให้มีรัฐภาคีมีพันธกรณีในการร่วมมือกันและสร้างกลไกในการติดตามการปฏิบัติตามพันธกรณีเหล่านั้นด้วย

เนื้อหาหลักในอนุสัญญา UNCAC แบ่งเป็นหมวดหมู่ได้ ๔ หมวดหลัก ดังนี้ ๑) หมวดการป้องกันการทุจริต (Chapter ๒ Preventive Measures) ๒) หมวดการกำหนดความผิดทางอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย (Chapter ๓ Criminalization and law enforcement) ๓) หมวดความร่วมมือระหว่างประเทศ (Chapter ๔ International Cooperation) ๔) หมวดการติดตามสินทรัพย์คืน (Chapter ๕ Asset Recovery)

สาระสำคัญของ UNCAC มีรายละเอียดดังนี้คือ

๑) เป็นเครื่องมือทางกฎหมายที่มีพลังจะทำให้เกิดการขับเคลื่อนการเรียกคืนทรัพย์สินของประเทศที่ถูกยักยอกโกงกินโดยผู้นำเผด็จการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศที่เร็วขึ้น

๒) ผลักดันให้ศูนย์กลางการธนาคารของโลก เช่น สวิตเซอร์แลนด์และอังกฤษรับผิดชอบมากขึ้นในการตรวจสอบและดำเนินการเพื่อป้องกันการฟอกเงิน

๓) ช่วยให้การดำเนินการทางศาลเกี่ยวกับกรณีการทุจริตเป็นไปได้กว้างขวางขึ้นไม่ว่าผู้กระทำผิดจะซ่อนเร้นอยู่ในประเทศใด ถึงแม้จะไม่มีทรัพยากรมากมายประเทศต่างๆ ก็สามารถติดตามบริษัทหรือบุคคลต่างชาติที่ได้กระทำทุจริตในดินแดนของตนได้

๔) กระตุ้นให้มีการห้ามการติดสินบนเจ้าหน้าที่รัฐของต่างประเทศ เพื่อปิดช่องทางหลักสำหรับเงินสกปรก

๕) ให้กรอบแนวทางในการออกกฎหมายภายในเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน เสรีภาพด้านข้อมูล และระบบการตรวจสอบได้ของภาครัฐ

๖) การกำหนดมาตรการเพื่อสร้างเสริมมาตรฐานด้านบัญชีและการบัญชีในภาคเอกชน รวมทั้งการลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าว

โดยมีจุดแข็งที่พิจารณาได้ดังนี้

๑) เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาการทุจริตโดยมีกรอบแนวทางการดำเนินงานที่ครอบคลุม มีการกำหนดมาตรฐานร่วมซึ่งถือได้ว่าเป็นอนุสัญญาระดับเดียวที่ครอบคลุมทั่วโลก

๒) แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการติดตามเอาสินทรัพย์กลับคืน ในอนุสัญญาระดับนี้ ได้จัดทำไว้อย่างละเอียดครอบคลุมทั้งซีกโลกเหนือและซีกโลกใต้

๓) แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศได้มีการปรับปรุงในเรื่องการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการสืบสวนสอบสวน

๔) ครอบคลุมวิถีทาง วิธีการและมาตรฐานต่างๆ สำหรับมาตรการเชิงป้องกันทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

๕) ตระหนักถึงบทบาทของภาคเอกชนในการแก้ปัญหาการทุจริตรวมถึงการทุจริตในภาคเอกชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาการทุจริต

๖) กำหนดมาตรการลงโทษทั้งทางแพ่ง ทางปกครอง หรือทางอาญาตามสัดส่วนกับความผิดสำหรับการทุจริตในภาคเอกชนเพื่อป้องปรามการกระทำความผิดกำหนดให้รัฐต้องจัดทำ

๗) มาตรฐานทางบัญชีและการสอบบัญชีสำหรับภาคเอกชน รวมทั้งไม่ให้นำรายจ่ายที่ใช้สำหรับเป็นสินบนมาหักลดหย่อนภาษี

๘) ตระหนักถึงบทบาทของภาคประชาสังคมในการต่อสู้กับการทุจริตและความสำคัญของการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

๙) กำหนดบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของนิติบุคคลเช่น บริษัท

๑๐) ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องกำหนดให้อายุความของคดีที่เกี่ยวกับการทุจริตยาวขึ้น

๑๑) ตระหนักถึงความจำเป็นในการให้ความคุ้มครองพยาน ผู้ให้ข้อมูลเบาะแส และผู้เสียหาย

๑๒) ตระหนักถึงสิทธิของกลุ่มบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการทุจริตที่จะดำเนินการทางกฎหมายเพื่อให้ได้รับค่าสินไหมทดแทน

๑๓) ตระหนักถึงความจำเป็นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงินและความต้องการเป็นการเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนา

นอกจากจุดแข็งแล้ว UNCAC เมื่อนำมาพัฒนาใช้ในประเทศเรา ยังขาดความสมบูรณ์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑) ไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับกลไกการติดตาม

๒) ปัญหาการขาดทรัพยากรในการปฏิบัติการตามอนุสัญญา

๓) หลายบทที่ไม่ได้เป็นบทบังคับ ทำให้เสี่ยงต่อความล้มเหลวในการจัดทำมาตรฐานร่วมในเรื่องต่าง ๆ เช่น การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมือง การทุจริตในภาคเอกชน การคุ้มครองผู้ให้เบาะแส

๔) ไม่มีบทบังคับเกี่ยวกับการใช้เขตอำนาจรัฐตามหลักสัญชาติ

๕) ครอบคลุมเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศน้อยมาก

๑๕. ดัชนีชี้วัดการรับรู้ภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index)

องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) ก่อตั้งขึ้นในประเทศเยอรมนี เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๙๓ มีสถานะเป็นองค์กรภาคประชาสังคมระหว่างประเทศ มีวัตถุประสงค์ในการต่อสู้กับการทุจริตในทุกรูปแบบ ด้วยการแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ สร้างความตระหนักรู้ถึงผลเสียของการทุจริต

ดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) เป็นดัชนีที่สะท้อนภาพลักษณ์ (Perception) การทุจริตคอร์รัปชันของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งจัดทำขึ้นโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (TI) เป็นประจำทุกปี นักลงทุนหรือนักธุรกิจหลายประเทศใช้ดัชนี CPI เพื่อประเมินความน่าสนใจของนักลงทุนของแต่ละประเทศ โดยมองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นหนึ่งในปัจจัยที่เป็นต้นทุนหรือเป็นความเสี่ยง (risks) ในการเข้ามาประกอบธุรกิจ

การจัดทำดัชนีการรับรู้การทุจริตขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ได้รวบรวมข้อมูลด้านการทุจริตคอร์รัปชันจากฐานข้อมูลที่เป็นการจัดอันดับหรือดัชนีชี้วัด ซึ่งจัดทำขึ้นโดยหน่วยงานที่น่าเชื่อถือต่าง ๆ ทั่วโลก ปัจจุบันใช้แหล่งข้อมูลจำนวน ๑๓ แหล่งในการสำรวจ ซึ่งสำหรับประเทศไทยใช้แหล่งข้อมูล ๙ แหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

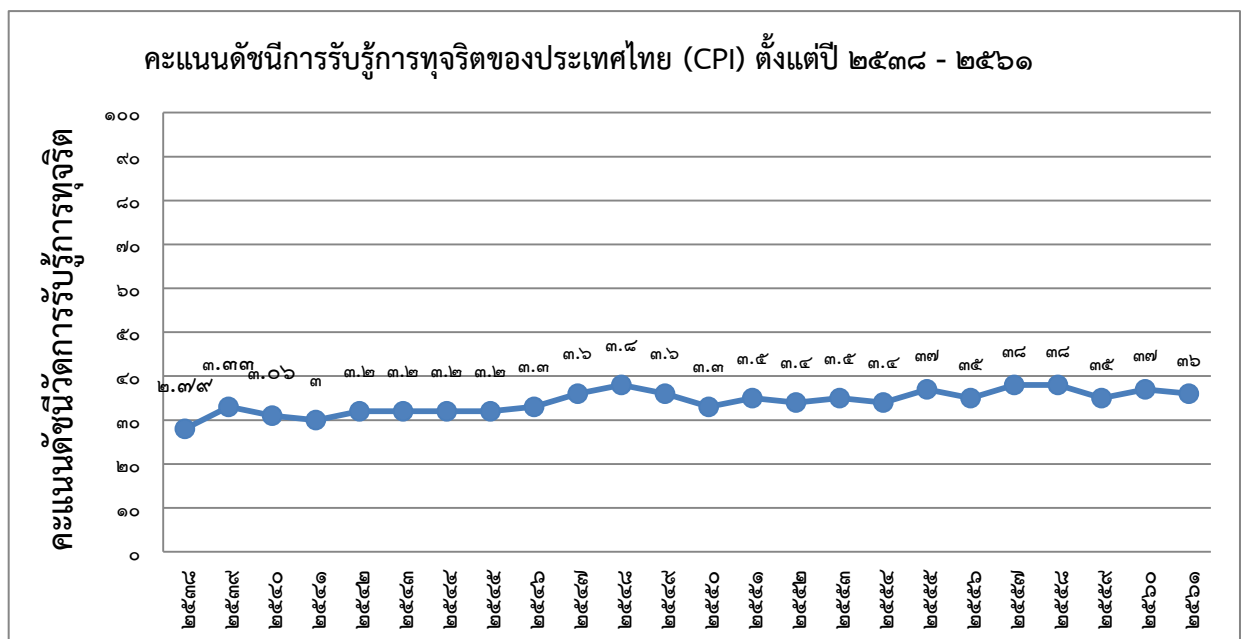
แหล่งข้อมูล	ข้อความถามที่ใช้
๑. World Economic Forum Executive Opinion Survey (EOS) ๒๐๑๖ : WEF	เป็นแบบสำรวจ (Survey) ประเทศไทย จะใช้ ๓ หัวข้อ ๑.๑ บ่อยแค่ไหนที่ประเทศของคุณที่บริษัทมีการจ่ายเงินที่มากกว่าปกติ หรือเงินสินบน เกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ - a). การนำเข้า-ส่งออก - b). ระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น น้ำ ไฟ - c). การจ่ายภาษีประจำปี - d). การได้รับใบอนุญาตจากภาครัฐ เช่น สัมปทาน - e). การตัดสินใจของศาลที่ให้เป็นไปตามที่ตนเองต้องการ ๑.๒ บ่อยแค่ไหนที่ประเทศของคุณต้องนำเงินของภาครัฐไปให้กับบริษัท บุคคล หรือ กลุ่มบุคคลใดๆ เพื่อการคอร์รัปชัน ๑.๓ ในประเทศของคุณ คุณจะกำหนดระดับคุณธรรมหรือจริยธรรมหรือ ธรรมภิบาลของบริษัทต่างๆ ในระดับใด
๒. IMD World competitiveness Yearbook ๒๐๑๖ : IMD	เป็นแบบสำรวจ (Survey) ประเทศไทย จะใช้ ๑ หัวข้อ คือ “การให้สินบนและการทุจริตคอร์รัปชัน : ยังคงมีอยู่หรือไม่”
๓. Political Risk Services International Country Risk Guide ๒๐๑๖ : PRS	๓.๑ เป็นคำถามด้านการทุจริตของระบบการเมือง เช่นการจ่ายสินบน สำหรับการขอใบอนุญาตจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท (Business License) การนำเข้าส่งออก ตำรวจ การออกเงินกู้เพื่อวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นจริง และสิ่งที่ คาดว่าจะเกิดในอนาคต เช่นระบบอุปถัมภ์ การให้ตำแหน่งเพื่อ แลกเปลี่ยนอะไรบางอย่าง หรือการได้รับเงินจากพรรคการเมืองที่ไม่ โปร่งใส ๓.๒ อะไรที่เป็นสิ่งใกล้ชิดระหว่างการเมืองกับนักธุรกิจ กรณีนี้จะมีการ จัดทำเป็นดัชนีความเสี่ยงใน ๑๔๐ ประเทศ คนที่จัดทำเป็นนักวิเคราะห์ ความเสี่ยงของ ICRG เอง โดยนำข้อมูลจากนักการเมืองมีการจัดลำดับ คะแนนเป็นประจำทุกเดือน
๔. Global Insight Country Risk Ratings ๒๐๑๕ : GI	- คอร์รัปชันที่เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมของธุรกิจต่างๆ เป็นอย่างไร บ้าง จากมุมมองของธุรกิจ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการอนุญาต (Permit) การออกนโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจบางธุรกิจ นักวิเคราะห์จะวิเคราะห์จากประสบการณ์ของธุรกิจ ความเสี่ยงด้านการ บริหารธุรกิจคือประเด็นที่น่าสนใจ
๕. Bertelsmann Foundation Transformation Index ๒๐๑๖ : BF (TI)	เป็นองค์กรไม่แสวงหากำไร (NGO) ไม่ใช่บริษัท มีอยู่หลายดัชนี แต่ที่ TI นำมาใช้คือ ๒ หัวข้อนี้ คือ - ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีการใช้ตำแหน่งเพื่อผลประโยชน์ ส่วนตน มีการถูกลงโทษหรือมีการปรับหรือไม่ - รัฐบาลสามารถควบคุมปัญหาการทุจริตได้มากน้อยเพียงใด

แหล่งข้อมูล	ข้อคำถามที่ใช้
๖. World Justice Project Rule of Law Index ๒๐๑๖ : WJP	เป็นการสอบถามข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญและประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม มีทั้งหมด ๖๘ คำถาม เกี่ยวกับการใช้อำนาจอรัฐเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ระบบสาธารณสุข หน่วยกายการกำกับดูแล ตำรวจ ศาลยุติธรรม และจะมีการแบ่งออกเป็น ๔ ส่วน คือ - ด้านบริหาร - ด้านศาลยุติธรรม - ด้านตำรวจทหาร - ด้านสภา ในส่วนของ TI จะใช้เฉพาะคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ (Expert) มาเป็นเกณฑ์วัด ซึ่งจากรายงานปี ๒๐๑๕ จะมีการพูดถึงงบประมาณของทหารที่เพิ่มมากขึ้นโดยไม่สามารถหาเหตุผลมาอธิบายได้ ทำให้ภาพลักษณ์ไม่ดีเนื่องจากทหารเข้ามาควบคุมอำนาจ แต่มีการใช้งบประมาณมากขึ้น
๗. Economist Intelligence Unit Country Risk Ratings ๒๐๑๖ : EIU	๗.๑ มีขั้นตอนชัดเจนหรือไม่ในการตัดสินใจใช้งบประมาณของภาครัฐไปใช้แบบผิดประเภทโดยรัฐมนตรี โดยข้าราชการ เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อพรรคการเมืองหรือไม่ ๗.๒ มีบทพิเศษที่ไม่มีระบบการตรวจสอบหรือไม่ ๗.๓ โดยทั่วไปแล้วมีการใช้ทรัพยากรที่เป็นของภาครัฐเกินความจำเป็นหรือไม่ ๗.๔ มีข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากรัฐบาลจำนวนเยอะหรือไม่ ๗.๕ มีหน่วยงานตรวจสอบ(สตง.) ที่เป็นอิสระหรือไม่ ๗.๖ มีศาลยุติธรรมที่เป็นองค์กรอิสระหรือไม่ และศาลยุติธรรมนี้มีอำนาจถอดถอนรัฐมนตรีหรือข้าราชการที่ใช้อำนาจโดยมิชอบออกจากตำแหน่งได้หรือไม่ ๗.๗ มีวัฒนธรรมในการจ่ายสินบนเพื่อสัญญาหรือเพื่อเอื้อประโยชน์หรือไม่
๘. Political and Economic Risk Consultancy Asian Intelligence ๒๐๑๖ : PERC	นำข้อมูลมาจาก Newsletter จากทั่วโลก และมีแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinion Survey) และมีการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (Interview) และมีการสอบถามผ่านทางอีเมลล์ด้วย สอบถามไปที่หอการค้า โดยขอให้บุคคลดังกล่าวให้คะแนน (Scoring) และข้อคิดเห็น (Comments) เฉพาะจากคนที่อาศัยในประเทศนั้นๆ รวมถึงนักธุรกิจต่างชาติและนักธุรกิจชาวไทย และนักวิชาการมีเพียงข้อคำถามเดียวที่ใช้ในการประเมิน คือ “คุณให้คะแนนการคอร์รัปชันในประเทศที่คุณอาศัย/ทำงานอยู่เท่าใด”
๙. Varieties of Democracy (VDEM) Project ๒๐๑๖ : VDEM	การทุจริตในภาคการเมืองมีการแพร่ขยายตัวอย่างไร

องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) ได้ประกาศผลคะแนนดัชนีชี้วัดการรับรู้การทุจริต ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยในครั้งนี้มีประเทศที่เข้าร่วมการประเมินทั้งหมด ๑๘๐ ประเทศ ดำเนินการสำรวจโดยอาศัยการประเมินจาก ๑๓ แหล่งดัชนี ปรากฏว่า ๒ ใน ๓ ของประเทศที่เข้ารับการประเมินมีระดับคะแนนที่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน และโดยเฉลี่ยระดับคะแนนจะอยู่ที่ ๔๓ คะแนน ประเทศที่ได้รับคะแนนสูงสุดที่สุด คือ นิวซีแลนด์ มีคะแนน ๘๙ คะแนน ขณะที่รองลงมาเป็น เดนมาร์ก มีคะแนน ๘๘ คะแนน และฟินแลนด์ นอร์เวย์ สวิตเซอร์แลนด์ มีคะแนนอยู่ที่ ๘๕ คะแนน สำหรับประเทศที่ได้รับคะแนนน้อยที่สุดคือ โซมาเลีย ได้รับคะแนนเพียง ๙ คะแนนเท่านั้น

ประเทศไทยได้รับคะแนน ๓๗ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๙๖ จากประเทศที่เข้าร่วมประเมินทั้งหมด ๑๘๐ ประเทศ ได้รับคะแนนเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๙ ซึ่งประเทศไทยมีคะแนน ๓๕ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑๐๑ จากประเทศที่เข้าร่วมประเมิน ๑๗๖ ประเทศ และอยู่ในลำดับที่ ๔ ของประเทศอาเซียน รองจาก ๑) สิงคโปร์ ๘๔ คะแนน ๒) บรูไน ๖๒ คะแนน ๓) มาเลเซีย ๔๗ คะแนน โดยมีคะแนนเทียบเท่ากับประเทศ อินโดนีเซียซึ่งเป็นผลคะแนนที่เทียบเท่ากับปี ๒๕๕๕

นับตั้งแต่ประเทศไทยดำเนินการให้สัตยาบันในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ ดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ได้คะแนนที่มีแนวโน้มดีขึ้นบ้าง ดังกราฟ

๑๖. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals (SDGs))

องค์การสหประชาชาติกำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่ โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” หรือ “Sustainable Development Goals (SDGs)” ซึ่งจะใช้เป็น

ทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายนปี ๒๕๕๘ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๖๓ ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี โดยประกอบไปด้วย ๑๗ เป้าหมาย

เมื่อพิจารณาสาระสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาแล้ว พบว่า เป้าหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือ เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มุ่งให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบและครอบคลุมในทุกกระดับ (Goal ๑๖ Peace Justice and Strong Institution. Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels) โดยมีเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ (Substantially reduce corruption and bribery in all their forms)

เป้าหมายที่ ๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพมีความรับผิดชอบและโปร่งใสในทุกกระดับ (Develop effective, accountable and transparent institutions at all levels)

เป้าหมายที่ ๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะ มีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบต่อครอบคลุม มีส่วนร่วมและมีความเป็นตัวแทนที่ดีในทุกระดับการตัดสินใจ (Ensure responsive, inclusive, participatory and representative decision-making at all levels)

เป้าหมายที่ ๑๖.๘ ขยายและเสริมความ แข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนา ในสถาบันโลกาภิบาล (Broaden and strengthen the participation of developing countries in the institutions of global governance)

๒. การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมองค์กร

๑. การจัดทำแผนปฏิบัติการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วยการใช้เทคนิค SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (Strength, Weakness, Opportunity, and Threat : SWOT Analysis) เพื่อรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ฯ และได้นำหลักการ McKinsey's ๗s Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) และนำหลักการ PEST+ model ๗ มิติ เป็นกรอบในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) ดังนี้

๑) สภาพแวดล้อมภายในที่เป็น “จุดแข็ง” ของสำนักงาน ป.ป.ท. มีดังนี้

ด้านยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ (Strategy) ผู้บริหารให้ความสำคัญการทำงานเชิงรุก ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ด้านโครงสร้าง (Structure) -

ด้านรูปแบบ (Style) หน่วยงานมีความสามารถในการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจในการตัดสินใจในการทำงาน

ด้านระบบ (System) หน่วยงานมีระบบเสริมสร้างแรงจูงใจในการสนับสนุนการทำงาน

ด้านบุคลากร (Staff) หน่วยงานให้การสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

ด้านทักษะ (Skill) บุคลากรมีความรู้ด้านกฎหมาย ความเชี่ยวชาญด้านการสืบสวนสอบสวนและ มีความสามารถเฉพาะด้านที่หลากหลายในสหวิชาชีพสามารถนำไปประยุกต์ในการปฏิบัติงานได้หลายรูปแบบและสามารถทำงานทดแทนกันได้ มีทักษะในการให้บริการหรือจิตบริการ

ด้านค่านิยม (Shared value) บุคลากรมีความมุ่งมั่น ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีค่านิยมร่วมกัน มีคุณธรรม จริยธรรมตามหลักธรรมาภิบาล

๒) สภาพแวดล้อมภายในที่เป็น “จุดอ่อน” ของสำนักงาน ป.ป.ท. มีดังนี้

ด้านยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ (Strategy) นโยบายของหน่วยงานด้านงานป้องกันขาดความชัดเจน และปัจจัยสนับสนุน (คน งาน เงิน) ขาดการคิดร่วมกันในการกำหนดทิศทางการวางแผนระหว่างส่วนกลางและเขตพื้นที่/ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ

ด้านโครงสร้าง (Structure) การจัดสรรโครงสร้างอัตรากำลังให้หน่วยงานแต่ละส่วนไม่สอดคล้องกับนโยบายและการกิจองค์กร/ขนาดพื้นที่รับผิดชอบ ทรัพยากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ด้านรูปแบบ (Style) ยังขาดแผนงานรองรับการเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงาน ป.ป.ท. เช่น การควบคุมผู้ต้องหา การผิดฟ้อง ผากชัง

ด้านระบบ (System) ระบบบริหารจัดการคดีไม่เป็นระบบ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและดำเนินการล่าช้า ระบบไอทีขาดประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถรองรับกับการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการทำงาน ขาดระบบประชาสัมพันธ์เชิงรุกและการสื่อสารในองค์กร

ด้านบุคลากร (Staff) ขาดนโยบายแผนงาน/ยุทธศาสตร์ และความก้าวหน้าในอาชีพ ไม่มีระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่สำนักงานและพื้นที่

ด้านทักษะ (Skill) ขาดมาตรฐานในการฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากร/ฝึกอบรม ขาดการพัฒนา การบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ (KM)

ด้านค่านิยม (Shared value) ขาดการกำหนดความสามารถพิเศษขององค์กรเพื่อรองรับการขับเคลื่อนภารกิจไปสู่เป้าหมายองค์กร ขาดการกำหนดค่านิยม และนำค่านิยมองค์กรลงสู่การปฏิบัติปลูกฝังแก่บุคลากรในองค์กรต่อไป

๓) สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น “โอกาส” ของสำนักงาน ป.ป.ท. มีดังนี้

P - Political มิติทางการเมือง การดำเนินงานในบทบาทศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.)

E - Economic มิติทางเศรษฐกิจ -

S - Social มิติทางสังคม มีภาคีเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาสังคม ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ที่เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และสังคมมีค่านิยมการต่อต้านการทุจริต การตรวจสอบของสังคม ช่วยต่อการทำงานภาพลักษณ์สำคัญของหน่วยงาน)

T - Technology มิติทางเทคโนโลยี นโยบายประเทศไทย ๔.๐ การให้ความสำคัญกับนวัตกรรมเป็นพื้นฐาน (Innovation based)

L - Legal มิติทางกฎหมาย กฎหมายใหม่ (อำนาจและภารกิจใหม่ที่เพิ่มเติม) มาตรา ๕๘

I - Inter มิติทางด้านต่างประเทศ การประเมิน CPI จากองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (TI)

G - Government มิติทางด้านนโยบาย/ระบบราชการ เป็นหน่วยงานขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี (ภารกิจ แนวทางการดำเนินการ ภาพลักษณ์เครื่องมือในการดำเนินนโยบาย)

๔) สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น “อุปสรรค” ของสำนักงาน ป.ป.ท.

P - Political มิติทางการเมือง มีอิทธิพลการเมือง มีระบบอุปถัมภ์ เข้ามาแทรกแซงการทำงานทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ และอิทธิพลของท้องถิ่นและการเมืองที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

E - Economic มิติทางเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้ไม่มีเสถียรภาพ ทำให้เกิดแนวโน้มการทุจริตภาครัฐยิ่งขึ้น ภัยพิบัติจากธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก ดินถล่ม ทำให้มีการสูญเสียบ้าน และทรัพย์สิน เครื่องมือทำกิน

S - Social มิติทางสังคม ทศนคติของประชาชนทางสังคม และข้อห้ามทางสังคมต่าง ๆ ในยุคที่ศีลธรรมเสื่อมจากใจ ในปัจจุบันเป็นอุปสรรคต่อการธรรมาภิบาลขององค์กร ความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นได้จากบุคลากรของหน่วยงาน ความขัดแย้งทางการเมือง และความแตกแยกทางสังคม มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐกิจบางส่วนที่ยังคงยึดถือแนวทางเดิม เพื่อให้กระบวนการทำงานของตนได้รับความอำนวยความสะดวกและรวดเร็ว

T - Technology มิติทางเทคโนโลยี เทคโนโลยีถูกนำมาใช้เพื่อแสวงหาช่องทางในการทุจริตให้มีความซับซ้อนมากขึ้น

L - Legal มิติทางกฎหมาย คดีทุจริตในภาครัฐมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ทำให้มีความยากในการสืบสวนสอบสวนมากขึ้น ผู้ร้องเรียนไม่เข้าใจกระบวนการยุติธรรม เกิดความไม่พอใจและไม่ไว้วางใจที่มีการพิจารณาผลที่ล่าช้า

I - International มิติทางด้านต่างประเทศ วัฒนธรรมการรับรู้ของต่างประเทศ ไม่สอดคล้องกับค่านิยม วิถีปฏิบัติของไทยทำให้ในบางเรื่องถูกมองว่าเป็นการทุจริตประเพณีมิชอบในสายตาต่างประเทศ

G – Government มิติด้านนโยบาย/ระบบราชการ ความไม่มีเสถียรภาพของนโยบายรัฐบาลทำให้การเปลี่ยนแปลงของนโยบายทำให้ขาดความต่อเนื่อง ความจำกัดของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่สอดคล้องกับภาระงาน

๒. การจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรสภาพแวดล้อม

เมื่อทำการวิเคราะห์รวบรวมตัวแปรสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิดที่กำหนดจนทราบถึงตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้ง ๔ ด้าน คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค แล้วจึงนำตัวแปรดังกล่าวมาดำเนินการศึกษาทบทวนเชิงลึกแตกย่อยในรายละเอียดของแต่ละมิติให้ครบถ้วนเป็นตัวแปรย่อยภายใต้กรอบแนวคิด แล้วนำตัวแปรที่ได้เหล่านั้นไปจัดลำดับความสำคัญ เพื่อให้ทราบถึงตัวแปรที่มีลำดับความสำคัญสูง ซึ่งบ่งชี้ได้ว่าตัวแปรนั้นสามารถก่อให้เกิดผลกระทบที่หลากหลาย เพื่อนำข้อมูลตัวแปรที่จัดลำดับความสำคัญแล้วไปใช้ในการประกอบการวิเคราะห์แนวโน้ม ตลอดจนค้นหาประเด็นชี้นำเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญ

โดยการจัดอันดับความสำคัญของตัวแปรสภาพแวดล้อมนั้น ได้นำตัวแปรสภาพแวดล้อมทั้ง ๔ ด้านมาจัดลำดับตามเกณฑ์และเลือกใช้ตัวแปรที่มีความสำคัญสูงสุด (A) และตัวแปรที่มีความสำคัญสูง (B) เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบ (Impact) ในวงกว้าง โดยใช้กรอบแนวคิด Balanced Scorecard ซึ่งมีเกณฑ์ของการวิเคราะห์ที่ให้ความสำคัญของปัจจัย ๔ ประการ ดังนี้

มิติที่ ๑ มิติด้านประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์ (Run the Business) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงผลงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนและผู้รับบริการ เช่น ผลสำเร็จในการพัฒนาการปฏิบัติราชการ เป็นต้น ดังนั้น จึงกำหนดเป็น **หลักเกณฑ์ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อผลสำเร็จในการพัฒนาการงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ**

มิติที่ ๒ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (Serve the Customer) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงความสำคัญกับผู้รับบริการในการให้บริการที่มีคุณภาพสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ ดังนั้น จึงกำหนดเป็น **หลักเกณฑ์ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความพึงพอใจต่อการแก้ไขปัญหาการทุจริตในภาครัฐของประชาชน**

มิติที่ ๓ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (Manage Resources) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงความสามารถในการปฏิบัติราชการ เช่น การลดค่าใช้จ่าย การลดระยะเวลาการให้บริการ และความคุ้มค่าของการใช้เงิน เป็นต้น ดังนั้น จึงกำหนดเป็น **หลักเกณฑ์ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรในการแก้ไขปัญหาการทุจริตในภาครัฐ**

มิติที่ ๔ มิติด้านการพัฒนาองค์กร (Capacity Building) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงความสามารถในการเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กร เช่น การลดอัตราค่าจ้างหรือการจัดสรรอัตราค่าจ้างให้คุ้มค่า การมอบอำนาจการตัดสินใจ การอนุมัติ อนุญาตไปยังระดับปฏิบัติการ การนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้งาน เป็นต้น ดังนั้น จึงกำหนดเป็น **หลักเกณฑ์ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการองค์กรให้มีสมรรถนะสูง**

(๑) เกณฑ์การวิเคราะห์ตัวแปรสภาพแวดล้อม ๔ ด้าน

	เกณฑ์การวิเคราะห์
เกณฑ์ที่ ๑	ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อผลสำเร็จในการพัฒนาการงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เกณฑ์ที่ ๒	ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความพึงพอใจต่อการแก้ไขปัญหการทุจริตในภาครัฐของประชาชน
เกณฑ์ที่ ๓	ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรในการแก้ไขปัญหการทุจริตในภาครัฐ
เกณฑ์ที่ ๔	ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการองค์กรให้มีสมรรถนะสูง

(๒) ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็ง (Strengths) ที่มีอิทธิพลสูง

ลำดับ	จุดแข็ง (S)	เกรด
S ๑	๑. บุคลากรมีความรู้ด้านกฎหมาย ความเชี่ยวชาญด้านการสืบสวนสอบสวน	A
S ๒	๒. บุคลากรมีความมุ่งมั่น ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีค่านิยมร่วมกัน มีคุณธรรม จริยธรรมตามหลักธรรมาภิบาล	A
S ๓	๓. หน่วยงานให้การสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	A
S ๔	๔. ผู้บริหารให้ความสำคัญการทำงานเชิงรุก ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	A
S ๕	๕. หน่วยงานมีระบบเสริมสร้างแรงจูงใจในการสนับสนุนการทำงาน	A
S ๖	๖. บุคลากรมีความสามารถเฉพาะด้านที่หลากหลายในสาขาวิชาชีพสามารถนำไปประยุกต์ในการปฏิบัติงานได้หลายรูปแบบและสามารถทำงานทดแทนกันได้	B
S ๗	๗. หน่วยงานมีความสามารถในการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	B
S ๘	๘. บุคลากรมีทักษะในการให้บริการหรือจิตบริการ	B
S ๙	๙. เจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจในการตัดสินใจในการทำงาน	B

(๓) ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อน (Weaknesses) ที่มีอิทธิพลสูง

ลำดับ	จุดอ่อน (W)	เกรด
W ๑	๑. การจัดสรรโครงสร้างอัตรากำลังให้หน่วยงานแต่ส่วนไม่สอดคล้องกับนโยบายและภารกิจ องค์กร/ขนาดพื้นที่รับผิดชอบ	A
W ๒	๒. ขาดนโยบายแผนงาน/ยุทธศาสตร์ และความก้าวหน้าในอาชีพ	A
W ๓	๓. ขาดมาตรฐาน/คู่มือการปฏิบัติงาน ๙.ยังขาดแผนงานรองรับการเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมาย ป.ป.ท. เช่น การควบคุมผู้ต้องหา การผิดฟ้อง ผากซัง	A
W ๔	๔. ทรัพยากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	A
W ๕	๕. ขาดการกำหนดค่านิยม และนำค่านิยมองค์กรลงสู่การปฏิบัติ ปลูกฝังแก่บุคลากรในองค์กร	A

ลำดับ	จุดอ่อน (W)	เกรด
	รุ่นต่อไป	
W ๖	๖. ขาดมาตรฐานในการฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากร/ฝึกอบรม	A
W ๗	๗. ขาดการกำหนดความสามารถพิเศษขององค์กรเพื่อรองรับการขับเคลื่อนภารกิจไปสู่เป้าหมายองค์กร	A
W ๘	๘. ยังขาดแผนงานรองรับการเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ป.ป.ท. เช่น การควบคุมผู้ต้องหา การผิดฟ้อง ฝากขัง	A
W ๙	๙. นโยบายของหน่วยงานด้านงานป้องกันขาดความชัดเจนและปัจจัยสนับสนุน (คน งาน เงิน)	A
W ๑๐	๑๐. ระบบบริหารจัดการคดีไม่เป็นระบบ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและดำเนินการล่าช้า	B
W ๑๑	๑๑. ระบบไอทีขาดการประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถรองรับกับการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการ	B
	ทำงาน	
W ๑๒	๑๒. ไม่มีระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่สำนักงานและพื้นที่	B
W ๑๓	๑๓. ขาดการคิดร่วมกันในการกำหนดทิศทางการวางแผนระหว่างส่วนกลางและเขตพื้นที่/ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ	B
W ๑๔	๑๔. ขาดการพัฒนา การบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ (KM)	B
W ๑๕	๑๕. ขาดระบบประชาสัมพันธ์เชิงรุกและการสื่อสารในองค์กร	B

(๔) ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาส (Opportunities) ที่มีอิทธิพลสูง

ลำดับ	จุดอ่อน (O)	เกรด
○ ๑	๑. เป็นหน่วยงานขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี (ภารกิจ แนวทางการดำเนินการ ภาพลักษณ์ เครื่องมือในการดำเนินนโยบาย)	A
○ ๒	๒. กฎหมายใหม่ (อำนาจและภารกิจใหม่ที่เพิ่มเติม) มาตรา ๕๘	A
○ ๓	๓. มีภาคีเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาสังคม ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ที่เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	A
○ ๔	๔. สังคม (ค่านิยมการต่อต้านการทุจริต) (การตรวจสอบของสังคม ง่ายต่อการทำงานภาพลักษณ์ สำคัญของหน่วยงาน)	A
○ ๕	๕. รัฐบาลมีนโยบายและทิศทางต่อการแก้ไขปัญหาการทุจริตอย่างชัดเจน	A
○ ๖	๖. นโยบายประเทศไทย ๔.๐ การให้ความสำคัญกับนวัตกรรมเป็นพื้นฐาน (Innovation based)	B
○ ๗	๗. การประเมิน CPI จากองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (TI)	B
○ ๘	๘. การดำเนินงานในบทบาทศูนย์อำนวยความสะดวกต่อต้านการทุจริต (ศอตช.) คตช.	B

(๕) ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นอุปสรรค (Threats) ที่มีอิทธิพลสูง

ลำดับ	อุปสรรค (T)	เกรด
T ๑	๑. มีอิทธิพลการเมือง มีระบบอุปถัมภ์ เข้ามาแทรกแซงการทำงานทำให้เกิดการทำงานไม่มีประสิทธิภาพ และอิทธิพลของท้องถิ่นและการเมืองที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน	A
T ๒	๒. คดีทุจริตในภาครัฐมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ทำให้มีความยากในการสืบสวนสอบสวนมากขึ้น	A
T ๓	๓. ความไม่มีเสถียรภาพของนโยบายรัฐบาลทำให้การเปลี่ยนแปลงของนโยบายทำให้ขาดความต่อเนื่อง	A
T ๔	๔. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้ไม่มีเสถียรภาพ ทำให้เกิดแนวโน้ม การทุจริตภาครัฐยิ่งขึ้น	A
T ๕	๕. ภัยพิบัติจากธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก ดินถล่ม ทำให้มีการสูญเสียบ้าน และทรัพย์สิน เครื่องมือทำกิน	B
T ๖	๖. ทศนคติของประชาชนทางสังคม และข้อห้ามทางสังคมต่าง ๆ ในยุคที่ศีลธรรมเสื่อมจากใจ ในปัจจุบันเป็นอุปสรรคต่อการธรรมาภิบาลขององค์กร ความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นได้จากบุคลากรของหน่วยงาน ความขัดแย้งทางการเมือง และความแตกแยกทางสังคม มีผลกระทบต่อการทำงาน	B
T ๗	๗. ความจำกัดของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่สอดคล้องกับภาระงาน	B
T ๘	๘. หน่วยงานภาครัฐกิจบางส่วนที่ยังคงยึดถือแนวทางเดิม เพื่อให้กระบวนการทำงานของตนได้รับความอำนวยความสะดวกและรวดเร็ว	B
T ๙	๙. ผู้ร้องเรียนไม่เข้าใจกระบวนการยุติธรรม เกิดความไม่พอใจและไม่ไว้วางใจที่มีการพิจารณาผลที่ล่าช้า	B

วิสัยทัศน์ : องค์การที่เป็นเลิศในการขับเคลื่อนและบูรณาการต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ เพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต

- พันธกิจ ๑. ปลุกฝัง และสร้างการรับรู้การต่อต้านการทุจริตในทุกภาคส่วนให้เกิดจิตสำนึกสาธารณะ ไม่ยอมรับระบบอุปถัมภ์ ผลประโยชน์ทับซ้อน และรับผิดชอบต่อส่วนรวม
๒. ขับเคลื่อนธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐอย่างจริงจัง
๓. สร้างมาตรการและบูรณาการการป้องกันการทุจริตโดยกระบวนการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
๔. พัฒนาระบบการคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแสที่มีมาตรฐานและเชื่อถือได้
๕. บูรณาการบริหารจัดการคดีทุจริตโดยการเชื่อมโยงฐานข้อมูลในระบบดิจิทัลกับองค์กรตรวจสอบอื่น
๖. เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานให้มีความเป็นมืออาชีพ

เป้าหมายบริการหน่วยงาน : ๑. ลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐ ๒. หน่วยงานภาครัฐมีประสิทธิภาพด้านการป้องกันการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปลุกจิตสำนึก
สร้างการรับรู้และส่งเสริมคุณธรรม
จริยธรรมในทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ขับเคลื่อนการทำงาน
ที่มีธรรมาภิบาลในหน่วยงานภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บูรณาการ
การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
ในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบงาน
ด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแส
และระบบงานการข่าว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและบูรณาการ
กลไกการตรวจสอบ ใต้สวนและบังคับ
ใช้กฎหมาย ให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการ
องค์กร และสมรรถนะบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กร
สมรรถนะสูง สร้างการรับรู้สู่ประชาชน

จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
๑.บุคลากรมีความรู้ด้านกฎหมาย ความเชี่ยวชาญด้านการสืบสวนสอบสวน	๑.การจัดสรรโครงสร้างอัตรากำลังให้หน่วยงานแต่ส่วนไม่สอดคล้องกับนโยบายและการกิจองค์กร/ขนาดพื้นที่รับผิดชอบ
๒.บุคลากรมีความมุ่งมั่น ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีค่านิยมร่วมกัน มีคุณธรรม จริยธรรมตามหลักธรรมาภิบาล	๒.ขาดนโยบายแผนงาน/ยุทธศาสตร์ และความก้าวหน้าในอาชีพ
๓.หน่วยงานให้การสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	๓.ขาดมาตรฐาน/คู่มือการปฏิบัติงาน ๔.ยังขาดแผนงานรองรับการเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ป.ป.ท. เช่น การควบคุมผู้ต้องหา การผิดฟ้อง ผ่ากัซ
๔.ผู้บริหารให้ความสำคัญการทำงานเชิงรุก ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	๔.ทรัพยากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
๕.หน่วยงานมีระบบเสริมสร้างแรงจูงใจในการสนับสนุนการทำงาน	๕.ขาดการกำหนดค่านิยม และนำค่านิยมองค์กรลงสู่การปฏิบัติ ปลุกฝังแก่บุคลากรในองค์กรรุ่นต่อไป
๖.บุคลากรมีความสามารถเฉพาะด้านที่หลากหลายในสาขาวิชาชีพสามารถนำไปประยุกต์ในการปฏิบัติงานได้หลายรูปแบบและสามารถทำงานทดแทนกันได้	๖.ขาดมาตรฐานในการฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากร/ฝึกอบรม
๗.หน่วยงานมีความสามารถในการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๗.ขาดการกำหนดความสามารถพิเศษขององค์กรเพื่อรองรับการขับเคลื่อนภารกิจไปสู่เป้าหมายองค์กร
๘.บุคลากรมีทักษะในการให้บริการหรือจิตบริการ	๘.ยังขาดแผนงานรองรับการเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ป.ป.ท. เช่น การควบคุมผู้ต้องหา การผิดฟ้อง ผ่ากัซ
๙.เจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจในการตัดสินใจในการทำงาน	๙.นโยบายของหน่วยงานด้านงานป้องกันความขัดเจนและปัจจัยสนับสนุน (คน งาน เงิน)
	๑๐.ระบบบริหารจัดการคดีไม่เป็นระบบ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและดำเนินการล่าช้า
	๑๑.ระบบไอทีขาดการประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถรองรับการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการทำงาน
	๑๒.ไม่มีระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่สำนักงานและพื้นที่
	๑๓.ขาดการคิดรวบกันในการกำหนดทิศทางการวางแผนระหว่างส่วนกลางและเขตพื้นที่/ผู้บริหารและผูปฏิบัติ
	๑๔.ขาดการพัฒนา การบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ (KM)
	๑๕.ขาดระบบประชาสัมพันธ์เชิงรุกและการสื่อสารในองค์กร
โอกาส (O)	อุปสรรค (T)
๑.เป็นหน่วยงานขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี (ภารกิจ แนวทางการดำเนินการ ภาพลักษณ์เครื่องมือในการดำเนินนโยบาย)	๑.มีอิทธิพลการเมือง มีระบบอุปถัมภ์ เข้ามาแทรกแซงการทำงานทำให้เกิดการทำงานไม่มีประสิทธิภาพ และอิทธิพลของท้องถิ่นและการเมืองที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
๒.กฎหมายใหม่ (อำนาจและภารกิจใหม่ที่เพิ่มเติม) มาตรา ๕๘	๒.คดีทุจริตในภาครัฐมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ทำให้มีความยากในการสืบสวนสอบสวนมากขึ้น
๓.มีภาคีเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาสังคม ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ที่เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	๓.ความไม่มีเสถียรภาพของนโยบายรัฐบาลทำให้การเปลี่ยนแปลงของนโยบายทำให้ขาดความต่อเนื่อง
๔.สังคม (ค่านิยมการต่อต้านการทุจริต) (การตรวจสอบของสังคม ง่ายต่อการทำงานภาพลักษณ์สำคัญของหน่วยงาน)	๔.ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้ไม่มีเสถียรภาพ ทำให้เกิดแนวโน้ม การทุจริตภาครัฐสูงขึ้น
๕.รัฐบาลมีนโยบายและทิศทางการแก้ไขปัญหการทุจริตอย่างชัดเจน	๕.ภัยพิบัติจากธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก ดินถล่ม ทำให้มีการสูญเสียบ้าน และทรัพย์สิน เครื่องมือทำกิน
๖.นโยบายประเทศไทย ๔.๐ การให้ความสำคัญกับนวัตกรรมเป็นพื้นฐาน (Innovation based)	๖.ทัศนคติของประชาชนทางสังคม และข้อห้ามทางสังคมต่างๆ ในยุคที่ศีลธรรมเสื่อมจากใจ ในปัจจุบันเป็นอุปสรรคต่อการธรรมาภิบาลขององค์กร ความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นได้จากบุคลากรของหน่วยงาน ความขัดแย้งทางการเมือง และความแตกแยกทางสังคม มีผลกระทบต่อการทำงาน
๗.การประเมิน CPI จากองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (TI)	๗.ความจำกัดของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่สอดคล้องกับภาระงาน
๘.การดำเนินงานในบทบาทศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริต (ศอตช.) คตช.	๘.หน่วยงานภาคธุรกิจบางส่วนที่ยังคงยึดถือแนวทางเดิม เพื่อให้กระบวนการทำงานของตนได้รับความอำนวยความสะดวกและรวดเร็ว
	๙.ผู้ร้องเรียนไม่เข้าใจกระบวนการยุติธรรม เกิดความไม่พอใจและไม่ไว้วางใจที่มีการพิจารณาผลที่ล่าช้า

บทที่ ๔

แผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)

๑. วิสัยทัศน์

“องค์กรที่เป็นเลิศในการขับเคลื่อนและบูรณาการต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ เพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต”

คำอธิบาย

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในปัจจุบัน คือ “องค์กรที่เป็นเลิศในการขับเคลื่อนและบูรณาการต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ เพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต” โดยมีที่มาจากกรอบแนวคิด ๓ ประการ คือ

๑. เสริมสร้างสมรรถนะขององค์กรให้เกิดความเป็นเลิศในทุกด้าน โดยมุ่งเน้นการพัฒนา ศักยภาพองค์กรในด้านต่าง ๆ ทั้งศักยภาพผู้ปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพของระบบการบริหารจัดการ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีสมรรถนะสูงรองรับการทำงานที่ในสภาวะกดดันและยากลำบากเพื่อแก้ไขปัญหา การทุจริตให้มีประสิทธิภาพ

๒. ขับเคลื่อนและบูรณาการการต่อต้านการทุจริต หมายถึง การมุ่งเน้นผลักดันให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานในกำกับมีการพัฒนามาตรการวิธีการ ลดความเสี่ยงการทุจริต การป้องกันการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพและบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด รวดเร็ว ภายใต้การบูรณาการร่วมกันของทุกภาคส่วนทั้ง ภาครัฐ เอกชนและประชาชน

๓. การยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต หมายถึง การดำเนินการอย่างบูรณาการเพื่อสร้าง ผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นที่ประจักษ์ ให้คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) ของประเทศไทยเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่เทียบเท่ากับค่าเฉลี่ยมาตรฐานของนานาชาติ ซึ่งสอดคล้องตามเป้าหมาย ของยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๒. พันธกิจ

๑. ปลุกฝัง และสร้างการรับรู้การต่อต้านการทุจริตในทุกภาคส่วนให้เกิดจิตสำนึกสาธารณะ

ไม่ยอมรับระบบอุปถัมภ์ ผลประโยชน์ทับซ้อน และรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. ขับเคลื่อนธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐอย่างจริงจัง

๓. สร้างมาตรการและบูรณาการการป้องกันการทุจริตโดยกระบวนการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

๔. พัฒนาระบบการคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแสที่มีมาตรฐานและเชื่อถือได้

๕. บูรณาการบริหารจัดการคดีทุจริตโดยการเชื่อมโยงฐานข้อมูลในระบบดิจิทัลกับองค์กรตรวจสอบอื่น

๖. เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานให้มีความเป็นมืออาชีพ

คำอธิบาย

๑. ปลุกฝัง และสร้างการรับรู้การต่อต้านการทุจริตในทุกภาคส่วนให้เกิดจิตสำนึกสาธารณะ ไม่ยอมรับระบบอุปถัมภ์ ผลประโยชน์ทับซ้อน และรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง การส่งเสริม ค่านิยมในการต่อต้านการทุจริต ไม่ว่าจะเป็นหลักคุณธรรม จริยธรรม ในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี

เป็นข้าราชการที่ดี คำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน ไม่เห็นแก่พวกพ้องที่เป็นบ่อเกิดของระบบอุปถัมภ์ ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติและสังคมเป็นที่ตั้งในการปฏิบัติตนหรือปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ

๒. ขับเคลื่อนธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐอย่างจริงจัง หมายถึง ผลักดัน ส่งเสริม กระตุ้น ให้ส่วนราชการภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานในกำกับของรัฐ มีการปฏิบัติงานโดยนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการเพื่อสร้างความโปร่งใสและลดการทุจริตในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ

๓. สร้างมาตรการและบูรณาการการป้องกันการทุจริตโดยกระบวนการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน หมายถึง ส่งเสริมให้มีการดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการดำเนินการ โดยการแสวงหาความร่วมมือกันจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๔. พัฒนาระบบการคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแสที่มีมาตรฐานและเชื่อถือได้ หมายถึง พัฒนาระบบการดำเนินการในการสร้างความปลอดภัยให้กับผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตและพยานในคดีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต เพื่อสร้างแรงจูงใจ ส่งเสริมความเชื่อมั่นในการรักษาความลับของบุคคล และความปลอดภัยของประชาชนจะได้รับภายหลังการร้องเรียนการทุจริตให้กับภาครัฐทราบ

๕. บูรณาการบริหารจัดการคดีทุจริตโดยการเชื่อมโยงฐานข้อมูลในระบบดิจิทัลกับองค์กรตรวจสอบอื่น หมายถึง ประสานความร่วมมือ กำหนดแนวทางการบริหารจัดการฐานข้อมูลทางคดีการทุจริตด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกับหน่วยงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เกี่ยวข้อง

๖. เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานให้มีความเป็นมืออาชีพ หมายถึง พัฒนาและเพิ่มเติมศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิบัติงาน ให้มีความทันสมัยอำนวยความสะดวกให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องเหมาะสมตามภารกิจอำนาจหน้าที่

๓. ค่านิยมร่วม (ข้อสัจธรรม จิตอาสา สามัคคี มืออาชีพ)

ข้อสัจธรรม (Honesty)

ข้อสัจธรรม คือ การรู้จักยับยั้งชั่งใจในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การยึดมั่นสัญญาในความสัตย์จริง ความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ ทั้งยังหมายรวมถึงการไม่คิดทรยศไม่คดโกง และไม่หลอกลวง อันเป็นการแสดงออกทางวาจา และความคิด ซึ่งเป็นลักษณะที่บ่งบอกถึงภายในจิตใจของมนุษย์ผู้นั้น

สุจริต คือ ความประพฤติชอบ ความประพฤติที่เป็นไปตามทำนองคลองธรรม และการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม ด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ในการปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น อันเป็นการแสดงออกทางกายภาพ ซึ่งเป็นลักษณะที่บ่งบอกถึงการกระทำภายนอกและการดำรงตนของมนุษย์ผู้นั้น

ด้วยเหตุนี้ ความข้อสัจธรรมสุจริต จึงเป็นคุณธรรมที่เป็นรากฐานของความดีงามทั้งปวง ซึ่งจำเป็นต่อทุกสังคมเพราะหากคนในสังคมขาดคุณธรรมข้อนี้เมื่อใด สังคมก็จะวุ่นวาย ไม่สงบ คนจะเอารัดเอาเปรียบกัน จนก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมาอีกนานัปการ

จิตอาสา (Public Mind)

การมีจิตสำนึกตระหนักรู้ถึงความเสียสละ ความร่วมมือ ร่วมใจ ในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อตัวเอง ในการกระทำใดๆ และคำนึงถึงสังคม เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น รวมถึงพร้อมที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

ด้วยเหตุนี้ จิตอาสา จึงเป็นคุณธรรมที่ช่วยยกระดับจิตใจของมนุษย์ให้สูงขึ้น ทั้งยังเป็นการสร้างสมดุลแห่งความสุข ความปรารถนาดี ให้เกิดขึ้นในสังคม

สามัคคี (Together)

ความพร้อมเพรียง ความร่วมมือร่วมใจ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้ปฏิบัติงานบรรลุผลตามที่ต้องการอย่างสร้างสรรค์ ปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอาัดเอาเปรียบกัน ยอมรับเหตุผล ยอมรับความหลากหลายทางความคิด ความเชื่อ และยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม พร้อมทั้งจะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งเป็นคุณธรรมที่ก่อให้เกิดความสุขอย่างยิ่งแก่หมู่คณะ เพราะถ้าหากหมู่คณะมีความสามัคคีกันแล้ว ย่อมจะทำให้กิจการที่ทำประสบความสำเร็จและก่อให้เกิดความสงบสุขความเจริญขึ้นแก่สังคมนั้น

ด้วยเหตุนี้ ความสามัคคี จึงเป็นคุณธรรมสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งหมู่ชนที่อยู่ร่วมกันจำเป็นต้องมี ต้องถนอมรักษา และต้องนำมาใช้อยู่สม่ำเสมอ ถ้าแต่ละฝ่ายเข้ามาร่วมกันทำงานด้วยความตั้งใจดี ด้วยความสามัคคี และด้วยความคิดที่สร้างสรรค์ งานก็สำเร็จสมบูรณ์งดงามตามประสงค์ทุกอย่าง

มืออาชีพ (Professional)

การทำงานสิ่งใดก็ตามที่กระทำด้วยความรู้ ความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์และรอบรู้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ การทำงานอย่างมืออาชีพ จึงเป็นการทำงานที่คนทำต้องรู้ถึงที่มา สาเหตุ รู้ว่าต้องกระทำสิ่งใด ใช้วิธีการอย่างไร ต้องรู้กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง รู้หรือคาดคะเนได้ว่า จะเกิดปัญหาอะไร ที่ไหน เพื่อหาทางป้องกันและแก้ไข

ด้วยเหตุนี้ มืออาชีพ จึงเป็นคำกล่าวถึงคุณธรรมที่สำคัญซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การทำงานอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ อดทน กล้าเผชิญอุปสรรค ไม่ท้อถอย แก้ปัญหาจนเกิดผลสำเร็จตามความมุ่งหมายอย่างถูกต้องครบถ้วน และบริบูรณ์

๔. เป้าประสงค์

“ขับเคลื่อนธรรมาภิบาล ผลิตความร่วมมือป้องกันการทุจริตกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนให้เข้มแข็ง บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ความรุนแรงของปัญหาการทุจริตภาครัฐลดลง ระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงขึ้น”

๕. ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์

ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน

๖. ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปลุกจิตสำนึก สร้างการรับรู้และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในทุกภาคส่วน

เป้าประสงค์ : ทุกภาคส่วนได้รับการปลุกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม ไม่ยอมรับและไม่ทนต่อการทุจริต

คำอธิบาย: เป็นผลมาจากความต้องการปลุกจิตสำนึกข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกส่วนราชการ ตลอดจนประชาชนในทุกระดับ ให้มีค่านิยมคุณธรรมและจริยธรรม สำนึกความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ภารกิจงานราชการที่ต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนร่วมและประเทศชาติเป็นที่ตั้งไม่โอนอ่อนผ่อนตามยอมรับการกระทำใดๆที่ไม่โปร่งใส ทุจริต ผิดกฎหมาย และวินัยข้าราชการ ตลอดจนศีลธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๕๐

กลยุทธ์ :

กลยุทธ์ที่ ๑ ปลุกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักรู้ถึงผลกระทบของการทุจริตประพฤติมิชอบ

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ : สำนักงาน ป.ป.ท. มีการพัฒนารูปแบบวิธีการปลุกจิตสำนึก สร้างการรับรู้และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ท. และสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายเป็นต้นแบบขององค์กรคุณธรรมให้แก่หน่วยงานในภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ขับเคลื่อนการทำงานที่มีธรรมาภิบาลในหน่วยงานภาครัฐ

เป้าประสงค์ : หน่วยงานของรัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น โอกาสการทุจริตในหน่วยงานของรัฐลดลง

คำอธิบาย : เป็นผลมาจากความต้องการให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติงานด้วยหลักธรรมาภิบาลเพื่อลดโอกาส ความเสี่ยงการทุจริตให้เกิดขึ้นน้อยลงมากที่สุดในการกระบวนการปฏิบัติงาน ให้ประชาชนผู้ใช้บริการต่างๆไม่ประสบกับปัญหาการทุจริตของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อติดต่อ ใช้บริการกับทางราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในกำกับของรัฐ

ตัวชี้วัด : ๑. ระดับการขับเคลื่อนการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น (ยกระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงขึ้น)

๒. ร้อยละของหน่วยงาน ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ภายใต้การกำกับติดตามของสำนักงาน ป.ป.ท. ร้อยละ ๘๐ (ได้ ๘๕ คะแนนขึ้นไป)

๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนามาตรการ/แนวทาง/เครื่องมือ/กลไก/งานวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

๔. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๑๐

๕. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๑๐

๖. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)

๗. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

กลยุทธ์ :

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม พัฒนาองค์ความรู้กระบวนการทำงานที่มีธรรมาภิบาลให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการการขับเคลื่อนให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการภายใต้หลักธรรมาภิบาล และสร้างการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลจากทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนามาตรการต่อต้านการทุจริตและเสริมสร้างการป้องกันความเสี่ยงการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ : สำนักงาน ป.ป.ท. ควรสร้างและพัฒนาแรงจูงใจ ให้หัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารหน่วยงานรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานในกำกับของรัฐ ให้ความสำคัญกับการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล ลดโอกาส ความเสี่ยงการทุจริตในการปฏิบัติงานของหน่วยงานนั้น ๆ รวมถึงมีแนวทางวัดประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ บูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริต

เป้าประสงค์ : สร้างการบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อสร้างเครือข่ายภาคประชาสังคม และเอกชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำอธิบาย : เป็นผลมาจากความต้องการให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างบูรณาการ และมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการเฝ้าระวัง ตรวจสอบการดำเนินการของรัฐอย่างเข้มข้น จริงจัง และเป็นธรรม เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละของเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา การทุจริต ร้อยละ ๙๐ ของ ๑,๐๐๐ คน

๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศูนย์ประสานงาน เครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต

๓. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนจากนักลงทุนชาวต่างชาติ ที่ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนสำหรับ นักลงทุนชาวต่างชาติรับเรื่องไว้และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

กลยุทธ์ :

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคประชาสังคมและเอกชนให้มีความเข้มแข็งในการ เฝ้าระวัง ตรวจสอบติดตามการดำเนินงานของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบเฝ้าระวัง และการแจ้งเบาะแสที่มีประสิทธิภาพ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ : สำนักงาน ป.ป.ท. ควรส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ รongรับการรวมตัวการสร้าง ความเข้มแข็งของประชาชน รวมถึงเปิดโอกาสให้เกิดเครือข่ายใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ด้วยการสร้างสรรค์กิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงต่อยอดสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบงานด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแสและระบบงานการข่าว

เป้าประสงค์ : ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันต่อต้านและชี้เบาะแส โดยได้รับการ คุ้มครองตามที่สิทธิประโยชน์ของผู้ชี้เบาะแสหรือพยานในคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบ

คำอธิบาย : เป็นผลมาจากความต้องการให้ประชาชนมีความมั่นใจในหลักประกันความปลอดภัย ในการรวมตัวกันต่อต้านและชี้เบาะแสดการทุจริต และพร้อมที่จะเข้าเป็นพยานในคดีทุจริตและประพฤติมิชอบที่ ตนพบเห็นหรือเข้าไปเกี่ยวข้อง เพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ด้วยความรวดเร็ว

ตัวชี้วัด : ๑. ระดับความสำเร็จของการนำข้อมูลการข่าวมาใช้ในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต

๒. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนที่ขอรับการคุ้มครองพยาน ร้อยละ ๘๕

กลยุทธ์ :

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบงานคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแส

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแส ในคดีทุจริตในภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๓ การเชื่อมโยงฐานข้อมูลการแจ้งเบาะแส/การข่าวเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน การกระทำทุจริตในภาครัฐ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ : สำนักงาน ป.ป.ท. มีเจ้าหน้าที่ด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแส ที่มีศักยภาพ กอปรไปด้วยความคิดสร้างสรรค์ สามารถออกแบบและพัฒนาเป็นระบบที่เข้าถึงง่าย-เป็นมิตร ในการคุ้มครองพยานและการแจ้งเบาะแส สามารถสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับความปลอดภัยให้กับผู้เข้ารับ การคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแส

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและบูรณาการกลไกการตรวจสอบ ใต้สวนและบังคับใช้กฎหมายให้มี ประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ : การตรวจสอบ ใต้สวนและบังคับใช้กฎหมาย มีประสิทธิภาพ รวดเร็วและเป็นธรรม

คำอธิบาย : เป็นผลมาจากความต้องการที่ส่งเสริมให้กระบวนการปราบปรามการทุจริต เกิดการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เห็นผลอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกิดความเกรงกลัวที่จะกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

- ตัวชี้วัด :**
๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนากฎหมายนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 ๒. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการทางวินัย ปกครอง หรือกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตประพฤติมิชอบ จากข้อมูล ที่ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต รายงาน
 ๓. ร้อยละของเรื่องทุจริตที่ได้รับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน แล้วเสร็จ ร้อยละ ๘๕
 ๔. กระบวนการดำเนินคดี ทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลา ปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๕
 ๕. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงาน ใต้สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๔ ของ จำนวนคดีที่ส่งฟ้อง

กลยุทธ์ :

กลยุทธ์ที่ ๑ ทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย กฎ และระเบียบเกี่ยวกับการปราบปราม การทุจริต

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการข้อมูลการทุจริตกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ : สำนักงาน ป.ป.ท. มีกระบวนการทบทวนกฎหมาย กฎ และระเบียบ เกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริตให้มีความเหมาะสมและส่งเสริมการทำงานในการกิจปราบปรามการทุจริต รวมถึงมีการบูรณาการข้อมูลด้านการปราบปรามกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กร และสมรรถนะบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง สร้างการรับรู้สู่ประชาชน

เป้าประสงค์ : พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรและระบบการบริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่ มาตรฐานสากล และสร้างการรับรู้สู่ประชาชน

คำอธิบาย : เป็นผลมาจากความต้องการเสริมสร้าง พัฒนาการบริหารจัดการสำนักงาน ป.ป.ท. ให้เป็นกลไกของฝ่ายบริหารในดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาและ เสริมสร้างสมรรถนะ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรและระบบการบริหารจัดการของสำนักงาน ป.ป.ท. ให้มีความทันสมัย มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป และสอดคล้องกับภารกิจอำนาจหน้าที่ที่ปรากฏตาม

พ.ร.บ. มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ.๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งภารกิจตาม ระเบียบ คำสั่ง มติ ข้อสั่งการต่างๆ ที่มอบหมายให้สำนักงาน ป.ป.ท. รับผิดชอบ

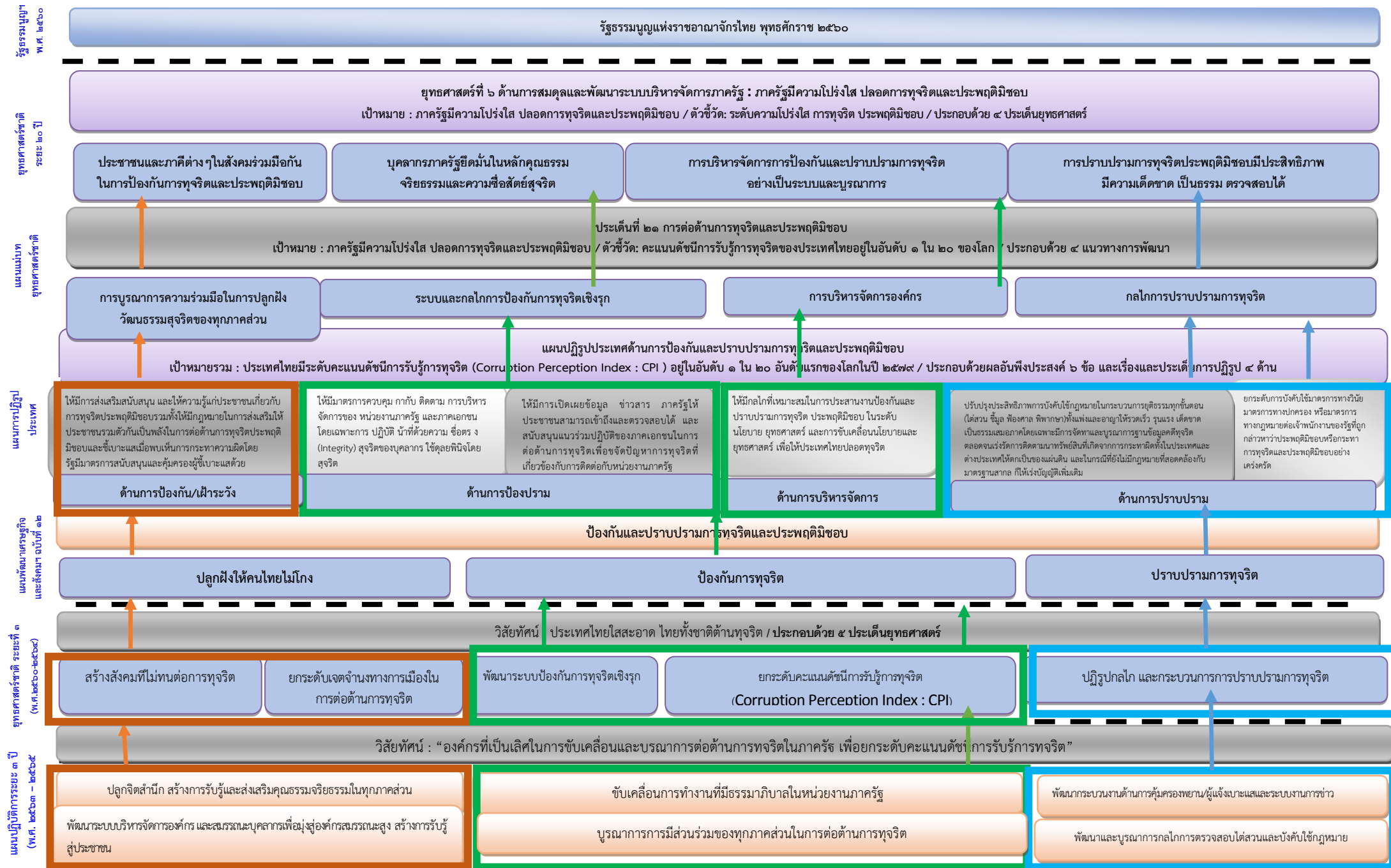
- ตัวชี้วัด :**
๑. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ
 ๒. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ดำเนินการได้มากกว่าร้อยละ ๙๐
 ๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อบริหารจัดการองค์กร
 ๔. ค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) สำนักงาน ป.ป.ท. ๘๕ คะแนนขึ้นไป
 ๕. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน
 ๖. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๑๐
 ๗. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์ :

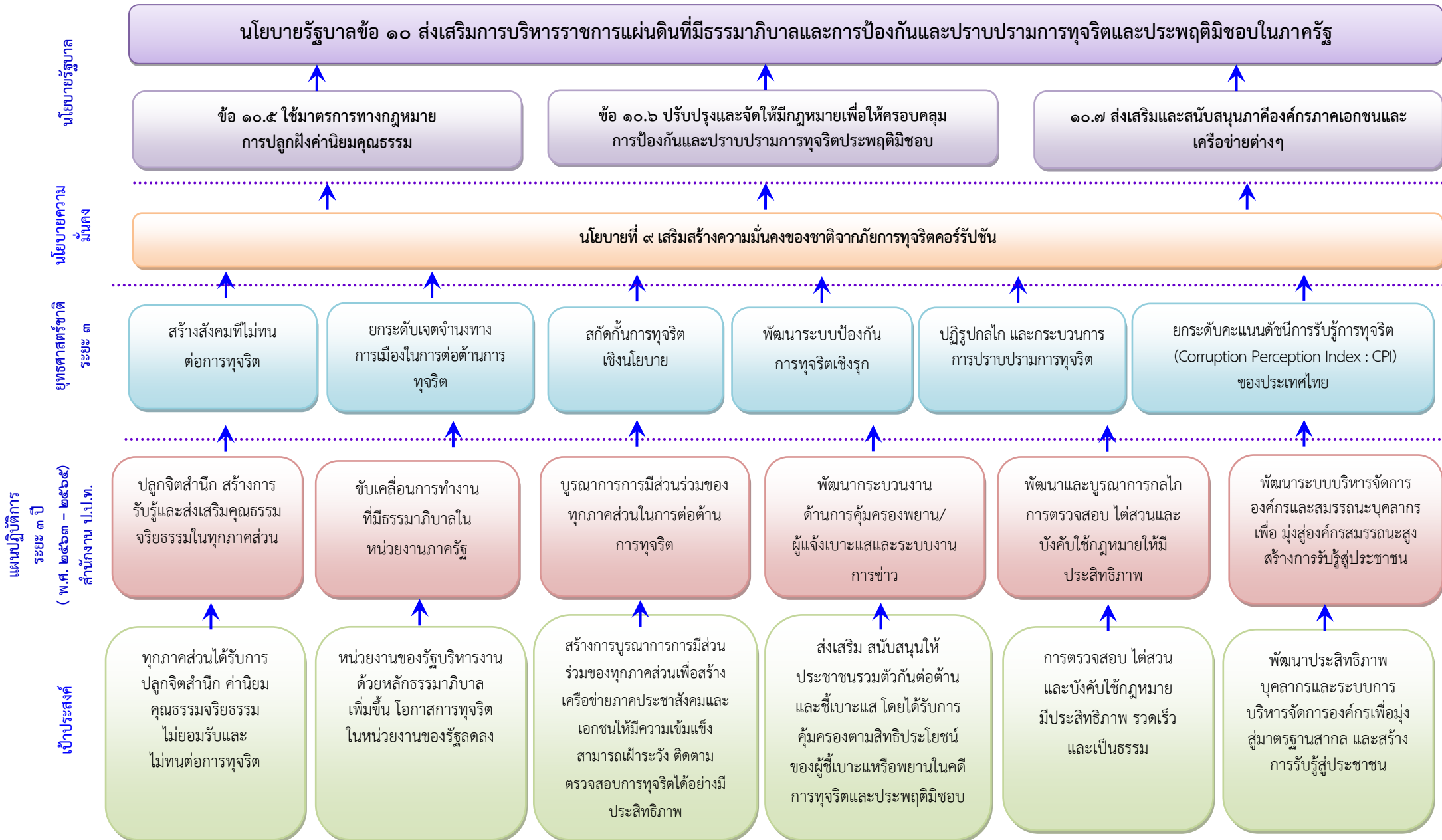
- กลยุทธ์ที่ ๑** พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับองค์กรคุณธรรมที่มีสมรรถนะสูง
- กลยุทธ์ที่ ๒** สร้างองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ
- กลยุทธ์ที่ ๓** พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชน
- กลยุทธ์ที่ ๔** เสริมสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเข้ารับการพัฒนาศักยภาพและมีผลการปฏิบัติงานที่ดี
- กลยุทธ์ที่ ๕** เสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในบทบาทภารกิจ และการดำเนินงานสู่ประชาชน

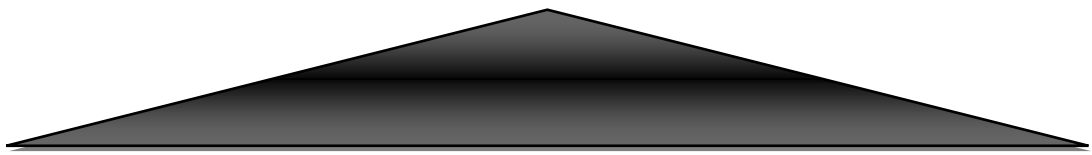
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ : สำนักงาน ป.ป.ท. มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมสามารถบริหารจัดการระบบการทำงานได้อย่างมืออาชีพ

๗. ผังความเชื่อมโยงรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐ / ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี / แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนปฏิรูปประเทศ/แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕)/ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยฯ ทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕) สำนักงาน ป.ป.ท.

ผังการเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล/นโยบายความมั่นคง/ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะที่ ๓ กับแผนปฏิบัติการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) สำนักงาน ป.ป.ท.

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑
ปลูกจิตสำนึก สร้างการรับรู้และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในทุกภาคส่วน

● **เป้าประสงค์**

ทุกภาคส่วนได้รับการปลูก
จิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรม
จริยธรรม ไม่ยอมรับและ
ไม่ทนต่อการทุจริต

● **ตัวชี้วัดและเป้าหมาย**

๑. ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยม
สุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้าน
การทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๕๐

● **กลยุทธ์**

๑. ปลูกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักรู้ถึงผลกระทบของการทุจริตประพฤติมิชอบ
๒. เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

ขับเคลื่อนการทำงานที่มีธรรมาภิบาลในหน่วยงานภาครัฐ

● เป้าประสงค์

หน่วยงานของรัฐบริหารงาน
ด้วยหลักธรรมาภิบาล
เพิ่มขึ้น โอกาสการทุจริต
ในหน่วยงานของรัฐลดลง

● ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๑. ระดับการขับเคลื่อนการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น
(ยกระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้ การทุจริตสูงขึ้น)
๒. ร้อยละของหน่วยงาน ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA
ภายใต้การกำกับติดตามของสำนักงาน ป.ป.ท.
ร้อยละ ๘๐ (ได้ ๘๕ คะแนนขึ้นไป)
๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนามาตรการ/แนวทาง/
เครื่องมือ/กลไก/งานวิชาการเพื่อส่งเสริมให้หน่วยงาน
ภาครัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล
๔. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย
(ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๑๐
๕. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำ
การทุจริต ลดลงร้อยละ ๑๐
๖. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนพัฒนา
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
(พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)
๗. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนการประเมิน
ความเสี่ยงการทุจริต

● กลยุทธ์

๑. ส่งเสริม พัฒนาองค์ความรู้กระบวนการทำงานที่มีธรรมาภิบาลให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานภาครัฐ
๒. บูรณาการการขับเคลื่อนให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการภายใต้หลักธรรมาภิบาลและ
สร้างการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลจากทุกภาคส่วน
๓. พัฒนามาตรการต่อต้านการทุจริตและเสริมสร้างการป้องกันความเสี่ยงการทุจริตในหน่วยงาน
ภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

บูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริต

● เป้าประสงค์

สร้างการบูรณาการการมีส่วนร่วม
ของทุกภาคส่วนเพื่อสร้างเครือข่าย
ภาคประชาสังคมและเอกชน
ให้มีความเข้มแข็ง สามารถเฝ้าระวัง
ติดตาม ตรวจสอบการทุจริต
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

● ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๑. ร้อยละของเครือข่ายภาครัฐและ
ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วม
ในการแก้ปัญหการทุจริต ร้อยละ ๙๐
ของ ๑,๐๐๐ คน
๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนา
ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ
ศูนย์ประสานงานเครือข่ายภาคประชาสังคม
ในการต่อต้านการทุจริต
๓. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนจากนักลงทุน
ชาวต่างชาติ ที่ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน
สำหรับนักลงทุนชาวต่าง ชาติดรับเรื่องไว้
และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ
ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

● กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคประชาสังคมและเอกชนให้มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวัง
ตรวจสอบติดตามการดำเนินงานของภาครัฐ
๒. พัฒนาระบบเฝ้าระวัง และการแจ้งเบาะแสที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

พัฒนากระบวนการด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแสและระบบงานการข่าว

● เป้าประสงค์

ส่งเสริม สนับสนุนให้
ประชาชนรวมตัวกันต่อต้าน
และชี้เบาะแส โดยได้รับ
การคุ้มครองตามที่สิทธิ
ประโยชน์ของผู้ชี้เบาะแส
หรือพยานในคดีการทุจริต
และประพฤติมิชอบ

● ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จของการนำข้อมูลการข่าวมาใช้ในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต
๒. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนที่ขอรับ
การคุ้มครองพยาน ร้อยละ ๘๕

● กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบงานคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแส
๒. เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแสในคดีทุจริตในภาครัฐ
๓. การเชื่อมโยงฐานข้อมูลการแจ้งเบาะแส/การข่าวเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนการกระทำทุจริตในภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕

พัฒนาและบูรณาการกลไกการตรวจสอบ ใต้สวนและบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

● เป้าประสงค์

การตรวจสอบ ใต้สวน
และบังคับใช้กฎหมาย
มีประสิทธิภาพ รวดเร็วและ
เป็นธรรม

● ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนากฎหมายนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการทางวินัย ปกครอง หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริต ประพฤติมิชอบ จากข้อมูลที่ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต รายงาน
๓. ร้อยละของเรื่องทุจริตที่ได้รับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐานแล้วเสร็จ ร้อยละ ๘๕
๔. กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่า กรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๕
๕. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานใต้สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกิน ร้อยละ ๔ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง

● กลยุทธ์

๑. ทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย กฎ และระเบียบเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต
๒. บูรณาการข้อมูลการทุจริตกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖

พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กร และสมรรถนะบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง สร้างการรับรู้สู่ประชาชน

● เป้าประสงค์

พัฒนาประสิทธิภาพ
บุคลากรและระบบ
การบริหารจัดการองค์กร
เพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากล
และสร้างการรับรู้
สู่ประชาชน

● ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ
๒. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์การบริหาร
ทรัพยากรบุคคลสำนักงาน ป.ป.ท. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๖๑-๒๕๖๕
๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กร
๔. ค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงาน
ภาครัฐ (ITA) สำนักงาน ป.ป.ท. ๘๕ คะแนนขึ้นไป
๕. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการสร้างความรู้และ
ความเข้าใจแก่ประชาชน
๖. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูล
เรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๑๐
๗. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูล
ว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๑๐

● กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งสู่องค์กรคุณธรรมมีสมรรถนะสูง
๒. สร้างองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ
๓. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนอง
ความต้องการของประชาชน
๔. เสริมสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเข้ารับการพัฒนาศักยภาพและมีผลการปฏิบัติงานที่ดี
๕. เสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในบทบาทภารกิจ และการดำเนินงานสู่ประชาชน

วิสัยทัศน์ : องค์กรที่เป็นเลิศในการขับเคลื่อนและบูรณาการต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ เพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต

- พันธกิจ ๑. ปลุกฝัง และสร้างการรับรู้การต่อต้านการทุจริตในทุกภาคส่วนให้เกิดจิตสำนึกสาธารณะ ไม่ยอมรับระบบอุปถัมภ์ ผลประโยชน์ทับซ้อน และรับผิดชอบต่อส่วนรวม
๒. ขับเคลื่อนธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐอย่างจริงจัง
๓. สร้างมาตรการและบูรณาการการป้องกันการทุจริตโดยกระบวนการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
๔. พัฒนาระบบการคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแสที่มีมาตรฐานและเชื่อถือได้
๕. บูรณาการบริหารจัดการคดีทุจริตโดยการเชื่อมโยงฐานข้อมูลในระบบดิจิทัลกับองค์กรตรวจสอบอื่น
๖. เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานให้มีความเป็นมืออาชีพ

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ : ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปลุกจิตสำนึก สร้างการรับรู้และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในทุกภาคส่วน

เป้าประสงค์

ภาครัฐได้รับการปลุกจิตสำนึก ค่านิยมคุณธรรมจริยธรรม ไม่ยอมรับและไม่ทนต่อการทุจริต

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชาชน ที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๕๐

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ปลุกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักถึงผลกระทบของการทุจริตประพฤติมิชอบ

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ขับเคลื่อนการทำงานที่มีธรรมาภิบาลในหน่วยงานภาครัฐ

เป้าประสงค์

หน่วยงานของรัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น โอกาสการทุจริตในหน่วยงานของรัฐลดลง

ตัวชี้วัด

๑. ระดับการขับเคลื่อนการรับรู้การทุจริตที่สูงขึ้น (ยกระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้ การทุจริตสูงขึ้น)

๒. ร้อยละของหน่วยงาน ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ภายใต้การกำกับติดตามของสำนักงาน ป.ป.ท. ร้อยละ ๘๐ (ได้ ๘๕ คะแนนขึ้นไป)

๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนามาตรการ/แนวทาง/เครื่องมือ/กลไก/งานวิชาการเพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

๔. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๑๐

๕. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๑๐

๖. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)

๗. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม พัฒนาองค์ความรู้กระบวนการทำงานที่มีธรรมาภิบาลให้กับเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการการขับเคลื่อนให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการภายใต้หลักธรรมาภิบาลและสร้างการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลจากทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนามาตรการต่อต้านการทุจริตและเสริมสร้างการป้องกันความเสี่ยงการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริต

เป้าประสงค์

สร้างการบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อสร้างเครือข่ายภาคประชาสังคมและเอกชนให้มีความเข้มแข็งสามารถเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการทุจริต ร้อยละ ๙๐ ของ ๑,๐๐๐ คน

๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศูนย์ประสานงานเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต

๓. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนจากนักลงทุนชาวต่างชาติ ที่ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนสำหรับนักลงทุนต่างชาติ รับเรื่องไว้และดำเนิน การในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคประชาสังคมและเอกชนให้มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังตรวจสอบติดตามการดำเนินงานของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบเฝ้าระวังและการแจ้งเบาะแสที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนากระบวนการด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแส

เป้าประสงค์

ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันต่อต้านและชี้เบาะแส โดยได้รับการคุ้มครองตามที่สิทธิประโยชน์ของผู้ชี้เบาะแสหรือพยานในคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการนำข้อมูลการเข้ามาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๒. ร้อยละ ของความพึงพอใจของประชาชนที่ขอรับการคุ้มครองพยาน ร้อยละ ๘๕

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบงานคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแส

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแสในคดีทุจริตในภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๓ การเชื่อมโยงฐานข้อมูลการแจ้งเบาะแส/การข่าวเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนการกระทำทุจริตในภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและบูรณาการกลไกการตรวจสอบได้สวนและบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพระบบงานการข่าว

เป้าประสงค์

การตรวจสอบ ได้สวนและบังคับใช้กฎหมาย มีประสิทธิภาพ รวดเร็วและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนากฎหมายนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการทางวินัย ปกครอง หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตประพฤติมิชอบ จากข้อมูลที่ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต รายงาน

๓. ร้อยละของเรื่องทุจริตที่ได้รับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเสร็จ ร้อยละ ๘๕

๔. กระบวนการดำเนินคดี ทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกิน ร้อยละ ๒๕

๕. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงาน ได้สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกิน ร้อยละ ๔ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย กฎ และระเบียบเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการข้อมูลการทุจริตกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กร และสมรรถนะบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กร สมรรถนะสูงสร้างการรับรู้สู่ประชาชน

เป้าประสงค์

พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรและระบบการบริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากลและสร้างการรับรู้สู่ประชาชน

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

๒. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ดำเนินการได้มากกว่าร้อยละ ๙๐

๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กร

๔. ค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) สำนักงาน ป.ป.ท ๘๕ คะแนนขึ้นไป

๕. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน

๖. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๑๐

๗. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูล ว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งสู่องค์กรคุณธรรมที่มีสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเข้ารับการพัฒนาศักยภาพและมีการปฏิบัติงานที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๕ เสริมสร้างความรับรู้และความเข้าใจในบทบาทภารกิจ และการดำเนินงานสู่ประชาชน

“องค์กรที่เป็นเลิศในการขับเคลื่อนและบูรณาการต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ เพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต”

ประเด็นยุทธศาสตร์

ปลูกจิตสำนึก สร้างการรับรู้ และส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในทุกภาคส่วน

ขับเคลื่อนการทำงานที่มีธรรมาภิบาล ในหน่วยงานภาครัฐ

บูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการต่อต้านการทุจริต

พัฒนากระบวนการงานด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแสและระบบงานการข่าว

พัฒนาและบูรณาการกลไกการตรวจสอบได้ส่วนและบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กร และสมรรถนะบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง สร้างการรับรู้สู่ประชาชน

ประสิทธิผลตามพันธกิจ

ทุกภาคส่วนได้รับการปลูกจิตสำนึก ค่านิยมไม่ยอมรับและไม่ทนต่อการทุจริต
สร้างการบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อสร้างเครือข่ายภาคประชาสังคมและเอกชนให้มีความเข้มแข็ง
สามารถเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบ การทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คุณภาพการให้บริการ

การตรวจสอบ ได้ส่วนและบังคับใช้กฎหมาย มีประสิทธิภาพ รวดเร็วและ เป็นธรรม
ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกัน ต่อต้านและชี้เบาะแส โดยได้รับการคุ้มครองตามที่สิทธิประโยชน์ของผู้ชี้เบาะแสหรือพยานในคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการ

หน่วยงานของรัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น โอกาสการทุจริต
ในหน่วยงานของรัฐลดลง

การพัฒนาองค์กร

พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรและระบบการบริหารจัดการองค์กร
เพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากล และสร้างการรับรู้สู่ประชาชน

๙. ตัวชี้วัด

มิติที่ ๑ ประสิทธิภาพตามพันธกิจ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย
ทุกภาคส่วนได้รับการปลูกจิตสำนึก ค่านิยม ไม่ยอมรับและไม่ทนต่อการทุจริต	๑. ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๕๐
สร้างการบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อสร้างเครือข่ายภาคประชาสังคมและเอกชนให้มีความเข้มแข็งสามารถเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๒. ร้อยละของเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหการทุจริต ร้อยละ ๙๐ ของ ๑,๐๐๐ คน ๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศูนย์ประสานงานเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต ๔. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนจากนักลงทุนชาวต่างชาติ ที่ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนสำหรับนักลงทุนชาวต่าง ชาติรับเรื่องไว้และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

ตารางเป้าประสงค์และตัวชี้วัดภายในมิติที่ ๑ ประสิทธิภาพตามพันธกิจ

มิติที่ ๒ คุณภาพการให้บริการ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย
การตรวจสอบ ใต้สวนและบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ รวดเร็วและ เป็นธรรม	๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนากฎหมายนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการทางวินัย ปกครองหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตประพฤติมิชอบจากข้อมูลที่ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตรายงาน ๓. ร้อยละของเรื่องทุจริตที่ได้รับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเสร็จ ร้อยละ ๘๕ ๔. กระบวนการดำเนินคดี ทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๕ ๕. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงาน ใต้สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๔ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง
ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันต่อต้านและชี้เบาะแส โดยได้รับการคุ้มครองตามที่สิทธิประโยชน์ของผู้ชี้เบาะแสรือพยานในคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๖. ระดับความสำเร็จของการนำข้อมูลการเข้ามาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ๗. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนที่ขอรับการคุ้มครองพยาน ร้อยละ ๘๕

ตารางเป้าประสงค์และตัวชี้วัดภายในมิติที่ ๒ คุณภาพการให้บริการ

มิติที่ ๓ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย
หน่วยงานของรัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น โอกาสการทุจริตในหน่วยงานของรัฐลดลง	๑. ระดับการขับเคลื่อนการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น (ยกระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงขึ้น) ๒. ร้อยละของหน่วยงาน ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ภายใต้การกำกับติดตามของสำนักงาน ป.ป.ท. ร้อยละ ๘๐ (ได้ ๘๕ คะแนนขึ้นไป) ๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนามาตรการ/แนวทาง/เครื่องมือ/กลไก/งานวิชาการเพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล ๔. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๑๐ ๕. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูล ว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๑๐ ๖. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ๗. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

ตารางเป้าประสงค์และตัวชี้วัดภายในมิติที่ ๓ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ

มิติที่ ๔ การพัฒนาองค์กร

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย
พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรและระบบการบริหารจัดการองค์กร เพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากล และสร้างการรับรู้สู่ประชาชน	๑. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ๒. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลสำนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ดำเนินการได้มากกว่าร้อยละ ๙๐ ๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กร ๔. ค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ ITA สำนักงาน ป.ป.ท. ๘๕ คะแนนขึ้นไป ๕. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน ๖. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๑๐ ๗. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๑๐

ตารางเป้าประสงค์และตัวชี้วัดภายในมิติที่ ๔ การพัฒนาองค์กร

๑๐. ค่าเป้าหมายตัวชี้วัดเป้าประสงค์

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ ระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน เป้าหมาย ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ๔๘ คะแนน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ๕๐ คะแนน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน			
---	--	--	--

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปลูกจิตสำนึก สร้างการรับรู้ และส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม ในทุกภาคส่วน	ทุกภาคส่วนได้รับ การปลูกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ไม่ยอมรับ และไม่ทนต่อ การทุจริต	๑. ร้อยละของประชาชน ที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรม ในการต่อต้านการทุจริตและ ประพฤติดีมีขอบ *** (กปก.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๔๖ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๔๘ ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๕๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ขับเคลื่อน การทำงานที่มี ธรรมาภิบาล ในหน่วยงาน ภาครัฐ	หน่วยงานของรัฐ บริหารงานด้วย หลักธรรมาภิบาล เพิ่มขึ้น โอกาสการ ทุจริตในหน่วยงาน ของรัฐลดลง	๑. ระดับการขับเคลื่อน การรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น (ยกระดับคะแนนของดัชนี การรับรู้การทุจริตสูงขึ้น (กปก.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> วิเคราะห์แนวทางการดำเนินการเพื่อยกระดับค่า CPI <u>ระดับ ๓</u> นำเสนอมาตรการและแนวทางการยกระดับค่า CPI ต่อเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. <u>ระดับ ๕</u> นำเสนอมาตรการและแนวทางการยกระดับค่า CPI ต่อนายกรัฐมนตรี
		๒. ร้อยละของหน่วยงาน ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ภายใต้การกำกับ ติดตามของสำนักงาน ป.ป.ท. *** (กปก.)	เป้าหมาย ส่วนราชการระดับกรม และจังหวัด ๗๖ จังหวัด ที่สำนักงาน ป.ป.ท. กำกับ ติดตามการประเมิน ITA ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๕๐ (ได้ ๘๕ คะแนนขึ้นไป) ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๖๕ (ได้ ๘๕ คะแนนขึ้นไป) ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๘๐ (ได้ ๘๕ คะแนนขึ้นไป)
		๓. ระดับความสำเร็จของ การพัฒนามาตรการ/ แนวทาง/เครื่องมือ/กลไก/ งานวิชาการเพื่อส่งเสริมให้ หน่วยงานภาครัฐบริหารงาน ด้วยหลักธรรมาภิบาล (กปก.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> ศึกษา วิเคราะห์ สาเหตุ/ปัจจัยการทุจริต และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง <u>ระดับ ๓</u> จัดทำมาตรการ/แนวทาง/เครื่องมือ/กลไก/งานวิชาการ <u>ระดับ ๕</u> นำเสนอรายงานผลการศึกษามาตรการฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
		๔. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกข่มขู่ เรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง*** (กบค.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๖ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๘ ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๑๐
		๕. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกข่มขู่ ว่ากระทำการทุจริต ลดลง*** (กบค.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๖ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๘ ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๑๐
		๖. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) (กยผ.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> ตั้งอนุกรรมการ <u>ระดับ ๒</u> จัดทำร่าง <u>ระดับ ๓</u> เสนอ ครม. <u>ระดับ ๔</u> ขับเคลื่อนแผน <u>ระดับ ๕</u> ติดตามประเมินผล
		๗. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต (กอท.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> พัฒนาเพิ่มทักษะให้ความรู้หน่วยงานภาครัฐในการประเมินความเสี่ยงการทุจริต <u>ระดับ ๓</u> หน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริตและมีการรายงานผลการดำเนินการ <u>ระดับ ๕</u> หน่วยงานภาครัฐมีการรายงานผลการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริต	สร้างการบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อสร้างเครือข่ายภาคประชาสังคมและเอกชนให้มีความเข้มแข็งสามารถเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. ร้อยละของเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการทุจริต (กปก.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๘๐ ของ ๑,๐๐๐ คน ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๘๕ ของ ๑,๐๐๐ คน ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๙๐ ของ ๑,๐๐๐ คน
		๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศูนย์ประสานงานเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต (กปก.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> มีการจัดทำหลักสูตรอบรมเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต <u>ระดับ ๓</u> พัฒนาเพิ่มทักษะความเชี่ยวชาญให้เครือข่ายภาคประชาสังคมในการแสวงหาหลักฐานและแจ้งเบาะแสการกระทำทุจริต <u>ระดับ ๕</u> เครือข่ายภาคประชาสังคมแจ้งเบาะแสการกระทำทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ
		๓. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนจากนักลงทุนชาวต่างชาติที่ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๘๐

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
		สำหรับนักลงทุนชาวต่างชาติรับเรื่องไว้และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่า (กตท.)	ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๙๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนา กระบวนการ ด้านการ คุ้มครองพยาน/ ผู้แจ้งเบาะแส และระบบงาน การข่าว	ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชน รวมตัวกันต่อต้าน และชี้เบาะแส โดยได้รับการ คุ้มครองตามที่สิทธิ ประโยชน์ของผู้ชี้ เบาะแสหรือพยาน ในคดีการทุจริต และประพฤติมิชอบ	๑. ระดับความสำเร็จของ การนำข้อมูลการข่าวมาใช้ ในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (กตท.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> ศึกษากระบวนการที่เกี่ยวข้อง <u>ระดับ ๒</u> จัดทำร่างแนวทาง/กระบวนการ วิเคราะห์ข้อมูลการข่าว <u>ระดับ ๓</u> เสนอร่างแนวทาง/กระบวนการ วิเคราะห์ข้อมูลการข่าว เพื่อให้เลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา <u>ระดับ ๔</u> นำแนวทาง/กระบวนการวิเคราะห์ ข้อมูลการข่าวไปใช้ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง <u>ระดับ ๕</u> ติดตามและประเมินผล
		๒. ร้อยละของ ความพึงพอใจของประชาชน ที่ขอรับการคุ้มครองพยาน (กตท.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ พยานร้อยละ ๗๕ มีความพึงพอใจ ต่อการรับการคุ้มครองพยาน ปี ๒๕๖๔ พยานร้อยละ ๘๐ มีความพึงพอใจ ต่อการรับการคุ้มครองพยาน ปี ๒๕๖๕ พยานร้อยละ ๘๕ มีความพึงพอใจ ต่อการรับการคุ้มครองพยาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและ บูรณาการกลไก การตรวจสอบ ไต่สวนและ บังคับใช้ กฎหมายให้มี ประสิทธิภาพ	การตรวจสอบ ไต่ สวนและบังคับใช้ กฎหมาย มีประสิทธิภาพ รวดเร็วและ เป็นธรรม	๑. ระดับความสำเร็จของ การพัฒนากฎหมายนำไปสู่ การปฏิบัติได้อย่างมี ประสิทธิภาพ (กกม.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> ทบทวนเพื่อหาแนวทางการพิจารณา <u>ระดับ ๒</u> วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูล <u>ระดับ ๓</u> ประชุมหารือคณะอนุกรรมการหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง <u>ระดับ ๔</u> รับฟังความคิดเห็น <u>ระดับ ๕</u> รายงานผลการทบทวน กฎหมายลำดับ รองนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
		๒. ระดับความสำเร็จของ การดำเนินการตามมาตรการ ทางวินัย ปกครอง หรือ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในกรณี เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ ทุจริตประพฤติมิชอบจาก ข้อมูลที่ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้าน การทุจริตรายงาน (กตท.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> รวบรวม ผลการดำเนินการ <u>ระดับ ๓</u> วิเคราะห์ ผลการดำเนินการ <u>ระดับ ๕</u> รายงานผลการวิเคราะห์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
		๓. ร้อยละของเรื่องทุจริตที่ได้รับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเสร็จ (กบค.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๗๕ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๘๐ ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๘๕
		๔. กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนดไม่เกิน*** (กบค.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๕๐ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๓๗ ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๒๕
		๕. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงาน ได้สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกิน*** (กกม./กบค./กยผ.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๖ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๕ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๔ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรและสมรรถนะบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูงสร้างการรับรู้สู่ประชาชน	พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรและระบบการบริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากลและสร้างการรับรู้สู่ประชาชน	๑. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ (กพร.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> ศึกษา วิเคราะห์ แนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ <u>ระดับ ๓</u> กำหนดแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ <u>ระดับ ๕</u> ดำเนินการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
		๒. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ (สธช.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ดำเนินการได้มากกว่าร้อยละ ๖๐ ปี ๒๕๖๔ ดำเนินการได้มากกว่าร้อยละ ๘๐ ปี ๒๕๖๕ ดำเนินการได้มากกว่าร้อยละ ๙๐
		๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กร (ศทส.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> การวิเคราะห์และรายงานผลเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร <u>ระดับ ๒</u> จัดทำแผนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กรแล้วเสร็จ <u>ระดับ ๓</u> ผู้บริหารเห็นชอบแผนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กร <u>ระดับ ๔</u> ดำเนินการพัฒนา/ติดตั้งตามข้อกำหนด

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
			ในโครงการแล้วเสร็จ <u>ระดับ ๕</u> ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กร
		๔. ค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) สำนักงาน ป.ป.ท. *** (ศปท.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ๘๕ คะแนนขึ้นไป ปี ๒๕๖๔ ๘๕ คะแนนขึ้นไป ปี ๒๕๖๕ ๘๕ คะแนนขึ้นไป
		๕. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการสร้างความรับรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน (สธ.)	เป้าหมาย <u>ระดับ ๑</u> สำนักงาน ป.ป.ท. มี (ร่าง) แผนการสร้างความรับรู้และเข้าใจแก่ประชาชนของสำนักงาน ป.ป.ท. โดยเผยแพร่กิจกรรม/โครงการและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารนโยบายการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ท. สู่ประชาชน <u>ระดับ ๓</u> เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแผนการสร้างความรับรู้และเข้าใจแก่ประชาชนของสำนักงาน ป.ป.ท. โดยเผยแพร่กิจกรรม/โครงการและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารนโยบายการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ท. สู่ประชาชน <u>ระดับ ๕</u> สำนักงาน ป.ป.ท. มีผลการดำเนินการตามแผนการสร้างความรับรู้และเข้าใจแก่ประชาชนของสำนักงาน ป.ป.ท. โดยเผยแพร่กิจกรรม/โครงการและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารนโยบายการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ท. สู่ประชาชน มากกว่า ร้อยละ ๘๐
		๖. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง*** (สธ.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๖ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๘ ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๑๐
		๗. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลง*** (สธ.)	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๖ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๘ ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๑๐

ตารางค่าเป้าหมายตัวชี้วัดเป้าประสงค์

หมายเหตุ : *** หมายถึงเอกสารตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

๑๑. เป้าหมายผลผลิต

เป้าหมายบริการหน่วยงาน

๑. ลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐ

๒. หน่วยงานภาครัฐมีประสิทธิภาพด้านการป้องกันการทุจริต

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ปี ๒๕๖๓ (แผน)	ปี ๒๕๖๔ (แผน)	ปี ๒๕๖๕ (แผน)
ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ : ระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	คะแนน	๔๘	๕๐	ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ :				
๑. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง	ร้อยละ	๖	๘	๑๐
๒. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลง	ร้อยละ	๖	๘	๑๐
๓. ร้อยละของเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการทุจริต	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐
๔. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนจากนักลงทุนชาวต่างชาติที่ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนสำหรับนักลงทุนชาวต่างชาติรับเรื่องไว้และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	๗๐	๘๐	๙๐
๕. ร้อยละของเรื่องทุจริตที่ได้รับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเสร็จ	ร้อยละ	๗๕	๘๐	๘๕
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ :				
๑. ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ร้อยละ	๔๖	๔๘	๕๐
๒. ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ภายใต้การกำกับติดตามของสำนักงาน ป.ป.ท. (๘๕ คะแนนขึ้นไป)	ร้อยละ	๕๐	๖๕	๘๐
๓. กระบวนการดำเนินคดี ทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาที่กฎหมายกำหนด ไม่เกิน	ร้อยละ	๕๐	๓๗	๒๕
๔. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงาน ได้สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกิน...ที่ถูกฟ้องกลับ	ร้อยละ	๖	๕	๔
๕. ระดับการขับเคลื่อนการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น (ยกระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงขึ้น)	ระดับ	๓	๕	๕
๖. ระดับความสำเร็จของการพัฒนามาตรการ/แนวทาง/เครื่องมือ/กลไก/งานวิชาการเพื่อส่งเสริมให้หน่วยงาน ภาครัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล	ระดับ	๓	๓	๕

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ปี ๒๕๖๓ (แผน)	ปี ๒๕๖๔ (แผน)	ปี ๒๕๖๕ (แผน)
๗. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)	ระดับ	๓	๔	๕
๘. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต	ระดับ	๕	๕	๕
๙. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศูนย์ประสานงานเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต	ระดับ	๕	๕	๕
๑๐. ระดับความสำเร็จของการนำข้อมูลการเข้ามาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	ระดับ	๔	๕	๕
๑๑. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนที่ขอรับการคุ้มครองพยาน	ร้อยละ	๗๕	๘๐	๘๕
๑๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนากฎหมายนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ระดับ	๒	๓	๕
๑๓. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการทางวินัย ปกครอง หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตประพฤติมิชอบจากข้อมูลที่ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต รายงาน	ระดับ	๕	๕	๕
๑๔. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ	ระดับ	๕	๕	๕
๑๕. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล สำนักงาน ป.ป.ท.	ร้อยละ	๖๐	๘๐	๙๐
๑๖. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กร	ระดับ	๕	๕	๕
๑๗. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ท. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕	ร้อยละ	๖๐	๘๐	๙๐
๑๘. ค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) สำนักงาน ป.ป.ท.	คะแนน	๘๕ ขึ้นไป	๘๕ ขึ้นไป	๘๕ ขึ้นไป
๑๙. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน	ระดับ	๕	๕	๕

ตารางเป้าหมายผลผลิต

๑๑. เป้าหมายตัวชี้วัด

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย			ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปลูกจิตสำนึก สร้างการรับรู้ และส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม ในทุกภาคส่วน	ทุกภาคส่วน ได้รับการปลูก จิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม ไม่ยอมรับและ ไม่ทนต่อ การทุจริต	๑. ร้อยละของประชาชนที่มี วัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการ ต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบ***	ร้อยละ ๔๖	ร้อยละ ๔๘	ร้อยละ ๕๐	กปก.
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ขับเคลื่อน การทำงานที่มี ธรรมาภิบาล ในหน่วยงาน ภาครัฐ	หน่วยงานของรัฐ บริหารงานด้วย หลักธรรมาภิบาล เพิ่มขึ้น โอกาส การทุจริตใน หน่วยงานของรัฐ ลดลง	๑. ระดับการขับเคลื่อนการรับรู้ การทุจริตให้สูงขึ้น (ยกระดับคะแนนของดัชนีการ รับรู้การทุจริตสูงขึ้น)	ระดับ ๓	ระดับ ๕	ระดับ ๕	กปก.
		๒. ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่าน เกณฑ์การประเมิน ITA ภายใต้ การกำกับติดตามของสำนักงาน ป.ป.ท. (๘๕ คะแนนขึ้นไป) ***	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๕	ร้อยละ ๘๐	กปก.
		๓. ระดับความสำเร็จของการ พัฒนามาตรการ/แนวทาง/ เครื่องมือ/กลไก/งานวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐ บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล	ระดับ ๓	ระดับ ๓	ระดับ ๕	กปก.
		๔. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ ภาครัฐที่ถูกข่มขู่เรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง***	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๘	ร้อยละ ๑๐	กบค.
		๕. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ ภาครัฐที่ถูกข่มขู่ว่ากระทำการ ทุจริต ลดลง***	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๘	ร้อยละ ๑๐	กบค.
		๖. ระดับความสำเร็จของการ ขับเคลื่อนแผนพัฒนาการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕	กยผ.
		๗. ระดับความสำเร็จของ การขับเคลื่อนการประเมิน ความเสี่ยงการทุจริต	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	กอท.
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บูรณาการการ มีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน	สร้างการบูรณา การการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างเครือข่าย	๑. ร้อยละของเครือข่ายภาครัฐ และภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วน ร่วมในการแก้ปัญหาการทุจริต	๘๐ ของ ๑,๐๐๐ คน	๘๕ ของ ๑,๐๐๐ คน	๙๐ ของ ๑,๐๐๐ คน	กปก.

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย			ผู้รับ ผิดชอบ
			๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
ในการต่อต้าน การทุจริต	ภาคประชาสังคม และเอกชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบ การทุจริตได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	๒. ระดับความสำเร็จของการ พัฒนาประสิทธิภาพของการ บริหารจัดการศูนย์ประสานงาน เครือข่ายภาคประชาสังคมในการ ต่อต้านการทุจริต	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	กปก.
		๓. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนจาก นักลงทุนชาวต่างชาติ ที่ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนสำหรับ นักลงทุนชาวต่างชาติรับเรื่องไว้ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง แล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่า	๗๐	๘๐	๙๐	กตท.
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนา กระบวนการ ด้านการ คุ้มครองพยาน/ ผู้แจ้งเบาะแส และระบบงาน การข่าว	ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชน รวมตัวกันต่อต้าน และชี้เบาะแส โดยได้รับการ คุ้มครอง ตามที่ สิทธิประโยชน์ ของผู้ชี้เบาะแส หรือพยานในคดี การทุจริตและ ประพตมิชอบ	๑. ระดับความสำเร็จของการนำ ข้อมูลการข่าวมาใช้ในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต	ระดับ ๔	ระดับ ๕	ระดับ ๕	กอท.
		๒. ร้อยละของความพึงพอใจของ ประชาชนที่ขอรับการคุ้มครอง พยาน	๗๕	๘๐	๘๕	กอท.
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและ บูรณาการ กลไกการ ตรวจสอบ ไต่สวนและ บังคับใช้ กฎหมายให้มี ประสิทธิภาพ	การตรวจสอบ ไต่สวนและบังคับ ใช้กฎหมาย มีประสิทธิภาพ รวดเร็วและ เป็นธรรม	๑. ระดับความสำเร็จของการ พัฒนากฎหมายนำไปสู่การปฏิบัติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ระดับ ๒	ระดับ ๓	ระดับ ๕	กกม.
		๒. ระดับความสำเร็จของการ ดำเนินการตามมาตรการทางวินัย ปกครอง หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำ การทุจริตประพต มิชอบ จากข้อมูลที่ศูนย์ปฏิบัติการ ต่อต้านการทุจริต รายงาน	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	กอท.
		๓. ร้อยละของเรื่องทุจริตที่ได้รับ การแสวงหาข้อเท็จจริงและ รวบรวมพยานหลักฐานแล้วเสร็จ	๗๕	๘๐	๘๕	กบค.

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย			ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
		๔. กระบวนการดำเนินคดี ทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกิน ***	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๓๗	ร้อยละ ๒๕	กบค.
		๕. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกิน***	ร้อยละ ๖ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง	ร้อยละ ๕ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง	ร้อยละ ๔ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง	กกม. กบค. กยผ.
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรและสมรรถนะบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูงสร้างการรับรู้สู่ประชาชน	พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรและระบบการบริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากลและสร้างการรับรู้สู่ประชาชน	๑. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	กพร.
		๒. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕	๖๐	๘๐	๙๐	สลช.
		๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กร	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ศทส.
		๔. ค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) สำนักงาน ป.ป.ท.***	๘๕ คะแนนขึ้นไป	๘๕ คะแนนขึ้นไป	๘๕ คะแนนขึ้นไป	ศปท.
		๕. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	สลช.
		๖. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง***	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๘	ร้อยละ ๑๐	สลช.
		๗. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลง***	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๘	ร้อยละ ๑๐	สลช.

ตารางเป้าหมายตัวชี้วัด

๑๒. กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปลูกจิตสำนึก สร้างการรับรู้ และส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม ในทุกภาคส่วน	ทุกภาคส่วนได้รับการปลูกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ไม่ยอมรับและ ไม่ทนต่อการทุจริต	๑. ปลูกจิตสำนึกและสร้างความ ตระหนักรู้ถึงผลกระทบของการ ทุจริตประพตมิชอบ	๑. ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรม ในการต่อต้านการทุจริตและ ประพตมิชอบ ***	กปก.
		๒. เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ		
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ขับเคลื่อน การทำงานที่มี ธรรมาภิบาล ในหน่วยงาน ภาครัฐ	หน่วยงานของรัฐ บริหารงานด้วย หลักธรรมาภิบาล เพิ่มขึ้น โอกาส การทุจริตใน หน่วยงานของรัฐ ลดลง	๑. ส่งเสริม พัฒนางองค์ความรู้ กระบวนการทำงานที่มีธรรมา- ภิบาลให้กับเจ้าหน้าที่ใน หน่วยงานภาครัฐ	๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนา มาตรการ/แนวทาง/เครื่องมือ/กลไก/ งานวิชาการเพื่อส่งเสริมให้หน่วยงาน ภาครัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล	กปก.
		๒. บูรณาการการขับเคลื่อน ให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการ ภายใต้หลักธรรมาภิบาลและ สร้างการมีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผลจากทุกภาคส่วน	๒. ระดับการขับเคลื่อนการรับรู้ การทุจริตให้สูงขึ้น (ยกระดับคะแนน ของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงขึ้น)	กปก.
			๓. ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ITA ภายใต้การกำกับ ติดตามของสำนักงาน ป.ป.ท. (๘๕ คะแนนขึ้นไป)***	กปก.
			๔. ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)	กยผ.
		๓. พัฒนามาตรการต่อต้านการ ทุจริตและเสริมสร้างการป้องกัน ความเสี่ยงการทุจริตในหน่วยงาน ภาครัฐ	๕. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง***	กบค.
			๖. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ที่ถูกชี้มูล ว่ากระทำการทุจริต ลดลง***	กบค.
			๗. ระดับความสำเร็จของการ ขับเคลื่อนการประเมินความเสี่ยง การทุจริต	กอท.
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บูรณาการ การมีส่วนร่วม	สร้างการบูรณา การการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน	๑. ส่งเสริมและสนับสนุน ภาคประชาสังคมและเอกชน ให้มีความเข้มแข็งในการ	๑. ร้อยละของเครือข่ายภาครัฐและ ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมใน การแก้ปัญหาการทุจริต	กปก.

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
ของทุกภาคส่วน ในการต่อต้าน การทุจริต	เพื่อสร้างเครือข่าย ภาคประชาสังคม และเอกชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบ การทุจริตได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	เฝ้าระวัง ตรวจสอบติดตาม การดำเนินงานของภาครัฐ	๒. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนจากนัก ลงทุนชาวต่างชาติ ที่ศูนย์รับเรื่อง ร้องเรียนสำหรับนักลงทุนชาวต่างชาติ รับเรื่องไว้และดำเนินการในส่วนที่ เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่า	กตท.
		๒. พัฒนาระบบเฝ้าระวัง และการแจ้งเบาะแสที่มี ประสิทธิภาพ	๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนา ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ ศูนย์ประสานงานเครือข่ายภาค ประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต	กปก.
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนา กระบวนการ ด้านการ คุ้มครองพยาน/ ผู้แจ้งเบาะแส และระบบงาน การข่าว	ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชน รวมตัวกันต่อต้าน และชี้เบาะแส โดยได้รับการ คุ้มครองตามที่ สิทธิประโยชน์ ของผู้ชี้เบาะแส หรือพยานในคดี การทุจริตและ ประพหุติมิชอบ	๑. พัฒนาระบบงานคุ้มครอง พยาน/ผู้แจ้งเบาะแส	๑. ร้อยละของความพึงพอใจของ ประชาชนที่ขอรับการคุ้มครองพยาน	กอท.
		๒. เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพ เจ้าหน้าที่ด้านการคุ้มครองพยาน/ ผู้แจ้งเบาะแสในคดีทุจริต ในภาครัฐ		
		๓. การเชื่อมโยงฐานข้อมูลการ แจ้งเบาะแส/การข่าวเกี่ยวกับ เรื่องร้องเรียนการกระทำทุจริต ในภาครัฐ	๒. ระดับความสำเร็จของการนำข้อมูล การข่าวมาใช้ในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต	กอท.
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและ บูรณาการ กลไกการ ตรวจสอบ ไต่สวนและ บังคับใช้ กฎหมายให้มี ประสิทธิภาพ	การตรวจสอบ ไต่สวนและบังคับ ใช้กฎหมาย มีประสิทธิภาพ รวดเร็วและ เป็นธรรม	๑. ทบทวนความเหมาะสมของ กฎหมาย กฎ และระเบียบเกี่ยวกับ การปราบปรามการทุจริต	๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนา กฎหมายนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	กกม.
			๒. ร้อยละของเรื่องทุจริตที่ได้รับการ แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐานแล้วเสร็จ	กบค.
			๓. กระบวนการดำเนินคดี ทุจริตที่ จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่า กรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๕***	กบค.
			๔. จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงาน ไต่สวน คดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๔ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง***	กกม. กบค. กยผ.
		๒. บูรณาการข้อมูลการทุจริต กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๕. ระดับความสำเร็จของการดำเนิน การตามมาตรการทางวินัย ปกครอง หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในกรณีเจ้าหน้าที่ ของรัฐกระทำการทุจริตประพหุติมิชอบ จากข้อมูลที่ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้าน การทุจริต รายงาน	กอท.

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรและสมรรถนะบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูงสร้างการรับรู้สู่ประชาชน	พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรและระบบการบริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากลและสร้างการรับรู้สู่ประชาชน	๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งสู่องค์กรคุณธรรมมีสมรรถนะสูง	๑. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ	กพร.
			๒. ค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) สำนักงาน ป.ป.ท.***	ศปท.
			๓. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกข้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง***	สลธ.
			๔. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ที่ถูกข้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลง***	สลธ.
		๒. สร้างองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ	๕. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ท. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕	สลธ.
		๓. เสริมสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเข้ารับการพัฒนาศักยภาพและมีผลการปฏิบัติงานที่ดี		
		๔. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของประชาชน	๖. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กร	ศทส.
		๕. เสริมสร้างความรับรู้ และความเข้าใจในบทบาทภารกิจ และการดำเนินงานสู่ประชาชน	๗. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน	สลธ.

๑๓. โครงการภายใต้แผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) สำนักงาน ป.ป.ท.

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
<u>ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปลุกจิตสำนึกสร้างการรับรู้ และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในทุกภาคส่วน</u> <u>เป้าประสงค์</u> : ทุกภาคส่วนได้รับการปลุกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม ไม่ยอมรับและไม่ทนต่อการทุจริต <u>กลยุทธ์ที่ ๑</u> ปลุกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักรู้ถึงผลกระทบของการทุจริตประพฤติมิชอบ ๑. โครงการเสริมสร้างความรู้ ปลุกจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรมและสร้างค่านิยมในการต่อต้านการทุจริต ประพฤติมิชอบ	ปปท.เขต ๖	-	๓.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐
๒. โครงการขับเคลื่อนการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตตาม มาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐	กปก.	๓.๐๐๐๐	๒.๒๗๒๐	๒.๔๙๙๒
๓. โครงการค่ายเยาวชน ไม่ทนต่อการทุจริต	กปก.	๗.๘๙๘๐	-	-
๔. โครงการค่ายรณรงค์ต่อต้านการทุจริต	กปก.	๘.๕๗๕๐	๘.๕๗๕๐	๘.๕๗๕๐
๕. โครงการศึกษาฐานความคิด ทศนคติของเยาวชนที่มี ต่อการทุจริตคอร์รัปชั่น	กปก.	๒.๑๖๑๕	-	-
<u>กลยุทธ์ที่ ๒</u> เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ๑. โครงการส่งเสริมและเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน	ศปท.	-	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐
๒. โครงการข้าราชการต้นแบบคนดีของแผ่นดิน	กปก.	๑๒.๐๐๐๐	-	-
๓. โครงการปลุกจิตสำนึกเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามหลักธรรมาภิบาลต่อต้านการทุจริต	กปก.	๘.๐๐๐๐	๘.๐๐๐๐	๘.๐๐๐๐

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
<u>ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ขับเคลื่อนการทำงานที่มีธรรมาภิบาลในหน่วยงานภาครัฐ</u> <u>เป้าประสงค์ : หน่วยงานของรัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น โอกาสการทุจริตในหน่วยงานของรัฐลดลง</u> <u>กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพความรู้กระบวนการทำงานที่มีธรรมาภิบาลให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานภาครัฐ</u> ๑. ประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การดำเนินการแนวทางมาตรการที่เป็นไปได้ในการสืบหาและกำกับดูแลการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของทุนซึ่งเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือตามพันธกรณีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ.๒๐๐๓ (UNCAC ๒๐๐๓)	กอท.	๐.๓๕๐๐	-	-
๒. โครงการอบรมสัมมนาเพื่อสร้างความร่วมมือและบูรณาการฐานข้อมูลภาครัฐ	ศทส.	๐.๓๐๐๐	๐.๓๐๐๐	๐.๓๐๐๐
๓. โครงการเสริมสร้างความรู้และพัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปปท. เขต ๙	๐.๒๐๕๐		
๔. โครงการเสริมสร้างธรรมาภิบาลต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ ๓ จังหวัดชายแดนใต้	ปปท. เขต ๙	-	๒.๕๓๐๐	๓.๐๐๐๐
๕. โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพการป้องกันการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ	กปก.	๗.๐๐๐๐	๗.๐๐๐๐	๗.๐๐๐๐
<u>กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการการขับเคลื่อนให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการภายใต้ธรรมาภิบาลและสร้างการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลจากทุกภาคส่วน</u> ๑. การดำเนินการตามพันธกรณีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention against Corruption – UNCAC)	กตท.	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๒. โครงการส่งเสริมการป้องกันการทุจริตเชิงรุก ในหน่วยงานภาครัฐ	ปปท. เขต ๘	-	๐.๓๗๐๐	๐.๓๕๐๐
๓. โครงการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเฝ้าระวังระดับ จังหวัด อำเภอ และชุมชน และกรุงเทพฯ	กปก.	๗๓.๖๕๐๐	-	-
๔. การพัฒนามาตรฐานการป้องกันการทุจริต เพื่อให้เป็น ที่ยอมรับและสามารถเป็นสมาชิกขององค์การเพื่อความ ร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Co-operation and Development – OECD)	กตท.	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ
๕. โครงการจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อยกระดับค่าคะแนนดัชนี การรับรู้การทุจริต (CPI)	กปก.	๖.๕๔๒๑	-	-
๖. การเปิดเผยข้อมูลแผนผลการปฏิบัติงานและแผนการ ใช้จ่ายงบประมาณ สำนักงาน ป.ป.ท. ผ่าน เว็บไซต์	กยผ.	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ
๗. โครงการยกระดับค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ประจำปีงบประมาณ	กปก.	๕.๐๐๐๐	๐.๘๐๐๐	๐.๘๐๐๐
กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนามาตรการต่อต้านการทุจริตและ เสริมสร้างการป้องกันความเสี่ยงการทุจริตในหน่วยงาน ภาครัฐ				
๑. โครงการสร้างระบบเฝ้าระวังและป้องกันการทุจริต เชิงรุกในหน่วยงานภาครัฐ	กปก.	๑.๒๐๐๐	๑.๒๐๐๐	๑.๒๐๐๐
๒. โครงการศึกษาและพัฒนางานวิชาการด้านการป้องกัน การทุจริตในภาครัฐ	กปก.	๒.๕๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๒.๕๐๐๐
๓. โครงการศึกษามาตรการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ การป้องกันการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ	กปก.	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐
๔. โครงการขับเคลื่อนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต	กอท.	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ	-ไม่ใช่ งบประมาณ
๕. โครงการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	กยผ.	-	๒.๐๐๐๐	-

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
<u>ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริต</u> <u>เป้าประสงค์</u> : สร้างการบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างเครือข่ายภาคประชาสังคมและเอกชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ <u>กลยุทธ์ที่ ๑</u> ส่งเสริมและสนับสนุนภาคประชาสังคมและเอกชนให้มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังตรวจสอบติดตามการดำเนินงานของภาครัฐ ๑. โครงการบริหารจัดการศูนย์ประสานงานเครือข่ายภาคประชาสังคมส่งเสริมธรรมาภิบาลและต่อต้านการทุจริต (ศูนย์ระดับเขตพื้นที่)	กปก.	๕.๓๖๐๐	๕.๓๖๐๐	๕.๓๖๐๐
๒. โครงการเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายภาคประชาสังคม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	ปปท.เขต ๗	-	๐.๒๘๐๐	-
๓. โครงการสร้างเครือข่ายภาคเอกชนในการป้องกันการทุจริต	ปปท.เขต ๗	-	๐.๐๖๐๐	-
๔. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพเครือข่ายภาคประชาสังคมด้านการงานการข่าว ในเขตพื้นที่ ปปท. เขต ๖	ปปท.เขต ๖	-	๐.๔๕๐๐	๐.๔๕๐๐
๕. โครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต	กปก.	-	๘.๒๐๑๐	๘.๐๒๑๑
๖. โครงการเสริมสร้างแกนนำเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต	กปก.	๓.๖๐๓๖	-	-
๗. โครงการจัดทำหลักสูตรอบรมเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต	กปก.	๐.๔๓๐๐	-	-
๘. โครงการจัดทำหลักสูตรให้ความรู้แก่ภาคเอกชนในการกำหนดมาตรการป้องกันการจ่ายสินบนและการทุจริตทุกรูปแบบ	กปก.	๐.๕๐๐๐	-	-

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๙. โครงการส่งเสริมองค์กรธุรกิจภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต	ปปท.เขต ๒	-	๐.๒๙๐๐	-
๑๐. โครงการ ๓ ต. (ตระหนัก/ตื่นรู้/ต่อต้าน) ร่วมพลังประชารัฐขจัดทุจริต	กปก.	๒๕.๐๐๐๐	-	-
๑๑. โครงการฝึกพลังประชารัฐ มุ่งพัฒนาศักยภาพแกนนำเครือข่ายภาคประชาสังคม	กปก.	๑.๐๔๕๐	-	-
๑๒. โครงการอบรมส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาสังคมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปปท. เขต ๙	๐.๓๖๓๖		
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบเฝ้าระวัง และการแจ้งเบาะแสที่มีประสิทธิภาพ ๑. โครงการประชาสัมพันธ์ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนสำหรับนักลงทุนชาวต่างชาติ	กตท.	๑.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐
๒. โครงการประสานและบูรณาการหน่วยงานรัฐด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปปท. เขต ๙	๐.๑๗๑๒	-	-

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
<u>ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบงานด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแสและระบบงานการข่าว</u> เป้าประสงค์ : ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันต่อต้านและชี้เบาะแส โดยได้รับการคุ้มครองตามที่สิทธิประโยชน์ของผู้ชี้เบาะแสหรือพยานในคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบงานคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแส ๑. โครงการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการงานคุ้มครองพยานของสำนักงาน ป.ป.ท.	กอท.	๐.๒๕๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ด้านการคุ้มครองพยาน/ผู้แจ้งเบาะแสในคดีทุจริตในภาครัฐ ๑. โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านคุ้มครองพยานของสำนักงาน ป.ป.ท.	กอท.	๐.๒๕๐๐	๐.๓๐๐๐	๐.๓๐๐๐
๒. โครงการพัฒนาศักยภาพแหล่งข่าวด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	กอท.	-	๒.๓๕๐๐	๒.๓๕๐๐
กลยุทธ์ที่ ๓ การเชื่อมโยงฐานข้อมูลการแจ้งเบาะแส/การข่าวเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนการกระทำทุจริตในภาครัฐ ๑. โครงการบูรณาการข้อมูลการข่าวร้องเรียนแจ้งเบาะแสการทุจริตมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	กอท.	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาแลบูรณาการกลไกการตรวจ สอบ ใต้สวนและบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ เป้าประสงค์ : การตรวจสอบ ใต้สวนและบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ รวดเร็วและเป็นธรรม กลยุทธ์ที่ ๑ ทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย กฎ และระเบียบเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต ๑. การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายลำดับรองให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	กกม.	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ
๒. สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	กกม.	-	๐.๔๙๑๗	-
กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการข้อมูลการทุจริตกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๑. โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบในภาครัฐของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.)	กอท.	๑.๖๙๐๐	๐.๗๕๐๐	๐.๗๕๐๐
๒. โครงการการยกระดับการดำเนินการตามมาตรการทางวินัย ปกครองหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตประพฤติมิชอบในภาครัฐ	กอท.	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ
๓. โครงการตรวจติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานรัฐในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ปปท. เขต ๙	๐.๕๙๐๒	-	-
๔. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสารสนเทศ เพื่อการประมวลผลข้อมูลภาครัฐ	ศทส.	๑๘.๐๐๐๐	-	-
๕. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแลกเปลี่ยนข้อมูล ตามกรอบการกำกับดูแลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Framework)	ศทส.	๑๙.๐๐๐๐	-	-

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
<u>ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการ องค์กร และสมรรถนะบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กร สมรรถนะสูง สร้างการรับรู้สู่ประชาชน</u> <u>เป้าประสงค์ : พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรและ ระบบการบริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่ มาตรฐานสากล และสร้างการรับรู้สู่ประชาชน</u> <u>กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารจัดการ องค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งสู่องค์กรคุณธรรม ที่มีมรรณะสูง</u> ๑. โครงการสัมมนาเรื่อง นโยบายทิศทางและ ยุทธศาสตร์ของสำนักงาน ป.ป.ท.	กยผ.	๒.๐๔๘๐	๒.๑๓๔๔	๒.๑๓๔๔
๒. โครงการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ	กพร.	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐
๓. โครงการขับเคลื่อน สำนักงาน ป.ป.ท. มุ่งสู่องค์กร คุณภาพคู่คุณธรรม	กพร.	ไม่ใช่ งบประมาณ	๐.๐๕๐๐	๐.๐๕๐๐
๔. โครงการพัฒนาระบบควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยง	กพร.	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐
๕. โครงการติดตามประเมินผล สำนักงาน ปปท. เขต ๑-๙	กยผ.	-	๐.๔๖๐๐	๐.๘๖๐๐
๖. โครงการการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพและความเข้มแข็งในการดำเนินงานป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐของ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.)	ศปท.	๐.๓๘๑๖	-	-
๗. การเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็ง ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.)	ศปท.	-	๐.๓๔๐๖	๐.๓๔๐๖
๘. พลังอาสา ชาว ปปท.	ศปท.	๐.๐๔๐๒	-	-

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๙. มาตรการทางวินัยในการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ	สลธ.	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ
๑๐. องค์กรคุณธรรม สร้างสังคมดี ป.ป.ท.	ศปท.	-	๐.๓๐๒๗	๐.๓๐๒๗
๑๑. การทบทวนการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ท. เพื่อขับเคลื่อนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ท. สู่องค์กรคุณธรรม	ศปท.	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ	ไม่ใช่ งบประมาณ
๑๒. การประเมินความเสี่ยงการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ท.	ศปท.	ไม่ใช่ งบประมาณ	๐.๑๓๑๑	๐.๑๓๑๑
กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ ตอบสนองความต้องการของประชาชน				
๑. โครงการเสริมสร้างความรู้การเป็นวิทยากรป้องกันการทุจริตให้แก่บุคลากร เขต ๖	ปปท. เขต ๖	-	๐.๐๔๕๘	-
๒. โครงการเพิ่มสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากร ปปท. เขต ๖	ปปท. เขต ๖	-	๐.๐๗๔๓	-
๓. โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารคดีของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	กบค.	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐
๔. โครงการอบรมสัมมนา เรื่อง “การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเงินการคลัง สำหรับผู้ปฏิบัติงาน”	สลธ.	๐.๔๘๐๐	๐.๔๘๐๐	๐.๔๙๘๐
๕. โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ศทส.	๐.๒๐๐๐	๐.๓๓๐๐	๐.๓๓๐๐
๖. โครงการอบรมหลักสูตรพัฒนาองค์ความรู้ด้านการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเชิงรุก	กปก.	๐.๘๐๐๐	๐.๙๑๓๐	๐.๙๑๓๐

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๗. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ท.	สลช.	๕.๓๐๘๔	๓.๗๔๐๐	๓.๗๔๐๐
๘. โครงการให้ความรู้ในเรื่องการปลูกจิตสำนึกการ ให้บริการ	กพร.	๐.๕๐๐๐	-	-
๙. โครงการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมสัมมนา กับหน่วยงานภายนอก	สลช.	๐.๙๐๐๐	๐.๙๐๐๐	๐.๙๐๐๐
๑๐. โครงการจัดทำคู่มือประชาชน	กพร.	๐.๒๕๐๐	-	-
๑๑. โครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ สำนักงาน ป.ป.ท.	สลช.	-	๐.๓๕๕๐	๐.๓๕๕๐
กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ				
๑. โครงการพัฒนาระบบสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ และจัดการองค์ความรู้ สำนักงาน ป.ป.ท.	ศทส.	-	๔.๒๐๐๐	๔.๒๐๐๐
๒. โครงการพัฒนาระบบบริหารงานคดีการทุจริต ในภาครัฐ	ศทส.	-	๘.๕๐๐๐	-
๓. โครงการปรับปรุงเครือข่ายสำนักงานส่วนภูมิภาค	ศทส.	-	๑๐.๓๑๐๐	-
๔. โครงการปรับปรุงระบบสื่อสารภายใน สำนักงาน ป.ป.ท.	ศทส.	-	๘.๑๐๐๐	-
๕. การจัดหาครุภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร สำนักงาน ป.ป.ท. ประจำปีงบประมาณ	ศทส.	-	๑๑.๔๓๓๔	๑.๙๑๑๔
๖. การพัฒนาระบบเรื่องร้องเรียนและบริการ ประชาชน ด้วยหมายเลข ๑๒๐๖ ส่วนภูมิภาค ๙ เขตพื้นที่	ศทส.	-	๔.๐๓๐๐	-
๗. โครงการบริหารจัดการดูแลระบบเครือข่ายและ ความปลอดภัยสารสนเทศของ สำนักงาน ป.ป.ท.	ศทส.	-	๙.๒๒๒๐	-

โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
กลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเข้ารับการพัฒนาศักยภาพและมีผลการปฏิบัติงานที่ดี ๑. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลสำนักงาน ป.ป.ท.	สลธ.	๑.๒๐๐๐	๑.๒๐๐๐	๑.๒๐๐๐
กลยุทธ์ ๕ เสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในบทบาทภารกิจ และการดำเนินงานสู่ประชาชน ๑. โครงการสื่อสารประชาสัมพันธ์และสร้างความรับรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแก่ประชาชน	สลธ.	๕.๐๓๓๐	๗.๙๑๐๐	๗.๙๑๐๐

ตารางโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) สำนักงาน ป.ป.ท.

ด่วน

บันทึกข้อความ

สำนักงาน ป.ป.ท.
เลขรับ 5398
วันที่ ๒๗ พ.ย. ๒๕๖๒
เวลา 15.00 น.

ส่วนราชการ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์ โทร. ๓๕๓๔

ที่ ปป.๐๐๓๑.๓/๕๘

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุมัติแผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) สำนักงาน ป.ป.ท.

รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท.
(นายสุวิทย์ นามกุล)
เลขที่ 1061
วันที่ ๒๗ พ.ย. ๒๕๖๒
เวลา 15.42 น.

๑ เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ผ่าน ผอ.กยผ.)

ด้วย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ ได้กำหนดให้ “รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย” ประกอบกับ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดให้ “ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการ โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในวาระเริ่มแรก การจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการเป็นแผนห้าปี ให้จัดทำเป็นแผนสามปี โดยมีหัววงระยะเวลาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในแต่ละปีงบประมาณ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

ในการนี้ กยผ. โดยกลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์ ได้ดำเนินการทบทวนแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของสำนักงาน ป.ป.ท. และจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของสำนักงาน ป.ป.ท. ที่มีความสอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กรอบการดำเนินการตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบริบททางกฎหมายตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเสร็จเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามเอกสาร แนบท้าย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดลงนามในหนังสือที่เสนอมาพร้อมนี้

(นางสาววัญญา ชวศุกกุล)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์

- ๒ -

๒ ที่ ปป ๐๐๑๑/ ๑๐๗/๗

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท.

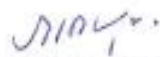
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติแผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) สำนักงาน ป.ป.ท. ทั้งนี้ กผย. จะได้ดำเนินการแจ้งเวียนแผนดังกล่าวฯ ให้ส่วนราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ท. เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการต่อไป

(นายอรรถพร จรจรัส)

ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน

๒๗ พ.ย. ๒๕๖๒

๓ เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท.
เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(นายอุทัยศาล เข้มขุข)

รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท.

๒๘ พ.ย. ๒๕๖๒

อนุมัติ

พ.ต.ท.

(วันพ สมจินตนากุล)

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท.

๒๘ พ.ย. ๒๕๖๒